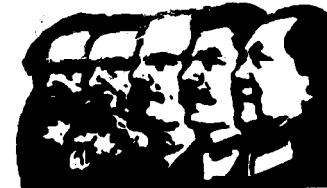

NEA ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του δα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδνη και λαοί ενωδείτε!

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016 ΑΡ. ΦΥΛ. 518, € 1,50

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ! Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ!

Με τις πλάτες ψευτοκκε και ναζιστών και την ανοχή της αντιπολίτευσης

Οι κυβερνητικές παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη σίναι πρώτο φανείς στη μεταδικτατορική περίοδο, και μας εισάγουν ορμητικά στη σοσιαλφασιστική δικτατορία του ρωσόφρι-πού μπλοκ.

Για πρώτη φορά επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ :

α) Ανατέθηκε εξουσία πειθαρχικής διώρυξης των δικαστών στις διορισμένες από την ίδια ηγεσίες των ανώτατων δικαστηρίων με νόμο.

β) Για πρώτη φορά εκλεγμένος στη θέση του προϊστάμενου της Εισαγγελίας Εφετών (Ντογιάκος), απομακρύνεται αμέσως μετά την εκλογή του με πειθαρχική ποινή μετά από παρεμβάσεις της προέδρου του ΑΠ, και του υπουργού δικαιοσύνης,

καταργώντας στην πράξη το αυτοδιοίκητο. Έτσι η κυβέρνηση έκανε ωμή επέμβαση στην ανάδειξη της διοίκησης των δικαστηρίων που με βάση το νόμο γίνεται από τους ίδιους τους δικαστές. Μόνο η ηγεσία των ανωτάτων δικαστηρίων διορίζεται από την κυβέρνηση. Μάλιστα η πειθαρχική έρευνα που προκάλεσε η Θάνου αφορούσε παρατυπίες που επικαλέστηκε στην πρώτη εκλογή του Ντογιάκου το 2014. Η ίδια η έρευνα αποτελεί παραβίαση του αυτοδιοίκητου αφού τέτοιες παρατυπίες δικαιούνται να καταγ-

γείλουν όσοι συμμετείχαν στην ψηφοφορία, υποψήφιοι και εκλογείς και όχι η πρόεδρος του ΑΠ. Γι' αυτό στον πρώτο βαθμό η ποινή ήταν μια επίπληξη που μετατράπηκε σε πειθαρχική ποινή στο δεύτερο με παρέμβαση του υπουργού.

γ) Για πρώτη φορά πρωθυπουργός εκδίδει απόφαση δικαστηρίου πριν συνεδριάσει το δικαστήριο, όπως έκανε ο Τσίπρας στη ΔΕΘ όταν δήλωσε ότι δεν υπάρχει καμία περίπτωση να κριθεί ο νόμος για τα κανάλια αντισυνταγματικός.

δ) Για πρώτη φορά πρόεδρος του ΣτΕ (Σακελλαρίου διορισμένος από τον ΣΥΡΙΖΑ) ματαίωσε μία προγραμματισμένη ε-

δώ και καιρό συνεδρίαση της Ολομέλειας του δικαστηρίου για τα κανάλια, επειδή οι δικαστές αρνήθηκαν να επιβεβαιώσουν τον πρωθυπουργό, επικαλούμενος “αρνητικό” πολιτικό κλίμα, χωρίς καν να ορίσει νέα ημερομηνία συνεδρίασης. Δηλαδή δεν άφησε ένα ανώτατο δικαστήριο ούτε καν να συνεδριάσει γιατί αυτό δεν βόλευε την κυβέρνηση. Λίγες μέρες μετά, ο ίδιος, μαζί με τη διορισμένη Θάνου του Αρείου Πάγου, και την επίσης διορισμένη Θεοτοκάτου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, πέρασαν τις πόρτες του Μαξίμου για να συναντηθούν με τον πρωθυπουργό και να συζητήσουν αυξήσεις των μισθών των

συνέχεια στη σελ.2

ΤΟ ΗΡΩΙΚΟ ΧΑΛΕΠΙ ΙΣΟΠΕΔΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΝΟΥΝ ΜΙΑ ΘΑΝΑΣΙΜΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

Στο Χαλέπι της Συρίας εκδηλώνεται σήμερα καθαρότερα από οπουδήποτε αλλού το πραγματικό αποκρουστικό πρόσωπο του ρωσικού νεοχιτλερισμού. Μισή κατοικημένη πόλη περικυλωμένη από ξένες στρατιωτικές δυνάμεις - το ανατολικό τμήμα της πόλης που ελέγχεται από την αντίσταση - σφυροκοπείται ανηλεώς και ισοπεδώνεται από τα ρωσικά μαχητικά αεροσκάφη, ενώ οι εγκλωβισμένοι 250.000 κάτοικοι της προσπαθούν να επιβιώσουν ανάμεσα στα χαλάσματα χωρίς τροφή, νερό, ηλεκτρικό ή ιατρική μέριμνα.

Γι' αυτό έχουν φροντίσει οι ίδιοι οι πολιορκητές, που κάνουν ότι μπορούν για να προκαλέσουν όσο το δυνατό μεγαλύτερες απώλειες αμάχων. Σφυροκοπούν την πόλη μέρα-νύχτα με κάθε είδους φονικό όπλο, όπως με πυρομαχικά διασποράς και λευκούν φωσφόρου, με βόμβες-βαρέλια, βόμβες κενού και διατρητικές βόμβες, προκαλώντας την ισοπέδωση ολόκληρων κτιρίων, αικόμα και την ανατίναξη υπόγειων καταφυγίων. Οι εκρήξεις είναι τόσο πολλές που τα σωστικά συ-

νεργεία δε φτάνουν για να ανασύρουν τον κόσμο από τα ερείπια και αναλαμβάνουν εθελοντές. Οι νεοναζί στέρησαν την παροχή νερού στους κατοίκους βομβαρδίζοντας εσκεμμένα τα αντλιοστάσια και σχεδόν εξόλοθρευσαν μία ολόκληρη αυτοκινητοπομπή που θα χορηγούσε στον αποκλεισμένο πληθυσμό οινθρωπιστική βοήθεια. Οι νοσοκομειακές εγκαταστάσεις συνεχίζουν να είναι από τους πιο προτιμητέους στόχους των ρωσικών βομβαρδιστικών.

Τη στιγμή που γράφεται το άρθρο μόλις 30 γιατροί έχουν απομείνει στο ανατολικό Χαλέπι των 250.000 κατοίκων και υπάρχει έλλειψη σε φάρμακα, αίμα και προμήθειες. Τα δύο μεγαλύτερα νοσοκομεία της ζώνης αυτής έχουν καταστραφεί. “Έχουμε εξαντλήσει όλες τις εκδοχές πολιτικής προστασίας - έχουμε σκάψει ακόμα και νοσο-

κομεία κάτω από το έδαφος και σε σπηλιές, λες και ζούμε στο Μεσαίωνα”, είπε ο επικεφαλής της ομάδας διάσωσης στο Χαλέπι “Λευκά Κράνη”, Ραέντ αλ-Σαλέχ. ‘Όμως οι τελευταίοι βομβαρδισμοί έχουν καταστρέψει κι αυτές τις εγκαταστάσεις (Financial Times, 26/9). “Δεν μπορείς να φανταστείς τι βλέπουμε καθημερινά: παιδιά που μας έρχονται κομματιασμένα. Μαζεύουμε τα κομμάτια, τα τυλίγουμε με σάβανο και τα θάρυμψε”, είπε η Μπαρά, νοσοκόμα

ενός από τα χτυπημένα νοσοκομεία, που ήταν παρόυσα στους βομβαρδισμούς. “Πείτε στον κόσμο να ξυπνήσει, να αφυπνίσει τη συνείδησή του. Που είστε: Όταν ρημαζόταν η Παλαιστίνη δόλοι ενδιαφερόσασταν. Γιατί ξεχάνατε τα παιδιά της Συρίας; Κανείς δεν κάνει κάτι για να απαλυνθεί αυτό το μαρτύριο” (The Guardian, 28/9).

“Είμαστε στην εποχή της τεχνολογίας και του πολιτισμού;” αναρωτήθηκε ένας άλλος κάτοικος του ανατολικού Χαλεπιού. “Αυτός είναι ο ρώσικος πολιτισμός και η δημοκρατία; Ο φόνος παιδιών, γυναικών και ηλικιωμένων;” (23/9).

Οι Financial Times συγκρίνουν αυτή την καταστροφή με την ισοπέδωση της τσετσενικής πρωτεύουσας το 2000 από τις ρωσικές χιτλερικές ορδές, και εξηγούν: “Μέσα συνέχεια στη σελ. 14

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Όχι στο κανάλι της φασιστικής κατοχής της Ελλάδας, σελ. 3, • Όχι στη φίμωση της Athens Review of Books από την γενιοσταλινική συμμορία Τσίπρα, , σ. 4, • Αφίσα της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας και της ΟΑΚΚΕ για την τρίτη επέτειο της δολοφονίας του πρωτοκόλλου

αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, σελ. 6 • Αμείωτο το βιομηχανικό σαμποτάζ, σελ.7, • ΨευτοΚΚΕ - Κωνσταντοπούλου - Λαφαζάνης - ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Οι “επαναστάτες” συνένοχοι του Τσίπρα σκοτώνουν τη λαϊκή αντίσταση στην επερχόμενη φασιστική διχτατορία , σελ. 8, • Ο “στολίσκος” του γενιού

αγωνίζεται για τη συνέχιση της σφαγής και την παραγωγή νέων προσφύγων, σελ. 11, • Εκλογές για τη ρώσικη δούμα: Πύρρεια νίκη για τον πουτινισμό • Ισλαμική Διάσκεψη στο Γκρόζνυ: Η Ρωσία διοργανώνει την απομώνωση της Σαουδικής Αραβίας με τη βοήθεια της δυτικής αποθλάκωσης , σελ. 16

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ!

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΓΡΗΓΟΡΑ ΣΤΗ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ!

συνέχεια από τη σελ. 1

δικαστών, και ιδιαίτερη μεταχείριση για τα ανώτερα κλιμάκια!

ε) Πρώτη φορά λοιπόν πρωθυπουργός δεν συζητάει με τα συνδικαλιστικά όργανα των δικαστών για τα μισθολογικά τους αλλά με τους προέδρους των ανωτάτων δικαστηρίων, που σημαίνει ότι θέλει οι πρόεδροι αυτοί να είναι εκπρόσωποι των δικαστών για τα μισθολογικά τους, που πάει να πει ότι δωροδοκεί τους δικαστές για να κρατάνε στη θέση τους αυτούς τους προέδρους και να τους υπακούν σε όλα αν θέλουν να δουν καλή οικονομική μεταχείριση, δηλαδή και τους εκβιάζει και τους δωροδοκεί. Ο πρωθυπουργός επιβεβαίωσε τον εκβιασμό και τη δωροδοκία δίνοντας υπόσχεση στους προέδρους για αυτές τις αυξήσεις. Στόχος της μεθόδους αυτής ήταν να έχει δικαστική στήριξη στην κρίσιμη για την κυβέρνηση μάχη της φασιστικής φίμωσης των καναλιών και της εγκατάστασης ενός ρώσικου καναλιού στη χώρα.

στ) Πρώτη φορά ένας πρωθυπουργός, για να διασφαλίσει ότι οι δύο πρόεδροι των ανωτάτων δικαστηρίων, του Αρείου Πάγου και του ΣτΕ, που πρέπει σύντομα να αποχωρήσουν λόγω υποχρεωτικής, σύμφωνα με το Σύνταγμα, συνταξιοδότησης τους στην ηλικία των 67 ετών θα παραμείνουν στην ηγεσία της δικαιοισύνης, συζήτησε μαζί τους πως θα παραβιάσει το Σύνταγμα με νομοθετική ρύθμιση που θα αυξάνει τα όρια συνταξιοδότησης.

Το ότι πρόεδροι ανωτάτων δικαστηρίων συζήτησαν με τον πρωθυπουργό πως θα παραβιάσουν από κοινού το Σύνταγμα αποτελεί λόγω καθαίρεσης των πρώτων και παραίτησης του δεύτερου. Ασφαλώς τίποτα από αυτά δεν έγινε, και καμία αντιπολίτευση δεν τα ζήτησε.

Πρωτοφανείς αντιστάσεις από το δικαστικό σώμα ενώ η αντιπολίτευση το πουλάει

Ενάντια σε αυτές τις πραξικοπηματικές μεθοδεύσεις ξεσηκώθηκε ωστόσο ένα πρωτοφανές κύμα καταγγελιών στο δικαστικό σύμβολο. Οι πρότεις καταγγελίες ήρθαν από δύο αντιπροέδρους του ΣτΕ, τους Χρ. Ράμμο και Κ. Σακκελαροπούλου που παραιτήθηκαν από μέλη του συνδικαλιστικού τους οργάνου, της Ένωσης των Δικαστών του ΣτΕ επειδή αυτή κάλυψε πλήρως τον πρόεδρο. Μίλησαν με αποφασιστικότητα και θάρρος για αρνητιδικία και για πρωτοφανή απόφαση που όμοια της δεν υπήρξε ούτε στην περίοδο της χούντας. Πρόκειται για μία δημοκρατική αντίσταση ανάλογη με το μέγεθος της κυβερνητικής πρόκλησης από ένα δικαστήριο που έχει διακριθεί στην πιστή εφαρμογή της καθεστωτικής πολιτικής ιδιαίτερα στο πεδίο του παραγωγικού συμποτάζ και της απαγόρευσης των επενδύσεων, βοηθώντας να ανέβουν στην εξουσία οι πρωταγωνιστές του σε πολιτικό επίπεδο.

Στη συνέχεια η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων καταγγειλεί τη συνάντηση των τριών προέδρων με τον πρωθυπουργό μιλώντας για πολιτικό κλίμα τρόμου που δημιουργείται από την τόσο απροκάλυπτη καταστρατήγηση του συντάγματος με τη συζήτηση για νομοθετική μεταβολή των συνταγματικών ορίων συνταξιοδότησης. Με κοινή ανακοίνωσή τους, τέσσερις ακόμα δικαστικές ενώσεις συμπεριλαμβα-

νομένης αυτή τη φορά και της Ένωσης των Δικαστών του ΣτΕ, καταγγειλαν επίσης την απόπειρα παραβίασης του συντάγματος και τη συνάντηση των τριών αναφερόμενες σε παράκαμψη των αρμόδιων συνδικαλιστικών οργάνων που για μήνες ζητούν συνάντηση με τον πρωθυπουργό. Επίσης, τη συνάντηση καταγγειλε και ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, μιλώντας ζεκάθαρα για απόπειρα επηρεασμού με στόχο την επίλυση εκκρεμών νομικών ζητημάτων από την πλευρά της κυβέρνησης.

Αυτή ήταν μία εξέγερση των δικαστών απέναντι σε μία σιωπηλή και απαθή αντιπολίτευση που καταγγέλλει “μικροκομματικές σκοπιμότητες”, και δίνει την ευκαιρία στο ΣΥΡΙΖΑ να απαντήσει για άλλες παρεμβάσεις που έκαναν προηγούμενες κυβερνήσεις. Τέτοιες παρεμβάσεις όμως δεν υπήρξαν στο παρελθόν. Αυτές εδώ αποτελούν φασιστικές πρακτικές πουτινικού τύπου για τον ολοκληρωτικό έλεγχο του κράτους. Πρόκειται για ένα πρωτοφανές πολιτικό και συνταγματικό σκάνδαλο που αρνούνται να καταγγείλουν σαν τέτοιο οι λεγόμενες φιλοευρωπαϊκές ηγεσίες της αντιπολίτευσης.

Ναζιστές - ΣΥΡΙΖΑ - Θάνου και "Συνωμοσία των Πυρήνων της Φωτιάς" σε μέτωπο κατά των δικαστών που ενοχλούν το καθεστώς.

Από τις νέες εκκαθαρίσεις στη δικαιοσύνη ιδιαίτερα ικανοποιημένη είναι η ναζιστική συμμορία της ΧΑ. Από το Μάιο του 2015 εξαπολύθηκε από τον υπουργό Δικαιοισύνης κυνηγητό ενάντια στους δικαστικούς λειτουργούς που πρωταγωνίστησαν στις διώξεις της, δηλαδή στον τότε προϊστάμενο της εισαγγελίας εφετών, Ντογιάκο, και την εισαγγελέα του ΑΠ Κουτζαμάνη για την υπόθεση Βγενόπουλου (<http://newpost.gr/ellada/535549/peitharxikh-ereyna-se-baros-ths-koytzamanhgia-thn-yphothesh-bgenopoyloy>). Την ίδια περίοδο οι ναζιστές ανάρτησαν στην ιστοσελίδα τους δημοσίευμα με τίτλο “Στο στόχαστρο της ελληνικής δικαιοισύνης η συμμορία Ντογιάκου - Κουτζαμάνη” στο οποίο επιδοκίμασαν την πειθαρχική έρευνα εναντίον τους. Στη συμμορία σύμφωνα με τη ΧΑ, συμπεριλαμβάνονται η εισαγγελέας Εφετών Τσατάνη, που καταγγείλει τον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοισύνης Παπαγγελόπουλο για παρεμβάσεις στην υπόθεση και ήταν επίσης υποψήφια στις εκλογές για τη διοίκηση της εισαγγελίας των Εφετών, αλλά και ο Δασκαλόπουλος, ο εισαγγελέας που τόλμησε και κυνήγησε τον Μαρινάκη. Οι Τσατάνη και Δασκαλόπουλος βρέθηκαν στο στόχαστρο της ίδιας πειθαρχικής έρευνας. Ένα χρόνο μετά, ο φάρκελος τέθηκε στο αρχείο, αφού ο μοναδικός κατίγορος των δικαστών, ο εισαγγελέας εφετών Αγγελής που έκανε την αναφορά εναντίον τους με τη στήριξη του υπουργού Δικαιοισύνης, δεν πήγε ποτέ στα αρμόδια πειθαρχικά όργανα να καταθέσει στοιχεία παρόλο που κλήθηκε επανειλημμένα!!! (<http://www.protothema.gr/greece/article/591364/sto-arheio-oia-anafores-tou-eisaggele-efeton-i-aggeli-peri-dithen-paramvaseis-sto-ergo-tou/>)

Σημειώνουμε ότι ο Βγενόπουλος, πρώην ευνοούμενος ολιγάρχης του καθεστώτος, φαίνεται ότι μάλλον έχει εδώ και καιρό χάσει αυτή την εύνοια, πιθανά από τη στιγμή που ένιωσε αρκετά ισχυρός για να

αυτονομηθεί. Πρόσφατα έχασε και την προεδρία του ομίλου της MIG με απόφαση των μετόχων της, ενώ έχουν δεσμευτεί οι λογαριασμοί του. Έτσι, σήμερα βρίσκονται υπόλογοι οι δικαστές που ερεύνησαν την υπόθεση του και δεν προχώρησαν σε ποινικές διώξεις.

Μία άλλη υπόθεση στην οποία βρέθηκε κατηγορούμενος ο Ντογιάκος είναι αυτή της Siemens, και συγκεκριμένα της καθυστέρησης στη μετάφραση πολυσέλιδου βουλευτικού που είχε αναλάβει η μεταφραστική υπηρεσία του υπουργείου Εξωτερικών (!) με αποτέλεσμα τη μεγάλη αναβολή της δίκης. Δηλαδή, αφού όλες οι κυβερνήσεις που προηγήθηκαν από κοινού με τα κοινοβουλευτικά κόμματα φρόντισαν να τεμαχίσουν το σκάνδαλο και να αποκόψουν το σκέλος Ιντρακόμ από το σκάνδαλο Siemens - Ιντρακόμ το οποίο βαπτίστηκε σκάνδαλο Siemens, απαξιώνοντας τη δικαστική διερεύνηση και καλύπτοντας τον Κόκκαλη, πρόκυψε ξαφνικά ότι όλο το πρόβλημα είναι μία καθυστέρηση μετάφρασης και ότι όλη η ευθύνη ανήκει σε ένα εισαγγελέα για μία διαδικασία που είχε αναλάβει το υπουργείο Εξωτερικών!!!!

ΧΑ έχει μετατραπεί σήμερα σε μία παρωδία; Αλλά ακόμα και στο επίπεδο των οικονομικών σκανδάλων, δεν ήταν το μεγαλύτερο σκάνδαλο όλων των εποχών οι επανειλημμένες αθωώσεις και απαλλαγές του Κόκκαλη από πλήθος διώξεων που σήμερα τον έχουν αφήσει αλώβητο να γιγαντώνεται ολόενα και περισσότερο, από οποιοδήποτε σκάνδαλο μπορεί να βαραίνει έναν ήδη χτυπημένο Βγενόπουλο; Αν η απάντηση βρίσκεται στο ότι οι πυρήνες είναι κατά της αστικής δικαιοισύνης γενικά γιατί ζητούν από την αστική δικαιοσύνη την κατοδίκη Βγενόπουλου και διαμαρτύρονται που δεν καταδικάστηκαν οι Μεϊμαράκης και οι εμπλεκόμενοι στο Βατοπέδι, και πως αυτές οι υπόθεσεις γίνονται πρώτος λόγος επίθεσης και δεύτερος λόγος γίνεται η “εκδικητική μανία” κατά των “συντρόφων τους”; Η απάντηση είναι ότι αυτοί όπως και οι ναζιστές λειτουργούν σαν παρακρατικές συμμορίες στο πλευρό της κρατικής συμμορίας Τσίπρα, γι' αυτό και όλοι μαζί έχουν κοινούς εχθρούς.

Το νέο “κράτος δικαίου” του ΣΥΡΙΖΑ

Έτσι στήνεται το νέο “κράτος δικαίου” του ΣΥΡΙΖΑ που αποτελεί απλά την κατάργηση οποιοδήποτε κράτους δικαίου, την κατάληση της αστικής δικαιοισύνης και τελικά της αστικής δημοκρατίας όχι από έναν επαναστατημένο λαό αλλά από τα δεξιά, από την πλευρά του φασισμού και του ναζισμού. Στο πλευρό του το νέο αυτό “κράτος δικαίου” έχει βεβαίως και το ψευτόΚΚΕ που σχολιάζει τις φασιστικές μεθοδεύσεις που εξελίσσονται στο χώρο της δικαιοισύνης ως “ενδοαστικό καβγά” (Ριζοσπάστης, 1/10/2016) που δεν αφορά το λαό. Πως μπορεί να μην ενδιαφέρει το λαό το ότι

ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ - Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΝΑΛΙΟΥ ΣΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ ΠΟΥΤΙΝ

Είναι αρκετά φανερό πια από την εξέλιξη των πραγμάτων ότι το σκάνδαλο Καλογρίτσα ήταν φτιαγμένο από την αρχή για να κρύβει το αληθινά μεγάλο σκάνδαλο που είναι το σκάνδαλο Σαββίδη, δηλαδή η παράδοση ενός από τους ελάχιστους πλέον τηλεοπτικούς σταθμούς της Ελλάδας, μιας χώρας της ΕΕ, στην αντευρωπαϊκή νεοχιτλερική Ρωσία του Πούτιν, η για να το πούμε ωμότερα σε έναν γκαουλάτερ του Πούτιν στην Ελλάδα, ο οποίος θα έχει σα βάση και κέντρο της εξουσίας του το επίδοξο μεγαλύτερο χερσαίο λιμάνι της Ρωσίας στη Μεσόγειο, τη Θεσσαλονίκη.

Το βασικό τους πρόβλημα σε αυτή τη φάση είναι διπλωματικό

Η μεγαλύτερη δυσκολία δεν είναι να γίνει αποδεκτό το κανάλι του Πούτιν στην κατάλληλα διαμορφωμένη εδώ και πολλά χρόνια από σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς ελληνική κοινή γνώμη, αλλά να γίνει αποδεκτό από την ΕΕ και πιο πολύ από το ΝΑΤΟ. Γιατί για αυτούς τους οργανισμούς στους οποίους συμμετέχει η Ελλάδα και στους οποίους μάλιστα έχει τη φιλοδοξία να παίζει έναν ιδιαίτερο έντονο ρόλο, η πουτινική Ρωσία θεωρείται μετά το ουκρανικό και τις οικονομικές κυρώσεις εναντίον της από αντίπαλος ως εχθρός. Πρέπει με λίγα λόγια η κυβέρνηση Τσίπρα προκειμένου να δώσει επίσημα στον Πούτιν την άδεια για ένα αποκλειστικά και άμεσα δικό της εργαλείο μαζικής προπαγάνδας στο ελληνικό έδαφος, να πείσει τους δύο οργανισμούς στους οποίους συμμετέχει ότι έκανε ότι μπορούσε για να αποφύγει αυτό το ενδεχόμενο αλλά απέτυχε λόγω των αφόρητων εσωτερικών πολιτικών πιέσεων που δέχτηκε.

Σε ότι αφορά την ΕΕ η κυβέρνηση έχει μικρότερες δυσκολίες όχι μόνο γιατί οι κατευναστικές απέναντι στη Ρωσία χώρες και πολιτικές δυνάμεις είναι σχεδόν κυρίαρχες σε αυτήν (με εξαίρεση την Πολωνία, τις Βαλτικές και τη συνδεδεμένη με την ΕΕ Σουηδία), αλλά γιατί ήδη το ελληνικό πολιτικό καθεστώς έχει διακομιτικά συγκροτήσει ένα μέτωπο, το λεγόμενο μεσογειακό ή μέτωπο του ευρωπαϊκού Νότου του οποίου οι ηγέτες, με πρώτο τον Ρέντζι και μετά τον Ολλάντ δεν κρύβουν τις φιλίες τους με τον Πούτιν. Έτσι το αληθινό πρόβλημα είναι με το ΝΑΤΟ, και πιο πολύ είναι με τον ηγέτη του, τις ΗΠΑ όπου μαίνεται ένας ακήρυχτος πόλεμος μέσα στους κόλπους της άρχουσας τάξης σε ότι αφορά τη σάση απέναντι στη Ρωσία του Πούτιν.

Όχι τυχαία οι ΗΠΑ έχουν μια αντιφατική σάση απέναντι στην κυβέρνηση Τσίπρα: Από τη μια η κυριάρχη στην εσωτερική πολιτική των ΗΠΑ γραμμή είναι εκείνη της προεδρίας Ομπάμα. Αυτήν εκφράζει τις πιο κατευναστικές ή και φιλικές μερίδες της αμερικάνικης άρχουσας τάξης απέναντι στο ρώσικο νεοχιτλερικό υπεριαλισμό, κυρίως γιατί αυτές τον θέλουν σαν σύμμαχο στις υπεριαλιστικές επεμβάσεις τους στον Τρίτο κόσμο. Αυτές οι μερίδες αποτελούν έναν πελάριο πολιτικό σύμμαχο της κυβέρνησης Τσίπρα απέναντι στη Γερμανία της ευρωενωποτικής και αντιποτινικής γραμμής Σόουμπλε. Από την άλλη είναι η γραμμή της στρατιωτικής ηγεσίας των ΗΠΑ και κάποιων πολύ ισχυρών διακομιτικών τάσεων του αμερικάνικου Κογκρέσου που διακρίνουν τον κίνδυνο μιας ρώσικης επίθεσης στην Ευρώπη και στη Μέση Ανατολή και βρίσκονται σε έντονη αντιπαράθεση με την πουτινική Ρωσία και στο Ουκρανικό, ιδιαίτερα σε επίπεδο ΝΑΤΟ, αλλά πλέον με ιδιαίτερη ένταση και στο Συριακό. Η σύγκρουση των δύο αυτών γραμμών μέσα στην αμερικάνικη ηγεσία έχει τελευταία εκδηλωθεί ανοιχτά σαν σύ-

γκρουση του Στέητ Ντηπάρτμεντ (του αμερικανικού ΥΠ. Εξωτερικών δηλαδή), με το Πεντάγωνο (το υπουργείο Αμυνας) στο ζήτημα της Συριακής φιλοΆσαντ εκεχειρίας όπου συμφώνησαν Κέρρυ και Λαβρόφ και διαφώνησε το Πεντάγωνο. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες η ανοιχτά φιλορώσικη θέση που πήρε η κυβέρνηση Τσίπρα στο ΝΑΤΟ στο ζήτημα των κυρώσεων κατά της Ρωσίας αν κλιμακωθεί με την παράδοση ενός καναλιού στον Πούτιν μοιραία θα ενισχύσει την σκληρή γραμμή στις ΗΠΑ απέναντι στη φιλική προς την κυβέρνηση Τσίπρα στάση των κατευναστών.

Μπορούμε με το παραπάνω σκεπτικό να θεωρήσουμε ότι έχει πραγματική βάση η είδηση που εμφανίστηκε σε ένα σχετικά καλά πληροφορημένο έντυπο της παλιάς δεξιάς, τα “Παραπολιτικά” στις 28 του Δεκεμβρη, δηλαδή πολύ πιο νωρίς από το διαγωνισμό για τα κανάλια, σύμφωνα με την οποία “οι Αμερικανοί όχι μόνο δεν βλέπουν με θετικό μάτι μια τέτοια εξέλιξη, (δηλαδή την παράδοση ενός καναλιού στον Ιάν Σαββίδη) αλλά, εφόσον προκύψει τέτοιο θέμα, σκοπεύουν να στείλουν ξεκάθαρο μήνυμα προς το Μέγαρο Μαξίμου. Και είναι λογικό, αφού στην παρούσα φάση δεν θα ήθελαν να έχουν ένα φιλορώσικό κανάλι σε μια ευαίσθητη περιοχή, όπως είναι η Ελλάδα”. Σε κάθε περίπτωση ανεξάρτητα από τη βασιμότητα του συγκεκριμένου δημοσιεύματος είναι πολύ φυσικό να έρχονται τέτοιου είδους πιέσεις από τις ΗΠΑ παίρνοντας υπόψιν και το γνωστό τους ιμπεριαλιστικό επεμβατισμό τόσο στις εσωτερικές υποθέσεις των άλλων χωρών, όσο κυρίως στις διεθνείς τους σχέσεις. Βέβαια οι μόνοι που δεν θα μπορούσαν να μιλάνε για αμερικάνικο επεμβατισμό, και γι αυτό άλλωστε σε αυτή τη φάση δεν μιλάνε, είναι οι κυβερνητικοί, που όπως και οι προκάτοχοί τους δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να καλούν ασταμάτητα τις ΗΠΑ να επεμβαίνουν υπέρ τους ξεδιάντροπα σε ότι αφορά τις τόσο στενές σχέσεις της χώρας μας με έναν οργανισμό σαν την ΕΕ στον οποίο οι ΗΠΑ δεν ανήκουν, με κύριο στόχο να φέρουν τη διάσπαση στους κόλπους του.

Επίσης οι πρώτες έντονες αντιρρήσεις εκφράστηκαν και από το εσωτερικό της ΕΕ αν και μόνο προχθές όταν φάνηκε ότι ο Σαββίδης θα έπαιρνε κανάλι. Έτσι μια έγκυρη αγγλόφωνη εφημερίδα των Βρυξελλών, που ασχολείται σχεδόν αποκλειστικά με την ενημέρωση για τα ζητήματα της ΕΕ, New Europe, δημοσίευσε ένα άρθρο με τίτλο: “Βρίσκεται ο Πούτιν κοντά σε μια μιντακή βάση στην Ελλάδα;” όπου εκφράζονταν γενικότερα έντονες ανησυχίες για τη φιλοποιητική πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης. Από εκεί μάλιστα μάθαμε ότι πρόσφατα το επίσημο πρακτορείο ειδήσεων της χώρας μας, το ΑΠΕ, (Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων), που ελέγχεται από την κυβέρνηση, “αδελφοποιήθηκε” με το ρώσικο ειδησεογραφικό πρακτορείο Σπούτνικ. Επίσης το δημοσίευμα αναφερόταν αρνητικά και στον πρωτοφανή στην ΕΕ περιορισμό σε 4 του αριθμού των τη-

λεοπτικών καναλιών. Το μόνο σημείο στο οποίο δεν εδειχναν σωστές οι πληροφορίες και οι εκτιμήσεις του κειμένου αυτού ήταν ότι ο Καλογρίτσας θα μεταβίβαζε την άδεια του στον Σαββίδη.

Μα ο ρόλος του έτσι κι αλλιώς άσχημα λεωφόμενο καθεστωτικού εργολάβου Καλογρίτσα ήταν ακριβώς να παίξει τον εαυτό του. Δηλαδή να εμφανιστεί ο ίδιος σαν η πραγματική επιλογή της κυβέρνησης, δηλαδή να φανεί και στις ΗΠΑ και στην ΕΕ ότι η κυβέρνηση φρόντισε να πετάξει τον Σαββίδη έξω από τα κανάλια αλλά ότι στη συνέχεια δέχτηκε μια τάχα απρόβλεπτη και λυσσαλέα επίθεση από την αντιπολίτευση σαν υπεύθυνη ενός μεγάλου σκανδάλου λόγω της προστασίας που έδωσε στον Καλογρίτσα. Μάλιστα στο υπαρκτό σκάνδαλο, ενεπλάκησαν βοσκοτόπια, αποκαλύφθηκε εκτεταμένη φοροδιαφυγή της οικογένειας του υπουργήφιου καναλάρχη, μέχρι που η κυβέρνηση ήρθε και σε σύγκρουση με τον κεντρικό τραπεζίτη Στουρνάρα προκειμένου να δανειοδοτηθεί ο προστατευόμενός της από την αμαρτωλή τράπεζα Αττικής. Έτσι η κυβέρνηση υποχρεώθηκε τάχα να εγκαταλείψει τον άνθρωπο της, να τον “παραιτήσει”, οπότε τελικά βρέθηκε μπροστά στον άνθρωπο του Πούτιν που έτυχε να είναι ο πρώτος επιλαχόντας.

Δεν θέλει πολλή σκέψη και πολλά γεγονότα για να καταλάβει κανείς ότι αυτό όλο το σενάριο είναι ένα στημένο παραμύθι.

Από που φαίνεται ότι στήθηκε και η είσοδος και η έξοδος του Καλογρίτσα

Κατ αρχήν δεν μπορεί ο Τσίπρας και ο εκλεκτός τραπουόκος και αρχιφαδιούργος του Παππάς να μην ήξεραν ότι ο γιος του πραγματικά έμπιστου ανθρώπου τους Καλογρίτσα κατέβαινε για να πάρει την άδεια χωρίς να έχει σαφή κεφαλαιακή δυνατότητα. Το γεγονός και μόνο ότι μπήκε στην υποτιθέμενη στρατιωτικά αυστηρή διαδικασία του διαγωνισμού εκπρόθεσμα κατά μισή ώρα γιατί μετά βίας εξασφάλισε από την επίσης σκανδαλωδώς οικονομικά διάτρητη τράπεζα Αττικής τα 3 εκατομμύρια Ευρώ της εγγύησης, έκανε πασίδηλη από την αρχή την αδυναμία του για να βρει τη δόση του 1/3 των 60 Ευρώ με τα οποία κέρδισε την άδεια . Από κει και πέρα για να ψαχτεί από τους ανταγωνιστές του το πόθεν έσχες του και να βρεθούν τα δανεικά βοσκοτόπια του υπήρχε μόνο ένα απλό βήμα που αμέσως διανύθηκε. Όμως υπάρχει έστω και ένας μέτρια ευφυής άνθρωπος σε αυτή τη χώρα που να πιστεύει ότι η συμμορία Τσίπρα που έχει τόσο άριστες σχέσεις με τις δύο υπερδυνάμεις, με τους έλληνες εφοπλιστές, με όλους τους κρατικούς εργολάβους νεοολιγάρχες και που, πάνω από όλα, έχει τη δυνατότ

Ο ΥΠΕΞ Κοτζιάς δέλει να επιβάλει σιωπητήριο σε αυτούς που τον ζεσκεπάζουν σα σοσιαλφασίστα

‘Όχι στη φίμωση της Athens Review of Books από την υευτοσταλινική συμμορία Τσίπρα

Ουπουργός Εξωτερικών Κοτζιάς ξεκίνησε πρόσφατα διαδικασία κατά σχεσης κατά της εφημερίδας *Athens Review of Books* (ARB) με διευθυντή έκδοσης το Μανώλη Βασιλάκη αφού πέτυχε μία σκανδαλώδη απόφαση στο Εφετείο Αθηνών που επιβάλλει την καταβολή από την ARB αποζημίωσης δέκα χιλιάδων Ευρώ (με τους τόκους 18.000, ενώ πρωτόδικα ήταν 250.000 που μειώθηκε, λόγω της κατακραυγής, από το εφετείο) για συκοφαντική δυσφήμηση.

Η κατηγορία κατά της εφημερίδας ήταν ότι δημοσίευσε επιστολή αναγνώστη που αναφέροταν στην ιδεολογικο-πολιτική ταυτότητα του Κοτζιά, δηλαδή στο ότι η σημερινή του πολιτική και φυσιογνωμία αποτελεί συνέχεια της μακριάς διαδρομής του ως στέλεχος του ψευτοΚΚΕ (για τον αναγνώστη-επιστολογράφο ΚΚΕ), αλλά και ως πολιτικός υποστηρικτής των σοσιαλφασιστικών καθεστώτων Γιαρουζέλσκι και Χόνεκερ (για τον επιστολογράφο σταλινικών).

Η απόφαση του Εφετείου ουσιαστικά απαγορεύει την επανάληψη τέτοιου είδους δημοσιευμάτων επειδή “βλάπτουν την τιμή και την υπόληψη” του υπουργού που χτίζει εδώ και καιρό την πολιτική του καρέρα ως φιλοδυτικός, και είναι πολύτιμος σήμερα συνεργάτης του επίσης δήθεν φιλοερωπού του Τσίπρα.

Η ποινή αποτελεί μέρος μιας απόπειρας φασιστικής φίμωσης ενός εντύπου μικρής κυκλοφορίας με απήχηση όμως στη δημοκρατική διανόηση της χώρας. Η ΟΑΚΚΕ εκφράζει την αμέριστη συμπαράστασή της σε αυτή τη μάχη για την ελευθερία του τύπου που σήμερα πια ήδη ποδοπατείται στο επίπεδο του μαζικού τηλεοπτικού τύπου και καλεί κάθε δημοκρατικό άνθρωπο να υποστηρίξει την εφημερίδα.

Η απόφαση θα κριθεί στον τελικό βαθμό στα ελληνικά Δικαστήρια από τον Άρειο Πάγο όπου έχει προσφύγει η εφημερίδα.

Η απόφαση παραβιάζει ακόμα και το λεγόμενο τυποκτόνο νόμο του 1981 σύμφωνα με τον οποίο όποιος θεωρεί ότι θίγεται η τιμή και η υπόληψή του από κάποιο δημοσίευμα μπορεί να στραφεί κατά του εντύπου και να ζητήσει αποζημίωση. Αυτός ο νόμος ήδη εισάγει έναν περιορισμό στην ελευθερία του τύπου αφού επεκτείνει σε επίπεδο αυθαίρετης υποκειμενικότητας τις ήδη υπάρχουσες για την προστασία της τιμής και της υπόληψης διατάξεις του νόμου για τη συκοφαντική δυσφήμηση. Αλλά εδώ δεν πρόκειται για χαρακτηρισμό που θίγει ένα πρόσωπο που μπορεί να καταρρίψει αυτό το χαρακτηρισμό, αλλά για ένα πρόσωπο που δεν μπορεί να τον καταρρίψει σύμφωνα με τα μέτρα που ο ίδιος έχει ορίσει και σύμφωνα με αυτά που ο ίδιος έχει παραδεχτεί για τον εαυτό του. Εδώ βρίσκεται η ξεχωριστή σημασία της υπόθεσης Κοτζιά κατά της ARB.

Η φράση της επιστολής στην οποία στάθηκε το δικαστήριο είναι ότι ο επιστολογράφος χαρακτηρίζει τον Κοτζιά, με βάση τη δράση του και την πολιτική του διαδρομή σαν “τον πιο ακραίο και φανατικό, σκληρό και αμείλικτο κνίτη της γενιάς μας/του, έναν πραγματικό γκαουλάιτερ του σταλινισμού”.

Συνοπτικά για το φιλελεύθερο και το “σταλινικό” αντισταλινισμό

Ο Κοτζιάς κατηγορεί την εφημερίδα ότι τον δυσφήμισε αποκαλώντας τον υπερασπιστή σταλινικών καθεστώτων αν και πιάστηκε από τη λέξη γκαουλάιτερ που είναι χαρακτηρισμός για χιτλερικών τοποτηρητές την ώρα που είναι φωνερό ότι ο χαρακτηρισμός αυτός χρησιμοποιείται εδώ για

να δώσει έμφαση στην κεντρική καταγγελία για σταλινισμό. Η ουσία είναι ότι ο Κοτζιάς θίγηκε που τον είπαν σταλινικό.

Για να καταλάβει κανείς πολιτικά αυτήν την υπόθεση θα χρειαστεί να ξεκαθαρίσουμε στοιχειωδώς τι εννοούμε όταν μιλάμε για Στάλιν, σταλινική περίοδο, σταλινισμό, κλπ.

Σε μια εποχή βαθειάς ιδεολογικής σύγχυσης σαν τη σημερινή μπορούμε να εννοούμε δύο αντίθετα πράγματα, ανάλογα με το ταξικό στρατόπεδο στο οποίο στέκεται κανείς. Το ένα πράγμα που μπορούμε να εννοούμε είναι την άσκηση μιας σκοταδιστικής και απάνθρωπης δικτατορίας που έχει σα στόχο τη διατήρηση της απόλυτης εξουσίας ενός ανθρώπου ή μιας ομάδας που είναι δίπλα του. Αυτή είναι η αστική φιλελεύθερη αντίληψη για το Στάλιν. Το άλλο πράγμα που μπορούμε να εννοούμε είναι τη θεωρία και την πράξη μιας προλεταριακής επαναστατικής εξουσίας κοσμο-ιστορικού βάρους που μέσα στη γενική ορθότητα και στο μεγαλείο της βαλλόμενη από παντού και αντιμετωπίζοντας πρωτοφανέρωτα προβλήματα έκανε κάποια όχι ασήμαντα λάθη και στο επίπεδο της άσκησης της βίας της, λάθη που αντιστοιχούσαν στην πολυπλοκότητα της ταξικής πάλης και, κυρίως στις ασύλητητες μεταμορφώσεις και στις προβοκάτσιες του ταξικού της εχθρού. Αυτή είναι η προλεταριακή μαρξιστική άποψη όπως την υπερασπίζόταν το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα με ηγέτη το Μάο της Τουγκ ος τα 1980 οπότε καταλύθηκε η προλεταριακή εξουσία και στην

Το αληθινό μπέρδεμα μέσα σε αυτό το διαχωρισμό είναι ότι στο πρώτο στρατόπεδο σε ότι αφορά την αντίληψη για το Στάλιν δεν ανήκουν μόνο οι αστοί φιλελεύθεροι και οι δυτικοί τύπου υπεριαλιστές που θεωρούν τον Στάλιν το απόλυτο τέρας, ανήκουν και ενός είδους φασίστες βασικά οι χιτλερικού τύπου ρώσοι και κινέζοι ιμπεριαλιστές. Όμως αυτοί δεν εμφανίζονται σαν εχθροί του τέρατος αλλά σαν φίλοι του. Δηλαδή τον εξινούν ακριβώς για τα κυρίως κατασκευασμένα αρνητικά στοιχεία που μισούν σε αυτόν οι φιλελεύθεροι αστοί.

Μάλιστα στην πραγματικότητα τον Στάλιν- τέρας δεν τον κατασκεύασαν κυρίως οι δυτικοί υπεριαλιστές, που άλλωστε συνεργάστηκαν αποφασιστικά μαζί του στον β' παγκόσμιο αντιφασιστικό πόλεμο και γενικά τον εκτίμησαν σαν ηγέτη, αλλά τον κατασκεύασε πρώτη με ένα καλά οργανωμένο όργανο συκοφαντιών μια νέου τύπου αστική τάξη. Αυτή δουλεύοντας μέσα στο κομμουνιστικό κόμμα της Σοβιετικής Ένωσης και κραδίνοντας την προλεταριακή ρομφαία πέτυχε να πάρει την πολιτική εξουσία στην ΕΣΣΔ, να τη μετατρέψει σε μια υπεριαλιστική υπερδύναμη και τελικά να κατασκευάσει, υφαρπάζοντας τον κύριο όγκο της διπλωματικής και στρατιωτικής ισχύος αυτής της υπερδύναμης, ένα συμπυκνωμένο υβρίδιο τσαρισμού και χιτλερισμού, το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό.

Αυτή λοιπόν η νέου τύπου αστική τάξη, κυρίως μεγαλορώσικη σοβινιστική στην προέλευσή της, με πρώτους επικεφαλής της, για την εφημερίδα της Κοτζιάς, κατηγορεί την εφημερίδα ότι τον δυσφήμισε αποκαλώντας τον υπερασπιστή σταλινικών καθεστώτων αν και πιάστηκε από τη λέξη γκαουλάιτερ που είναι χαρακτηρισμός για χιτλερικών τοποτηρητές την ώρα που είναι φωνερό ότι ο χαρακτηρισμός αυτός χρησιμοποιείται εδώ για

τους Χρουστσόφ και Σουσόλοφ, για να πάρει την εξουσία έπερπετε να τσακίσει από τα μέσα το σοβιετικό και το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα του οποίου ο Στάλιν ήταν ο αναμφισβήτητος πολιτικο-ιδεολογικός ηγέτης. Έπερπετε λοιπόν να αποκαθήλωσε εντελώς αυτόν τον ηγέτη μετατρέποντάς τον στο αντίθετο του. Έτσι, αξιοποιώντας τα λάθη του ίδιου και της εποχής του, κατασκεύασε τον γνωστό αντεστραμμένο Στάλιν που υιοθέτησε αμέσως με ενθουσιασμό και πελώρια ανακούφιση σαν την αληθινή συμπυκνωμένη εικόνα του κομμουνισμού, ο κλασσικού τύπου ιδεολογικά παρακμασμένος δυτικός αστισμός και υπεριαλισμός.

Αυτή η πρωτοκαθεδρία σε επίπεδο αντικομμουνισμού των ανατολικών σοσιαλιμπεριαλιστών σε σχέση με τους δυτικούς φιλελεύθερους υπεριαλιστές δεν είναι τυχαία, καθώς οι πρώτοι είναι οι χειρότεροι αστοί και υπεριαλιστές που υπήρχαν ποτέ. Γιατί όχι μόνο υφάρπαξαν ύπουλα για τον εαυτό τους την πολιτική εξουσία που το καταματώμενο σοβιετικό προλεταριάτο τους εμπιστεύτηκε αλλά στη συνέχεια υφάρπαξαν με απάτη και με βία την οικονομική εξουσία και τελικά όλο το λαϊκό και δημόσιο πλούτο της ΕΣΣΔ που οι λαοί της με τόσο σκληρή δουλειά δημιουργήσαν μετατρέποντας την από μια βιομηχανικά καθυστερημένη σε μια σύγχρονη βιομηχανικά ανεπτυγμένη χώρα. Δηλαδή πραγματοποίησαν σταδιακά με τους Μπρέζνιεφ, Γκορμπατσόφ, Γέλτσιν, και Πούτιν τη μεγαλύτερη απαλλοτρίωση πλούτου στην ιστορία του κομμουνισμού και βέβαια στην ανθρώπινη ιστορία. Τώρα οι ίδιοι αυτοί σαν τα κινέζικα λαούς και καταπιεσμένες χώρες για έναν πόλεμο “ιστορικής εκδίκησης” ενάντια στους δυτικούς υπεριαλιστές. Αυτή η δεύτερη εποχή εντιστούχει στη νέα “σταλινική” φάση του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού με τους προλεταριακά και μαρξιστικά αποκεφαλισμένους λαούς και καταπιεσμένες χώρες για έναν πόλεμο “ιστορικής εκδίκησης” ενάντια στους δυτικούς υπεριαλιστές.

Νέου τύπου σταλινισμός, σημαίνει ότι οι ίδιοι αυτοί συκοφάντες που κατασκεύασαν το 1956 τον Στάλιν αιμοβόρο αντιλαϊκό αντιμαρξιστή τέρας, άρχισαν σταδιακά από τα 1970 να υιοθετούν το τέρας αυτό σαν προγονικό τους γηγετικό σ

σότερους ΕΣΣΔ, τώρα με το νέο χτύπημα θέλουν να τον σκοτώσουν για πάντα δείχνοντας τη ζωντανή κτηνωδία των ψευτο-μαρξιστών-και σοσιαλιμπεριαλιστών παντού στον κόσμο σαν ζωντανό μαρξισμό.

Γι αυτό αν είναι σωστό να χαρακτηρίζουμε τον αντισταλινισμό της πρώτης φάσης σαν σκέτο αντικομμουνισμό, το “σταλινισμό” της δεύτερης πρέπει να το χαρακτηρίζουμε σαν “προβοκατόρικο, και γι αυτό ακραίο. αντικομμουνισμό”. Δεν είναι τυχαίο ότι ενώ το κλασσικό αντισταλινικό ρεύμα μπορεί να περιέχει μέσα του και τον αντιφασισμό ενός δημοκράτη που αγνοεί εντελώς τον πραγματικό Στάλιν, το ρεύμα του προβοκατόρικου αντισταλινισμού περιέχει συνήθως το φασιστικό μίσος σε κάθε δημοκρατισμό και βέβαια πρώτα από όλα στον αστικό.

Πρόκειται σε κεντρική, παγκόσμια κλίμακα γι αυτό που τοπικά στην Ελλάδα έγινε με το μεγαλύτερο προλεταριάτου, τον N. Ζαχαριάδη. Αυτόν το ψευτοΚΚΕ, που ήταν θηθικός συναυτουρχός στην δολοφονία του το 1973 από τους Σουσλόφ και Μπρέζινεφ, επιχειρεί να τον μετατρέψει σήμερα σε έναν αντεργάτη, αντιβιομηχανιστή και ρωσόφιλο τραμπούκο. Με αυτό το στόχο το ψευτοΚΚΕ σήκωσε πολύ όψιμα τη σημαία του ΔΣΕ, που την είχε τόσο αισχρά ποδοπατήσει από στα 1960 και 1970, για να προετοιμάσει μαζί με τους ρωσόδουλους αντιδυτικούς φασίστες, ένα πραξικόπημα με λαϊκή φασάδα που θα το ονομάσει λαϊκή εξέγερση ή και επανάσταση, ενώ δεν θα είναι παρά καλυμμένη ρώσικη κατοχή. Δηλαδή από τον αντιζαχαριαδικό αντικομμουνισμό, περάσαμε στον ακόμα πιο επικίνδυνο “Ζαχαριαδικό” δηλαδή προβοκατόρικο και φασιστικό αντικομμουνισμό.

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με τη δίκη Κοτζιά κατά ARB;

Ο Κοτζιάς έκανε πως θίχτηκε που η ARB τον είπε σταλινικό, γιατί αντικειμενικά ένα έντυπο που ιδεολογικά εκφράζει κυρίως τη φιλελεύθερη αστική τάξη της Ελλάδας αποκάλυψε στη Δύση ότι ο υπουργός εξωτερικών της χώρας είναι ένας “σταλινικός”, δηλαδή ένας αντιδυτικός φασίστας. Ο Κοτζιάς δεν ήταν βέβαια ποτέ ένας πραγματικός σταλινικός αλλά ένας “σταλινικός” προβοκατόρικου αντικομμουνιστικού τύπου, γιατί ήταν όχι ένας απλός κνήτης, αλλά ένας θεωρητικός του ψευτοΚΚΕ, ή καλύτερα ένα τσιράκι του ρώσικου σοσιαλιμπεριαλισμού στην πιο επιθετική του, δηλαδή στη “σταλινική” του φάση και όχι στην πρώτη, την αντισταλινική. Μάλιστα ακόμα και στα 1990 που αποχώρησε από αυτό ήταν από τα “αριστερά” διαμαρτυρόμενος για τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΣΥΝ στον οποίο ΣΥΝ κορμός και ηγέτης ήταν ακόμα το ψευτοΚΚΕ, δηλαδή διαμαρτυρόμενος για το ότι το ψευτοΚΚΕ δεν ήταν αρκετά “σταλινικό” και αντιδυτικό.

Ήταν μάλιστα τόσο καλό τσιράκι του σο-
σιαλιμπεριαλισμού που προβιβάστηκε όπως
θα δούμε παρακάτω σε σύμβουλο ψηλού ε-
πιπέδου ελληνικών κυβερνήσεων που εί-
χαν μεν ρωσόδουλους πρωθυπουργούς, αλ-
λά έπαιζαν στη Δύση με φιλοδυτική μορ-
φή. Με μια τέτοια εισοδιστική μορφή είναι
υποχρεωμένος να κινηθεί ο κνίτσης Κοτζιάς
ιδιαίτερα τώρα στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ
που ναι μεν είναι φιλορώσικη, αλλά θέλει
να φαίνεται και σαν φιλοδυτική και μάλι-
στα φιλοαμερικάνικη για να μπορεί να ε-
ξουδετερώνει τις ευρωπαϊκές πλέσεις στην
οικονομία. Πως όμως θα έχει ο Κοτζιάς την
υποστήριξη των ΗΠΑ, την ώρα μάλιστα που
κάνει φιλορώσικη πολιτική στο κεντρικό
ζήτημα των κυρώσεων, όταν αποδεικνύε-
ται φανατικός φίλος και πρώην στενός συ-
νεργάτης των ανατολικών πραγματικά σο-

σιαλφασιστικών δηλαδή από τα δεξιά αντιδυτικών καθεστώτων ;

Να γιατί από τότε που ο κνίτης Κοτζιάς παίζει στο δυτικό ταμπλό, προσπαθεί να κρύψει το σοσιαλφασιστικό παρελθόν του.

Στο μεταξύ και ώσπου να γίνει η δίκη ο “σταλινικός” κνήτης έγινε ΥΠΕΞ, δηλαδή ιερό πρόσωπο για ένα κράτος που πραγματικός αρχηγός του είναι ο Πούτιν. Έτσι η δικαιοσύνη που δεν είναι ποτέ ανεξάρτητη από το κράτος για κάθε σοβαρό πολιτικό ζήτημα, ιδιαίτερα δεν είναι ποτέ μα ποτέ ανεξάρτητη από το υπουργείο εξωτερικών, ανέλαβε να ικανοποιήσει τον υπουργό και να τιμωρήσει τον ταραξία, πόσο μάλλον που ο ταραξίας αυτός είχε γίνει μισητός σε όλο το καθεστωτικό αντιδυτικό μπλοκ όταν αποκάλυψε με ένα συνταρακτικό δημοσιογραφικό βιβλίο του το: “καλά τους κάνανε” πόσοι πολλοί δημιοσιογραφικοί και πολιτικοί παράγοντες στη χώρα, διαμορφώτες της κοινής γνώμης είχαν χαρεί για τη σφαγή των δίδυμων πύργων το 2002.

Πως έγινε η δίκη ή μάλλον οι καθ υπαγόρευση δίκες παρωδίες της ARB

Το πρόθυμο λοιπόν δικαστήριο για να βοηθήσει τον προϊστάμενο υπουργό του πιάστηκε από τη φράση “γκαουλάιτερ του σταλινισμού” και απόδωσε στο συντάκτη του κειμένου την πρόθεση να αποδώσει στον Κοτζιά αφενός τα χαρακτηριστικά ενός χιτλερικού στελέχους όπως ο Γκέμπελς, και αφετέρου ενός αυταρχικού πολιτικού που ακολουθεί τις “σταλινικές” πρακτικές που κατά την τάχα φιλελεύθερη άποψη του δικαστηρίου μεταφράζονται σε πρακτικές της βίαιης καταστολής της αντίθετης άποψης και της ελευθερίας της έκφρασης.

Η βασική υπεράσπιση της ARB ήταν και πολύ σωστά ότι αυτός είναι ένας πολιτικός χαρακτηρισμός που εμπίπτει στα πλαίσια της πολιτικής κριτικής και δεν μπορεί να αξιολογηθεί δικαστικά, ενώ διαμαρτυρήθηκε έντονα για την παρερμηνεία της συγκεκριμένης φράσης που δεν εννοεί ότι ο Κοτζιάς είναι χιτλερικός αλλά απλά φανατικός σταλινικός. Επίσης, σε ότι αφορά την υποστήριξη των καθεστώτων Γιαρουζέλσκι και Χόνεκερ ο Βασιλάκης παρουσίασε ένα βιβλίο που είχε γράψει ο Κοτζιάς υπέρ του καθεστώτος Γιαρουζέλσκι, και ένα δεύτερο που είχε γράψει μαζί με τον ιδεολογικό εκφραστή του καθεστώτος Χόνεκερ, ο οποίος ήταν και συνεργάτης της περιώνυμα φασιστικής Στάζι, του Μάνφρεντ Μπουρ, τα οποία το δικαστήριο απέρριψε σα στοιχεία!!!

Οι ισχυρισμοί του Κοτζιά στο δικαστήριο ήταν ότι η οικογένεια του υπήρξε κομμάτι της οικογένειας του Παλαιών Πατρών Γερμανού (!) το οποίο αποδεικνύει προφανώς ότι δεν έχει καμία σχέση με όλα αυτά που συνέβησαν έναν αιώνα τουλάχιστον μετά, και ότι αφού συνέβησαν όλα αυτά έγινε καθηγητής στα Πανεπιστήμια του Μαρβούργου, της Οξφόρδης και του Χάρβαρντ όπου δεν μπορεί να αποκτήσει τέτοια θέση ένας φανατικός θαυμαστής του Γιαρουζέλσκι και του Χόνεκερ. Η ARB απέδειξε όμως ότι και σ' αυτό ο κος Υπουργός είπε απλά ψέμματα αφού σε απαντητικές επιστολές των πανεπιστημίων στην εφημερίδα αναφέρεται ότι η σχέση του Κοτζιά με αυτό του Μαρβούργου ήταν αντικατάστατη καθηγητή και όχι “εκλεγμένου καθηγητή” όπως ισχυρίστηκε, ενώ σε ότι αφορά τα άλλα δύο ότι είχε απλή συνεργασία μαζί τους. Αυτά δεν ελέγχηθηκαν από τους δικαστές, που στη φούρια

χωτικαν αλο ιους δικαιωτες, λογ στη φορμα τους να βγάλουν την απόφαση της δικαιώσης του άτυπου προϊσταμένου τους τον βαρφισαν “ιδρυτικό στέλεχος” του ΚΚΕ, παρόλο που ο Κοτζιάς γεννήθηκε το 1950 δηλαδή τουλάχιστον τριάντα χρόνια αργότερα από την ίδρυση του πραγματικού ΚΚΕ. Με βάση αυτά τα στοιχεία η ARB έκανε υπνύσεις στον Κοτζιά, και αναφορές κατό

των δικαστών που δεν είχαν βέβαια καμία τύχη στη Δικαιοσύνη της Θάνου.

Είναι δεδομένο ότι σε μία αστική δημοκρατία όπου η ελευθερία του τύπου είνα στοιχειωδώς κατοχυρωμένη, οποιοισδήποτε μπορεί να χαρακτηρίζει έναν πολιτικό στα πλαίσια της πολιτικής κριτικής, σταλινικό, χωρίς να παίρνει την άδεια του καχωρίς να σέρνεται για αυτό στα δικαστή

Στην περίπτωση που κάποιος θα θιγόταν θανάσιμα επειδή τον χαρακτήρισαν έστω εντελώς από σπόντα “γκαουλάιτερ”, οπωσδήποτε δεν θα συγκαλούσε πρώτος στη μεταπολεμική ιστορία διακομματικό συμβούλιο εξωτερικής πολιτικής με προσκεκλημένους και τους υπόδικους ναζιστές της “Χρ. Αυγής” για να ανταλλάξουν όλοι μαζικά απόψεις για τις διεθνείς σχέσεις της χώρας όπως έκανε ο Κοτζιάς το Μάη του 2015 ούτε θα συναγελαζόταν με τον νεοναζιστισμό στη νοοτροπία του Ντούγκιν, ούτε θα υποστήριζε την πολιτική της νεοχιτλερικής πουτινικής Ρωσίας που ενώνει όλους τους παραπάνω, οπότε δεν θα βρισκόταν καμπροστά στην ανάγκη να φιμώσει ένα έντυπο που τον καταγγέλλει σα φίλο των ανατολικών φασισμάτων.

Το ότι η υποστήριξη του Κοτζιά στα ανατολικά φασιστικά καθεστώτα χαρακτηρίζεται σταλινισμός με επιμονή από τη διωκόμενη εφημερίδα, αποτελεί απόρροια της τάσης όλου του αστικού φιλελεύθερου στρατόπεδου να κάνει πάντα τη βαριά λαθεμένη ταύτιση του κομμουνισμού με το σοσιαλφασισμό. Αυτό είναι ένα βαρύ λάθος που θα το πληρώσουν όχι μόνο οι λαοί αλλά και οι ίδιοι οι αστοφιλελεύθεροι, γιατί έτσι πυροβολούν δίπλα στους κνίτες αντιπάλους τους όλη την αντιφασιστική παράδοση του πραγματικού κομμουνιστικού, καμάλιστα ιδιαίτερα, του σταλινικού κινήματος, που σημαίνει και τους μόνους λαϊκούς υπερασπιστές τους απέναντι στους ναοναρά.

Οπωσδήποτε πάντως το δικαίωμα οποιουδήποτε να αποδίδει πολιτικούς χαρακτηρισμούς στον οποιονδήποτε πρέπει να τύχει αποφασιστικής υπεράσπισης από κάθε πραγματικό κομμουνιστή και από κάθε δημοκράτη. Τέτοια ζητήματα δεν λύνονται δικαστικά αλλά πολιτικά. Επίσης η καταγγελία του Κοτζιά για υποστήριξη στα σοσιαλ-φασιστικά ανατολικά καθεστώτα και για φιλοποιητισμό αποτελεί αντικειμενικά πράξη αντίστασης στην επαπειλούμενη φασιστική δικτατορία.

**Γιατί ο Κοτζιάς και το
σοσιαλφασιστικό καθεστώς που τον
στηρίζει επιχειρεί τη φύμωση της
ARB**

Όπως είπαμε μία τέτοια αποκάλυψη εμποδίζει τον ΥΠΕΞ να εμφανίζεται ως φιλοδυτικός υπουργός Εξωτερικών, μίας δήλωσης που θέτει σε επαγγελματική κατάσταση την προσωπικότητα της πρωθυπουργού. Όμως κυρίως βλάπτει σοβαρά το προφίλ του Τσίπρα που θέτει τον πολιτικό του σε εκείνη την πολιτική πλατφόρμα. Γιατί ποιος πραγματικά ευρωπαϊδόφιλος πρωθυπουργός θα έβαζε σε υπουργό Εξωτερικών μετά την προσάρτηση της Κριμαίας από τη Ρωσία, έναν άνθρωπο που έχει κάνει πιστός υποστηρικτής των φιλικών της καθεστώτων την περίοδο του ψυχρού πολέμου, και δραστήριο στέλεχος του πιο ρωσόδουλου κόμματος της χώρας;

Ο προηγούμενος ΥΠΕΞ που ήταν φίλος αυτών των καθεστώτων ήταν ο Παπούλιας αλλά τότε και δεν υπήρχε ένας θερμός πόλεμος με τη Ρωσία όπως τώρα αυτός της Ουκρανίας και βεβαίως ο Παπούλιας δεν ήταν ποτέ ηγετικό στέλεχος του ψευτοΚΕ

Το προφίλ του φιλοδυτικού ο κυήτης ει-

σοδιστής Κοτζιάς άρχισε να το κτίζει ήδη προσεκτικά από το 1999 σα σύμβουλος στο υπουργείο εξωτερικών του Γ. Παπανδρέου ενώ παρέμεινε συνεργάτης του μέχρι και το 2009. Ο λόγος της απομάκρυνσης του Γ. Κοτζιά από το ΠΑΣΟΚ το 2009 ήταν ότι ο Γ. Παπανδρέου δεν μπόρεσε να στηρίξει το διορισμό του στο ΥΠΕΞ, και του πρότεινε θέση αναπληρωτή που δεν δέχτηκε, ακριβώς επειδή η αντι-κνίτικη, αντι-συριζική τάση μέσα στο ΠΑΣΟΚ είχε τότε ακόμα δύναμη για να καταπιεί σαν πηγετικό στέλεχος εκ μεταγραφής έναν πρώην κνίτη. Στη συνέχεια ο δραστήριος αυτός εισοδιστής ίδρυσε την κίνηση “Πράττω” που έκανε κριτική στο ΠΑΣΟΚ “από αριστερά”, και που ήταν μία από αρκετές αντίστοιχες κινήσεις που στήθηκαν από συριζιαίους ή φιλοσυριζικάικα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, για να μετατρέψουν το ΠΑΣΟΚ σε ΣΥΡΙΖΑ.

Ήταν τότε το 2010 που εμφανίστηκε η επιστολή κατά Κοτζιά στην ARB, όταν δηλαδή αυτός πάσχιζε να πείσει τους ΠΑΣΟΚους ότι ήταν ένας φιλοευρωπαίος της αριστεράς, θάβοντας το παρελθόν του στο ψευτοΚΚΕ.

Γι' αυτό στράφηκε κατά της ARB με μία αγωγή με την οποία ζητούσε 250.000 Ευρώ (!) για συκοφαντική δυσφήμηση για τη δημοσίευση της επιστολής. Η αγωγή είχε στόχο τόσο την τρομοκράτηση της ARB όσο και οποιουδήποτε τρίτου επιχειρούσε να επαναλάβει δημοσιεύσεις με το ίδιο περιεχόμενο.

Ο Κοτζιάς επέμεινε στην επίθεσή του το 2015 αφού έγινε υπουργός και πέτυχε την καταδίκη της ARB και στο Εφετείο την οποία αξιοποίησε για την απόπειρα της κατάσχεσης της εφημερίδας με στόχο τη φίμωση της, ύστερα από την ανυποχώρηση στάση της εφημερίδας που έφτασε μέχρι την προσφυγή σε ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα.

Είναι αωτόσο χαρακτηριστική για την απόλυτη έλλειψη αρχών και τη γλοιόδη “ευελιξία” αυτού του φιλόδοξου κνίτη, μια συνέντευξη που έδωσε στο περιοδικό Spiegel το Φεβρουάριο του 2015. ‘Όταν ρωτήθηκε από το δημοσιογράφο “Πώς στέκεστε απέναντι σε παλαιότερα κείμενα, στα οποία υπερασπίζοσασταν την καταστολή του πολωνικού συνδικάτου ‘Αλληλεγγύη;”, απάντησε μεταξύ άλλων: “Ημουν στην Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ. Έγραψα κατ’ εντολήν του κόμματός μου πράγματα, π.χ. για την Πολωνία, τα οποία ήταν ανοησίες. Αυτά ήταν πριν από 35 χρόνια”. Δηλαδή προτίμησε να εμφανιστεί σαν -μαριονέτα της

ηγεσίας ενός κόμματος που κατ’ εντολήν της έγραψε “ανοησίες”, οι οποίες πρέπει να παραγραφούν γιατί ήταν “πριν από 35 χρόνια”, παρά να αναλάβει την πολιτική ευθύνη για το ότι τότε τουλάχιστον τις πίστευε. Ωστόσο από την άλλη αυτές τις “ανοησίες” δεν τις αναίρεσε ποτέ μέχρι σήμερα επί της ουσίας γιατί ξέρει ότι αύριο θα έρθει η ώρα που δεν θα χρειάζεται να δουλεύει σαν φιλοευρωπαίος μισοφιλελύθερος αλλά σαν καθαρά φιλορώδος προβοκατόρικα “σταλινικός” ΥΠΕΞ. Είναι άλλωστε εντελώς αποκαλυπτική η άρνησή του να απαντήσει στην ερώτηση του δημοσιογράφου: “Πώς έπρεπε να αντιδράσει η Ευρώπη στην προσάρτηση της Κριμαίας από την Ρωσία;” όπου ο Κοτζιάς είπε τα εξής: “Η προσάρτηση της Κριμαίας έλαβε χώρα πριν αναλάβω εγώ ως Υπουργός Εξωτερικών” (!!!) Δηλαδή πριν γίνει υπουργός Εξωτερικών δεν ασχολιόταν με τις μέγιστες διεθνείς υποθέσεις, καθώς φαίνεται εκείνη την περίοδο μελετούσε άλλα ζητήματα... Με τον ίδιο τρόπο θολώνει τα νερά και για την πρόσκληση που έκανε στον Ντούγκιν στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά, για την οποία λέει ότι μόνο μετά την ομιλία του κατάλαβε ότι ήταν “πολύ αντιαμερικάνος”, παρόλο που ήταν “πο-

συνέγεια στη σελ. 12

Για την εκδήλωση μνήμης τη νύχτα της 3ης επετείου της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα

Θεωρήσαμε πολύ σημαντικό ζήτημα το ότι παρόλο που ο ψευτο-αντιφασισμός προσπάθησε επί 3 χρόνια να χρησιμοποιήσει την οικογένεια και τους φίλους του Παύλου Φύσσα και να τους αφομοίωσει πολιτικά με τις υποκριτικές τιμές του στον νεκρό, αυτοί του γύρισαν την πλάτη. Και αποδίχτηκε ότι δεν είναι από σεχταρισμό, γιατί όπως διαπιστώσαμε η οικογένεια και οι φίλοι προσπαθήσαν επανειλημένα να ενωθούν με τις οργανώσεις και κόμματα που υποτίθεται ότι εκπροσωπούν την πλειεία βάση των αντιφασιστών και γιατί συμμετείχαν στις εκδηλώσεις που διοργανώνονταν από αυτούς στις επετείους της δολοφονίας προσπαθώντας όμως πάντα να κρατήσουν τη σχετική αυτονομία τους, δηλαδή να διαφυλάξουν αυτό που ένιωθαν σαν ιδεολογική φυσιογνωμία και κληρονομία του νεκρού.

Τελικά, όπως καταλαβαίνουμε από το σημαντικό κείμενο που δημοσίευσαν τις μέρες της επετείου, βεβαιώθηκαν ότι αυτή τη μήνυμα και τη μεγάλη θυσία του δεν την τιμούσαν στην πραγματικότητα όλοι αυτοί καθώς την αφήναν στην προβοκάταια των σπασιματών, που τελικά αντί να φέρνει κοντά έδιωχνε το λαό από το παράδειγμα του Παύλου, ενώ δείχνανε μια συνολικά ψεύτικη και πολιτικάντικα ιδιοτελή στάση. Έτσι κατέληξαν τελικά στην τρίτη επέτειο να καλέσουν σε μια δικιά τους

εκδήλωση για να τιμήσουν το νεκρό.

Στην εκδήλωση αυτή συμμετείχαν και οι σύντροφοι και συναγωνιστές μας χωρίς να κάνουν αισθητή την κομματική τους παρουσία, όχι μόνο γιατί σεβαστήκαν την επιθυμία των διοργανωτών, όπως άλλωστε κι όλος ο κόσμος, περίπου 200 άτομα που μαζεύησε εκεί, αλλά γιατί ήταν η φύση της εκδήλωσης. Ήταν μια εκδήλωση των ανθρώπων που είχαν αγαπήσει στην αλήθεια τον Παύλο που μισούσαν βαθιά τους φονιάδες του, αλλά είχαν αρνηθεί να τους χρησιμοποιούν πολιτικά ρεύματα ξένα προς το δικό τους λαϊκό κοινωνικό χαρακτήρα, προς το μίσος τους για τη βία, προς τη σεμνότητα, και πάνω από όλα προς την απέχθεια τους να μπαίνουν στο πολιτικό και κοινωνικό προσκήνιο καβαλώντας τη θυσία ενός άλλου. Αυτό που ήθελαν ήταν να δώσουν στην πράξη τη δικιά τους εικόνα για τον Παύλο, του ποιος ήταν στα αλήθεια, ποιο ήταν το πνεύμα του. Αυτό ήταν κάτιο το εξαιρετικά πολύτιμο και έπρεπε να γίνει απολύτως σεβαστό.

Πρέπει βέβαια εδώ να ξεκαθαρίσουμε ότι άνθρωποι σαν το Π. Φύσσα, που έκαναν μια χειρονομία τόσο μεγάλη, που ξεπερνούσε τα όρια των όποιων δικών τους κοντινότερων προσωπικών κοινωνικών δεσμών, και γινόταν χειρονομία που συγκίνησε και έκφρασε μια ολόκληρη νεολαία και την πλειοψηφία ενός

λαού, τέτοιοι άνθρωποι ανήκουν αντικείμενα στο λαό και στην ιστορία του. Γι αυτό η αληθινή εικόνα για τέτοιους ανθρώπους και τέτοιες χειρονομίες θα γίνονταν αντικείμενο μόνιμης διαμάχης ανάμεσα στις τάξεις, ανάμεσα στη δημοκρατία και στο φασισμό, ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα. Μέσα στα πλαίσια αυτής της διαπάλης και ανεξάρτητα από τις όποιες πολιτικές απόψεις έχουν ήθα σηματίσουν σε αυτή τη θυελλώδη εποχή η οικογένεια και οι φίλοι του Φύσσα, εμείς διαμορφώσαμε την άποψη ότι ο αληθινός Φύσσας είναι αυτός που οι ίδιοι μας δίνουν με τα λόγια τους αλλά κυρίως με τις πράξεις τους.

Αυτοί οι άνθρωποι λοιπόν κάνανε εκείνο το βράδυ αυτό που από την αρχή τους έκφραζε και που πιστεύουμε ότι έκφραζε το λαό του Κερατσινού, ιδιαίτερα μάλιστα γιατί ερχόταν τώρα σαν αντίβαρο στην εικόνα της καταστροφικής βίας, του υποκριτικού στόμφου και της θορυβώδικης αλαζονείας με την οποία μαγαρίσανε οι ψευτο-αντιφασίστες την επόμενη μέρα της δολοφονίας καθώς και τις τρεις επετείους της. Τούτη η συγκέντρωση ήταν κάτιο σαν βάλσαμο για την πόλη του Κερατσινού. Ήταν η αποκατάσταση του νεκρού από τη συκοφαντία όχι μόνο των ανοιχτών εχθρών του αλλά, κυρίως, των δήθεν φίλων του.

Αυτό είδαμε εμείς στη μάνα που χάιδεψε το παγωμένο πρόσωπο της προτομής του γιου

της και μετά κάθισε παραδίπλα, στην άκρη του πεζοδρομίου σιωπηλή για ώρες ως το τέλος. Ήταν η ίδια μάνα που με τόση δύναμη κεραυνοβολούσε τους ξεθαρρεμένους ναζήδες στη δίκη της αιώνιας ντροπής για τη δικαιοσύνη και τον επίσημο πολιτικό κόσμο της χώρας. Αυτό είδαμε στους φίλους του που σιγοτραγούδησαν ήρεμα και συνεσταλμένα τα πιο ωραία του κομματία, που μιλούσαν για την ελευθερία, τις σκληρές αλήθειες της ζωής, την αξιοπρέπεια, τη φιλία, τη μπέσα, το θάρρος, δηλαδή τελικά για το είδος του ανθρώπου που συντάραξε την Ελλάδα και θα τη συνταράζει ακόμα περισσότερο στα χρόνια που έρχονται όταν, υψώνοντας το πιο περιφρονητικό “όχι” στη μικρότητα μιας ολόκληρης εποχής, ατένισε άφοβα τη θρασύδειλη ναζιστική αγέλη και έβαλε το στήθος του μπροστά της για να σώσει τους φίλους του και την πικρή του εργαστικού Πειραιά.

Το ότι η οικογένεια και οι φίλοι του Φύσσα έχουν αντισταθεί σχεδόν μόνοι τους ως τώρα με τόση γνώση και σθένος στα σαχαρένια βόλια της αστικής τάξης και έχουν κρατήσει με τόσο πείσμα την εικόνα του Παύλου όρθια με το δικό τους τρόπο και με τα δικά τους λιγοστά μέσα λέει πολλά για το είδος των ανθρώπων που εγκυμονούνται εκεί στα βάθη της φτωχολογίας. Ο φασισμός και ο σοσιαλφασισμός όσο και να φαίνονται ισχυροί στην προέλαση τους δεν θα έχουν τελικά έναν καθόλου εύκολο δρόμο σ' αυτή τη χώρα.

ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΗΡΩΙΚΟΥ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ εξέδωσαν από κοινού την ανακοίνωση -αφίσα που δημοσίευσαν εδώ και που τοιχοκόλλησαν στο Κερατσίνι και τον Πειραιά για την τρίτη επέτειο από τη δολοφονία του ηρωικού αντιφασίστα Παύλου Φύσσα.

Η φετινή επέτειος βρίσκει τη χώρα πιο εξαθλιωμένη από ποτέ και τους φασίστες, κλασσικούς και ψευτοαριστερούς, πιο αποθραυσμένους από ποτέ. Όμως και οι δημοκρατικές συνειδήσεις προχωράνε αντίστοιχα πολύ πιο γοργά από όσο ποτέ πριν βλέποντας αυτήν την επέλαση.

Το πιο χαρακτηριστικό σύμπτωμα της εποχής είναι ότι η ουσιαστικά πνιγμένη από σύσσωμο το πολιτικό καθεστώς δίκη των ναζί της ΧΑ έχει μετατραπεί σε σκηνικό διαρκών ναζιστικών προκλήσεων κατά των θυμάτων με την ανοχή των δικαστών την ώρα που αυτή θα έπρεπε να είναι ο πολιτικός τάφος των δολοφόνων. Είναι φυσικό να συμβαίνει αυτό από την ώρα που οι ναζί έχουν ποδοπατήσει και ξεφτίλισει απιμώρητα την αιώνια κοινωνία της προστασίας της ανθρωπότητας από την φασιστική προσπάθεια της ΧΑ.

Την ίδια ώρα που η αστική τάξη σύσσωμη επιτρέπει την ανασύνταξη και την ενδυνάμωση των ναζί μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, οι λαϊκές δυνάμεις που θα μπορούσαν να τους ανακόψουν για τα καλά βρίσκονται στο ίδιο στρατόπεδο με τη σοσιαλ-φασιστική κυβέρνηση Τσίπρα όπως είναι το πηγαδικό τύπο και όπως είναι τα επαναστατικά διαρκών ναζιστικών προκλήσεων στην πόλη του Κερατσινού. Είναι η ιδιαίτερη προσπάθεια της ΧΑ να μετατρέψει την ανασύνταξη της προστασίας της ανθρωπότητας σε ανασύνταξη της φασιστικής προσπάθειας της ΧΑ.

Την ίδια ώρα που η αστική τάξη σύσσωμη

μοκρατία από την πλευρά όχι της επανάστασης αλλά του φασισμού. Το αποτέλεσμα είναι ότι το γνήσιο αντιφασιστικό και δημοκρατικό κίνημα μένει αποδυναμωμένο και προβοκαρισμένο. Άλλα αυτές οι συμπεριφορές έχουν αρχίσει να γίνονται αντιληπτές από όλο και περισσότερο κόσμο που βλέπει το φασισμό με ανοιχτό ναζιστικό πρόσωπο να δυναμώνει και την ψευτοαριστερά να παριστάνει πως τον πολεμάει ενώ με τον τρόπο της τον βοηθάει. Θεωρούμε από αυτήν την άποψη εξαιρετικά θετικό το γεγονός ότι η οικογένεια και οι φίλοι του ίδιου του Παύλου Φύσσα όχι μόνο συνεχίζουν με αυταπάρνηση και πάτηση τον ευγενικό ειρηνικό αγώνα του για ελευθερία και για την πολιτική της δολοφονικής συμμορίας αλλά καταγγέλλουν σε ένα σημαντικό πρόσφατο κείμενο τους, τους “επαγγελματίες αντιφασίστες” για τη στάση τους. Αναφέρουν συγκεκριμένα για τη φετινή επέτειο: “Άλλη μια ημέρα, που πάλι κάποιοι συμβολικά και αόριστα θα εκφραστούν κατά του φασισμού και κάποιοι άλλοι θα μιλήσουν για μερονωμένο περιστατικό. Άλλη μια ημέρα, που κάποιοι επαγγελματίες ‘αντιφασίστες’ προσπαθούν από την πρώτη στιγμή να ‘καπελώσουν’, αλ-

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΗΡΩΙΚΟΥ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ

ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΑΝΕΝΑ ΆΛΛΟ ΘΥΜΑ ΤΩΝ ΝΑΖΙ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΤΗΣ ΧΡ. ΑΥΓΗΣ ΟΣΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΘΑ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΝ ΣΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΑΥΤΗΝ:

- ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΜΗ ΚΑΙ ΝΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΚΟΜΜΑ
- ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΞΕΦΤΙΛΙΖΕΙ ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΝΟΜΟΘΕ

Οι σαμποταριστές ξεπουλάνε τη χώρα στο ρωσοκινέζικο άξονα

Μετά τον ΟΛΠ και το λιμάνι του Πειραιά η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΔ δίνει την κατασκευή μιας μονάδας, αξίας 700 εκατ. ευρώ, παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην σοσιαλιμπεριαλιστική φασιστική Κίνα. Στις 14 του Σεπτέμβρη ανακοινώθηκαν οι όροι του μνημονίου συνεργασίας (MoU) ανάμεσα στην ΔΕΗ, την κινεζική CMEC και τις δύο ιδιωτικές εταιρίες (TERNA, Άκτωρ) που κατέχουν λιγνιτωρυχεία στην περιοχή της Φλώρινας, στην οποία και θα κατασκευαστεί η μονάδα Μελίτη II. Η κυβέρνηση των σαμποταριστών δεν δίνει, όπως θα ήθελε, το έργο κατευθείαν και αποκλειστικά στην Κίνα, για να μη διαμαρτυρηθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά το δίνει κύρια στην Κίνα, αλλά σε συνεργασία με ντόπιους κρατικούς ολιγάρχες, οι οποίοι αποδεικνύεται έστι ότι αποτελούν μια κομπραδόρικη αστική τάξη στην υπηρεσία του ρωσοκινέζικου άξονα.

Σύμφωνα με το MoU που υπογράφηκε, στη νέα εταιρεία που θα συσταθεί, η ΔΕΗ θα εκχωρήσει την ίδια υπάρχουσα μονάδα "Μελίτη I", ισχύος 330 MW, τον χώρο κατασκευής της καινούριας μονάδας, την άδεια κατασκευής της, το λιγνιτωρυχείο στην περιοχή "Κλειδί", όπως επίσης και το 40% που κατέχει από το λιγνιτωρυχείο της Βεύης. Οι Άκτωρ και TEPNA θα συνεισφέρουν στη θυματρική το 60% από το λιγνιτικό πεδίο της Βεύης, το οποίο βρίσκεται στην κυριότητά τους (με πώληση αρπαγή εννοείται γιατί μόνο έτσι αγοράζουν οι αποτολού Κρατικούς ολιγάρχες), όπως επίστις και το λιγνιτωρυχείο της Αχαλάδας. Η κινεζική CMEC θα αναλάβει τη σχεδίαση και τη χρηματοδότηση της κατασκευής της μονάδας ισχύος 450 MW. Με βάση τις μελέτες που είχε πραγματοποιήσει η ΔΕΗ στο παρελθόν, όταν διερευνούσε το ενδεχόμενο να κατασκευάσει μόνη της τη "Μελίτη II", η εκτίμηση για το κόστος υπολογίζοταν στα 750 εκατομμύρια ευρώ. Σύμφωνα με πληροφορίες μιας έγκυρης ηλεκτρονικής σελίδας "Στο νέο σχήμα οι Κινέζοι θα έχουν το πλειοψηφικό πακέτο, δηλαδή τουλάχιστον το 51%" (<http://energypress.gr>, 13-9).

Επίσης σύμφωνα με σχετικά δημοσιεύματα "η CMEC δεσμεύθηκε: 1. Να αξιοποιήσει ελληνικό εργατικό και επιχειρηματικό δυναμικό για την κατασκευή της νέας Μονάδας στον ΑΗΣ Μελίτη (Φλώρινα) και, 2. Να τηρήσει αυστηρά την ελληνική εργατική νομοθεσία καθώς και τους περιβαλλοντικούς κανόνες" (<http://www.dealnews.gr/19-9>). Αν αυτές οι δεσμεύσεις δεν είναι γραπτές ξέρουμε ότι τουλάχιστον ως προς το σημείο 2 δεν υπάρχουν για τους κινέζους, όπως το αποδείχαν στην ΚΟΣΚΟ.

Η κυβέρνηση Τσίπρα προχωρά γρήγορα στο ξεπούλημα της χώρας. Έτσι μετά τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης όπου η τιμώμενη χώρα ήταν η νεοχιτερική Ρωσία, διοργανώθηκε στην Αθήνα στις 23-9 ημερίδα με διοργανωτή την Επιπροπή Οικονομιών, Εμπορίου και Ενημέρωσης του Δήμου Σεντζέν, μιας πόλης 15 εκατ. κατοίκων δίπλα στο Κογκ Κογκ που έγινε διάστημα γιατί ήταν το πρώτο έδαφος για αλλοτρια υπερεκμετάλλευση του κινέζικου προλεταριάτου που το παρέδωσαν οι κινέζοι σοσιαλφασίστες στο βουλιμικό για χαμηλά εργασιακά κόστη δυτικό ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο. Στη συνέχεια μέσα από αυτήν την τεράστια εισαγωγή έγινουν κεφάλαιοι σε συνεργασία με αυτό και με ακόμα πιο σκληρούς εργασιακούς όρους δυνάμωσε και το κινέζικο μεγάλο κεφάλαιο τη δικιά του πελώρια βάση μονοπωλιακής συσσώρευσης παγκόσμιου βεληνεκούς.

Μαθαίνουμε από την ημερίδα ότι "Η Σεντζέν είναι πρωτόπορος στην διοργάνωση σειράς εξειδικευμένων διεθνών εμπορικών Εκθέσεων με μεγάλη διεθνή παρουσία και απήχηση έξινων επιχειρήσεων που επιζητούν συνεργασίες με δυναμικές κινέζικες εταιρείες" (<http://www.dealnews.gr/23-9>).

Τώρα πια δηλαδή η Σεντζέν έγινε και μια πρωθημένη βάση του κινέζικου μονοπώλιου με σκοπό την εξαγωγή κεφαλαίων σε άλλες

«Θενική ανεξαρτησία πάει να πει πρώτα απ' όλα νάσαι οικονομικά ανεξάρτητος, και αυτό θα το πετύχουμε όταν δίπλα στη λύση του αγροτικού, βάλουμε στο δρόμο της πραγματοποίησης και την ανάπτυξη για τις εσωτερικές παραγωγικές δυνάμεις – ηλεκτρισμός, σίδερο, αστάλι, νίκελ και άλλα – που θα αξιοποιήσει όχι μονάχα τον ελληνικό πλούτο μα – πράμα που είναι πιο σημαντικό ακόμα – και τη δουλειά του Έλληνα εργάτη, σηκώνοντάς τον οικονομικά, τεχνικά και πολιτικοοικονομικά σε διευθύνουσα θέση και δύναμη» (Συνέντευξη του Ν. Ζαχαριάδη στο Ριζοσπάστη, 31 Μάι 1945).

χώρες. Την εποχή του Ιμπεριαλισμού "εξαιρετικά σπουδαία σημασία αποκτά η εξαγωγή κεφαλαίου σε διάκριση από την εξαγωγή εμπορευμάτων" (Λένιν, Ο Ιμπεριαλισμός ανώτατο

στάδιο του καπιταλισμού).

Οι χώρες που εισάγουν κεφάλαια με όρους πολιτικής Ιμπεριαλιστικής ηγεμονίας, όπως είναι για την Ελλάδα τα κεφάλαια των πολιτικά κυρίαρχων πια στη χώρα Ρωσίας και Κίνας, υφίστανται οικονομική καταλήστευση από αυτά (πχ ρώσικο πανάκριβο φυσικό αέριο, ασήμαντα κέρδη για το ελληνικό κράτος και αχρήστευση όλων των εμπορικών λιμανιών σε απόσταση 100 χιλιομέτρων από τον Πειραιά από την ΚΟΣΚΟ, κατάργηση συνταγματικά κατοχυρωμένων εργασιακών δικαιωμάτων). ενώ δυναμώνει και η πολιτική τους εξάρτηση και υποδούλωση των Ιμπεριαλιστικών χωρών και φυσικά και αναπόφευκτα επηρεάζει άσχημα την εξέλιξη της εθνικής οικονομίας τους.

Πως ο Μπόμπολας πήρε τα λιγνιτορυχεία στη Βεύη

Το ορυχείο της Βεύης σταμάτησε να δουλεύει γύρω στο 2000 λόγω οικονομικών προβλημάτων που την αιτία τους αυτή τη στιγμή δεν γνωρίζουμε. Το γεγονός είναι ότι το 2003 η εκμεταλλεύτρια εταιρεία κηρύχτηκε έκπτωτη. Το Μάιο του 2006, προκρηπήθηκε δημόσιος πλειοδοτικός διαγωνισμός για τη μίσθωσή του. Στις 29 Σεπτεμβρίου 2006 κατατέθηκαν έξι προσφορές και στις 20 Αυγούστου 2009 (υπουργός ο Χατζηδάκης τη ΝΔ) ο διαγωνισμός "κηρύχθηκε άγονος λόγω λήξης των εγγυητικών επιστολών"! Αυτό σημαίνει ότι ο διαγωνισμός παρατράβηξε επίπτηδες για να λήξουν οι εγγυητικές και να ακυρωθεί. Η απόδειξη του δόλου βρίσκεται στο ότι αμέσως μετά ο Χατζηδάκης ζεκίνησε νέα διαδικασία μίσθωσης του ορυχείου, με απευθείας ανάθεση! Λίγες μέρες μετά προκρηπήθηκαν εκλογές και η διαδικασία σταμάτησε. Κυβέρνηση σχηματίστηκε το ΠΑΣΟΚ και η αρμοδιότητα για τα ενεργειακά πήγε στην συριζιά Μπιρμπίλη, την οποία ο Γ. Παπανδρέου τοποθέτησε σε αυτή τη θέση για ένα εκτεταμένο σαμποτάζ στη βιομηχανία που καλύπτονταν πίσω από την "πράσινη ανάπτυξη". Αυτή στις 5 Φεβρουαρίου 2010 ξεκίνησε εκ νέου τη διαδικασία του Χατζηδάκη. Τη Μπιρμπίλη διάδεχται ο Παπακωνσταντίνου και στις 3 Αυγούστου 2011 ανακοινώνεται το αποτέλεσμα της προσωρινής κατάταξης των εταιρειών, στο οποίο οι μισές εταιρίες μηδενίζονται.

Οι εταιρίες που μηδενίστηκαν ήταν όλες εταιρίες εξειδικευμένες στο συγκεκριμένο αντικείμενο, ενώ αυτές που προκρίθηκαν περιείχαν και τους ανατολικούς κρατικούς λιγνιτορυχείους Μπόμπολα και Μυτιληναίο. Δύο χρόνια αργότερα στις 26.6.2013 γίνεται ενημέρωση στην Επιπροπή Παραγωγής & Εμπορίου της Βουλής για την ολοκλήρωση των εργασιών της Επιπροπής Αξιολόγησης και τον Αύγουστο 2013 ανακοινώνεται το ΥΠΕΚΑ, την έγκριση του πρακτικού:

Μαγικά η TEPNA από πρώτη με διαφορά από τον δεύτερο μηδενίζεται και ο ΑΚΤΩΡ του Μπόμπολα βρίσκεται πρώτος! Στις 22.10.2014

υπογράφεται η απόφαση εκμίσθωσης στο Μπόμπολα.

Εν τω μεταξύ ο ΑΗΣ Μελίτη I, η πιο νέα και σύγχρονη λιγνιτική μονάδα της χώρας, που κατασκευάστηκε για να τροφοδοτείται και απ' το ορυχείο Βεύης, απ' το τέλος του 2008 έχει απαντώ προβλήματα τροφοδοσίας! Η ΔΕΗ έφτασε στο σημείο να εισάγει λιγνίτη από Βουλγαρία και Τουρκία, λιθάνθρακα από Ουκρανία, είχε στείλει μέχρι και ειδική ομάδα στην Αλβανία για να βρει λιγνίτη, για να καλύψει όπως-όπως τις ανάγκες του ΑΗΣ. Έτσι η ΔΕΗ πληρώνει πανάκριβα τις εισαγωγές, σε σχέση με τον εγχώριο λιγνίτη, και το κόστος καυσίμου του ΑΗΣ Μελίτη I έχει εκτιναχθεί (κι επιβαρύνει τους καταναλωτές βέβαια)! Και το Δημόσιο χάνει τόσα χρόνια έσοδα από μισθώσεις, από ΦΠΑ, από ΦΜΥ, από ασφαλιστικές εισφορές στα χρεοκοπημένα

Ταμεία, χάνει τον πολλαπλασιαστή της τοπικής οικονομίας και τα έσοδα που θα έφερνε, χάνει από επιδόματα ανεργίας που πρέπει να πληρώνει.

Δεν πειράζει που η χώρα καταστρέφεται, αρκεί να έχει τα ορυχεία ο ρωσόδουλος εργολάβος του καθεστώτος. Αλλά βέβαια αποδείχητη ότι δεν ήταν για τον εαυτό του αφού τελικά παραδόθηκαν τουλάχιστον λειτουργικά στο κινέζικο αφεντικό.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΙΩΤΟ ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Την ίδια στιγμή που η οικονομία καταρρέει οι σοσιαλφασίστες του ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζουν την υπονόμευση της παραγωγής.

ΨευτοΚΚΕ - Κωνσταντοπούλου - Λαφαζάνης - ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Οι “επαναστάτες” συνένοχοι του Τσίπρα σκοτώνουν τη λαϊκή αντίσταση στην επερχόμενη φασιστική δικτατορία

Ποιλύς κόσμος με προοδευτικές ανησυχίες αναρωτιέται και προβληματίζεται για το εξής: γιατί ενώ η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ συνεχίζει με μεγαλύτερη ένταση την εφαρμογή μέτρων πείνας και οικονομικής ασφυξίας σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις των κλασικών αστικών κομμάτων, η λαϊκή αντίδραση είναι σε κεντρικό, αλλά εν πολλοίς και σε τοπικό επίπεδο, από υποτυπώδης ως ανύπαρκτη;

Αυτό το λένε και το διαπιστώνουν πολλοί αριστερών διαθέσεων άνθρωποι που δε συμπαθούν ούτε το ΣΥΡΙΖΑ ούτε τη ΝΔ, αλλά το λένε και πολλοί δημοκράτες που αικολουθούν τα κόμματα που εμφανίζονται ως φιλοευρωπαϊκά (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ, Ποτάμι, Ένωση Κεντρώων). Άλλοι δημοκρατικοί άνθρωποι ανέχονται και υπομένουν τον Τσίπρα ως το “μικρότερο κακό”, γιατί έχουν καταπιεί αμάσητη την “εθνική” θεωρία ότι εχθροί και καταστροφές της χώρας είναι οι Ευρωπαίοι και γενικά οι δυτικοί δανειστές, όποτε ο ΣΥΡΙΖΑ, που τους έκανε αρχικά κάποια αντίσταση, έστω και ηττημένους έναντι του “υπέρτερου δυτικού εχθρού”, είναι καλύτερος από την ανοιχτά φιλοευρωπαϊκή (εντός ή εκτός εισαγωγικών), δηλαδή φιλική προς τον “εχθρό” αντιπολίτευση.

Όμως ο βασικός λόγος που μέσα στο λαό κυριαρχεί αυτό το μούδιασμα και μια σχετική πολιτική απάθεια είναι ότι οι δυνάμεις που εμφανίζονται (στο λόγια) ως επικριτές του Τσίπρα από τ' αριστερά, δηλαδή ως “φίλοι του λαού”, αυτοί που τέλος πάντων, σε αντίθεση με το Μητσοτάκη, ζητούν στα λόγια “ψωμί για τη φτωχολογία” και “τέλος στη μνημονική λιτότητα” και εκ του ασφαλούς δεν υπέκυψαν στους δανειστές, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι στην πραγματικότητα **αύμαχοι και βαστάζοι της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ**.

Είναι ακριβώς οι θεωρίες που πλασάρουν εν μέρει οι Τσίπρας - Καμμένος, αλλά κυρίως οι “αριστεροί αντιμημονιακοί” ή και “αντικαπιταλιστές”, τόχα επικριτές των κυβερνώντων που δεν αφήνουν τη δημοκρατική και προοδευτική μάζα, που ζει όλο και χειρότερα, με όλο και με ποι μεγάλες έγνοιες, στερήσεις και φόβους για το μέλλον να μισήσει πραγματικά τη σοσιαλφασιστική κυβέρνηση, να την παλέψει σαν τέτοια και όχι σαν τόχα ουρά των δυτικών φιλελεύθερων, να την απαξιώσει ολοκληρωτικά και τελικά να τη γκρεμοτσαίσει από την εξουσία.

Ο ρόλος δηλαδή αυτών των δυνάμεων είναι να μην αφήσουν τη δημοκρατική μάζα της βάσης, που ήδη μισεί βαθιά τον Τσίπρα σαν ψεύτη και απατεώνα, να κινηθεί πραγματικά προς τα αριστερά, αλλά αντιθέτως να την κρατάνε μέσα στο αντιευρωπαϊκό, φιλορώτικο μέτωπο, να την οδηγούν δηλαδή ακόμη πιο δεξιά στον αντιευρωπαϊσμό και στον “αντικαπιταλισμό” και “αντιμπεριαλισμό” υπεριαλιστικού τύπου και τελικά να την παραδώσουν στο χειρότερο φασισμό, είτε με κλασσική ακροδεξιά και ναζιστική είτε με ψευτοκομμουνιστική μορφή.

Διαφορά ποσότητας και όχι ποιότητας

Κάποιος καλοπροαύρετος άνθρωπος θα μπορούσε να αναρωτηθεί πώς γίνεται δυνάμεις που αποκαλούν τον Τσίπρα και τον κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ προδότες (Κωνσταντοπούλου, Λαφαζάνης) ή δυνάμεις που πάντα τηρούσαν φαινομενικά μεγάλες αποστάσεις από τον Τσίπρα (π.χ. ψευτοΚΚΕ) να είναι αντικειμενικά (και υποκειμενικά) συμμαχικές του.

Αυτή η συμμαχία φαίνεται ωστόσο εύκολα αν κάνεις ξύσει τις επιφανειακές “κατάρες” της Κωνσταντοπούλου ή των κνιτών κατά των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Για ποι πράγμα ακριβώς κατηγορούν όλοι αυτοί τον Τσίπρα: Μήπως τον κατηγορούν, για παράδειγμα, επειδή ξεφτιλίζει φασιστικά κάθε έννοια αστικής δημοκρατίας προσπαθώντας

να ελέγξει τα μέσα ενημέρωσης και τη Δικαιοσύνη ή γιατί αποτρέπει συστηματικά κάθε επένδυση, κάθε οικονομική ασφυξία σε σχέση με τις προηγούμενες κυβερνήσεις των κλασικών αστικών κομμάτων, η λαϊκή αντίδραση είναι σε κεντρικό, αλλά εν πολλοίς και σε τοπικό επίπεδο, από υποτυπώδης ως ανύπαρκτη;

Η μήπως τον κατηγορούν επειδή είναι ανοιχτός διασπαστής της ευρωπαϊκής ενότητας, με τα βρώμικα μέτωπα που στήνει με τους συμμάχους του στις ευρωπαϊκές “καγκελαρίες” του Νότου, ανοίγοντας τον δρόμο για τη διάλυση μιας εθελοντικής - δημοκρατικής ένωσης χωρών, όπου κανένα από τα 28 κράτη της δεν εισήλθε με βία ή εκβιασμό;

Το αντίθετο.

‘Όλο το συνεχές στα “αριστερά”, στην πραγματικότητα στα άκρα δεξιά του Τσίπρα και του Καμμένου, κατηγορεί τους δυο κυβερνητικούς εταίρους ότι δεν πολεμάνε ακόμη πιο σκληρά **ενάντια στη δημοκρατία και στην ευρωπαϊκή ενότητα**, αλλά επιλέγουν να “συμβιβαστούν”, χαμογελώντας στους Γερμανούς και στο ΔΝΤ, αντί να ρίξουν μια γροθιά στα μότρα τους, όπως θα έκανε δήθεν η “πατριώτισσα” Κωνσταντοπούλου ή οι κνίτες του Κουτσούμπα.

Η αλήθεια είναι ότι όλοι αυτοί οι “επαναστάτες” της φακής, στην πραγματικότητα καθεστωτικοί ακροδεξιοί και ρισοδόουλοι, δεν είναι καν συνεπείς και ειλικρινείς σε αυτά που λένε. Η μεν Κωνσταντοπούλου δέχτηκε μια χαρά να κάνει την πρόσδρο της Βουλής **και μετά** τις 20 του Φλεβάρη του 2015, όταν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ουσιαστικά αποδέχτηκαν το πλαίσιο του μνημονίου, ενώ δέχτηκε να ψηφίσει τον νεοδημοκράτη - καραμανλικό (δηλαδή “Ευρωπαίο”) Παυλόπουλο για αρχηγό του κράτους, όπως και ο Λαφαζάνης. Δέχτηκε επίσης να ακούει όλες τις δηλώσεις υπουργών της πρώτης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ότι πάμε για συμφωνία με τους Ευρωπαίους (που σήμαινε πρακτικά νέο μνημόνιο ή συνέχιση του τότε υπάρχοντος δεύτερου μνημονίου) και γενικά να βγάζει το σκασμό, ασχολούμενη μόνο με το πώς θα ξαναβάλει τους τότε προφυλακισμένους ναζί της “Χρυσής Αυγής” από τη φυλακή στη Βουλή ως “βουλευτές με πλήρη δικαιώματα”. Έφυγε, όπως έφυγε και ο Λαφαζάνης, μόνο όταν προηγούμενα έφυγε από την κυβέρνηση και το πιο ριζοσπαστικό κομμάτι από την εξαπατημένη βάση της για να μην μείνει εντελώς ανεξέλεγκτο από το σοσιαλφασισμό και τη ρώσικη πολιτική.

Το δε ψευτοΚΚΕ στα έξι χρόνια της χρεοκοπίας δεν έκανε ποτέ **μια επίμονη και μεγάλης διάρκειας αντικυβερνητική κινητοποίηση** για να αποτρέψει κάπου κάποια από τα μέτρα φτωχέματος ειδικά του προλεταριάτου της πόλης ή της υπαίθρου που καμώνεται πως εκπροσωπεί, όπως θα έκανε τους θεοφάνητους τέλεια την κυνηγούσιας ασφυξία.

Το δε ψευτοΚΚΕ στα έξι χρόνια της χρεοκοπίας δεν έκανε ποτέ **μια επίμονη και μεγάλης διάρκειας αντικυβερνητική κινητοποίηση** για να αποτρέψει κάπου κάποια από τα μέτρα φτωχέματος ειδικά του προλεταριάτου της πόλης ή της υπαίθρου που καμώνεται πως εκπροσωπεί, όπως θα έκανε τους θεοφάνητους τέλεια την κυνηγούσιας ασφυξία.

για ανώδυνες 24ωρες απεργίες και τελετουργικές πορείες στο κέντρο της πόλης. Τις μόνες παρατεταμένες κινητοποιήσεις που έκανε το ψευτοΚΚΕ ήταν στην μεν πόλη απεργίες με στόχο το κλείσιμο εργοστασίων όπως η Χαλυβουργία Ασπροπόρου και η Σόφτεξ, όπου απέναντι του δεν είχε τις κυβερνήσεις που επιβάλλαν μέτρα πείνας αλλά το ντόπιο ιδιωτικό ή το δυτικό κεφάλαιο. Όλες οι άλλες παρατεταμένες κινητοποιήσεις του ψευτοΚΚΕ ήταν απλά εκεί που δεν ηγείτο αλλά σερνόταν υποχρεωτικά, όπως πίσω από τις δίκαιες απεργίες ή τα μπλόκα των εξεγερμένων μικροδαστικών στρωμάτων της πόλης και της υπαίθρου το 2015. Ειδικά την μεσαία αγροτιά, που καταστρέφοταν από την υπερφορολόγηση της κυβέρνησης Τσίπρα στο όνομα τάχα της πίεσης των δανειστών (που όμως δεν ήταν καθόλου υπέρ της υπερφορολόγησης), όχι απλά την πούληση αλλά την χτύπηση ανοιχτά σαν πλούσια, σε ανοιχτή συμμαχία με τον Τσίπρα (επίσκεψη Μπούτα στο Μαζίμου με τούπουρα για τον μετωπικό κνήτη πρωθυπουργό) και έστησε ενάντια της τα μπλόκα της Νίκαιας.

Οι άλλες κινητοποιήσεις του ψευτοΚΚΕ ήταν 24 ώρες κοινωνίες δημοσιοϋπαλληλικές απεργίες ή τελετουργικές πορείες.

Το πάγιο επιχείρημά του ψευτοΚΚΕ για αυτήν την μεθοδική πολιτική αδράνεια ήταν και είναι πάντα ότι τάχα παλεύει για την μόνη αληθινή και ρεαλιστική λύση όλων των προβλημάτων της εργατικής τάξης και του λαού, δηλαδή απευθείας για τον φασιστικό ψευτο-“σοσιαλισμό” του και όχι με ενδιάμεσα μίνιμου προγράμματα, όπως κάνουν τάχα οι ρεφορμιστές. Με αυτήν την αντιμαρξιστική γραμμή, που την εμφανίζει στα μέλη του σαν την πιο συνεπή μαρξιστική, το ψευτοΚΚΕ απεκεί την πιο δεξιά πολιτική υπέρ των ρωσόφιλων κυβερνήσεων που οδήγησαν τη χώρα στο σαμποτάζ της παραγωγικής της βάσης και μετά στη χρεωκοπία με κλιμάκωση του σαμποτάζ.

Στην ουσία με τη στάση του όλα τα τελευταία χρόνια, **το ψευτοΚΚΕ έδειξε ακριβώς πόσο πολύ ίθελε όχι μόνο να ΜΗΝ αποτρέψει την πείνα του λαού, αλλά να μην αποτρέψει και την οικονομική καταστροφή της χώρας.**

και πότε με την άλλη...

Έτσι μοιραία αρκετοί προοδευτικών διαθέσεων άνθρωποι του λαού - αν και τελευταία όλο και λιγότεροι - σκέφτονται ότι ο Τσίπρας ίσως δεν είναι φίλος των Ευρωπαίων εχθρών, αφού τους κοψιχόλιασε με τα δημοψηφίσματα και τις "αντιστάσεις" του και συνεχίζει να καταγέλλει με μεγαλύτερη μάλιστα ένταση τον χειρότερο από όλους αυτούς, τον Σόιπτλε. Οπότε, δεδομένου ότι άμεσο, σχετικά πειστικό μετωπικό πρόγραμμα άμεσων διεκδικήσεων οι κνίτες και η Κωνσταντοπούλου δεν διαθέτουν και δεν εμφανίζουν στ' αλήθεια, αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι γενικά απεχθάνονται τους τυχοδιωκτισμούς και τις μεγαλοστομίες έξω από τη ζωή και την πραγματικότητα, θηγούνται στην **παθητική ανοχή στον Τσίπρα**, που εξασφαλίζει μια ψευδαίσθηση κανονικότητας και "ρεαλισμού" σε σχέση με τους "αντικαπιταλιστές" μας και διατηρεί τυπικά τη χώρα εντός ΕΕ και Ευρωζώνης, ενώ ταυτόχρονα έχει και τα διαπιστευτήρια μιας "σκληρής μάχης", έστω χαμένης, με τον "εχθρό" το καλοκαίρι του 2015.

Είναι εντελώς χαρακτηριστικό το **πόσο ανοιχτά κάνουν όλοι οι αυτοί οι "επαναστάτες" πλάτες στον Τσίπρα και σε επίπεδο "δράμου", καθώς έχουν κυριολεκτικά εξαφανίσει από τα μάτια της κοινής γνώμης του εξωτερικού την εικόνα της "εξεγερμένης Ελλάδας"**, με τις καθημερινές παραστάσεις πέτρας και μολότοφ γύρω από το Σύνταγμα της περιόδου 2010-2014. Η τακτική αυτή έχει ως στόχο να δικαιώνει τη βρώμικη - φιλοράσικη γραμμή Μέρκελ μέσα στις δυτικές καγκελαρίες και ειδικά μέσα στη Γερμανία για την ανάγκη να στηριχτεί ο Τσίπρας, ως ο μόνος που μπορεί να εφαρμόζει οικονομικά μέτρα πείνας χωρίς σοβαρές λαϊκές αναταράξεις εντός Ελλάδας (σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ - ΝΔ). Η γραμμή αυτή έχει πιάσει ακόμη και σε εκφραστές της πιο γηνήσιας αστικής ευρωπαϊστικής γραμμής, που γενικά δε συμπαθούν τον Τσίπρα αλλά έχουν πάγιει να τον χτυπάνε ακριβώς γι' αυτό το λόγο (Σόιπτλε, Ντάισελμπλουμ κλπ.).

Με δυο λόγια **οι ψευτοΚΚΕ, Λαφαζανίοι και σία, την ίδια ώρα που καταριούνται τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ με τα χειρότερα λόγια, τον προστατεύονταν σκανδαλωδώς πολιτικά στα μάτια της Δύσης, παρουσιάζοντάς τον ως "άτρωτο" από λαϊκές ή ακόμα και μειοψηφικές αλλά βίαιες κινητοποιήσεις, έχοντας αποσύρει από τον δρόμο τους κομματικούς στρατούς και τις επιρροές τους**. Προστατεύονταν δηλαδή το φιλορώσι "προδότη" σύμμαχό τους ώστε εκείνος να παραμένει στην εξουσία και να βάζει μπουρλότο στην ευρωπαϊκή αστοδημοκρατική ενότητα για λογαριασμό του κοινού αφεντικού τους, του φασίστα, γενοκτόνου ισοπεδωτή χωρών και λαών Πούτιν.

Από τα παραπάνω βγαίνει καθαρά ότι, παρά τις μεγαλοστομίες τους και τους όρους τους στο όνομα της φτωχολογίας, **ψευτοΚΚΕ (με τα υποτακτικά μ-λ του) - Πλεύση Ελευθερίας - ΛΑΕ - ΑΝΤΑΡΣΥΑ (συν οι υπόλοιποι τροποκιστές) και Ρουβίκωνες είναι ναι μηχανισμός εδραίωσης του φασιστικού κράτους της συμμορίας Τσίπρα**, είναι για την ακρίβεια η άκρο δεξιά του κράτους αυτού, έχοντας ακόμη πιο δεξιά μόνο την επίσησης καθεστωτική και φιλοΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, εγκληματική ναζιστική συμμορία της "Χρυσής Αυγής".

Στον αντιφασισμό πέφτουν οι μάσκες

Αν υπάρχει ένα μόνο επιχείρημα το οποίο θα έπρεπε να τελειώνει μια κι έξω την όποια "αριστερή" φασάδα όλου αυτού του συνεχούς, είναι η στάση τους απέναντι στη ναζιστική συμμορία, αν όχι από την αρχή της ύπαρξης της, τουλάχιστο από την πολιτική της γιγάντωση μετά το 2010.

Οι Λαφαζάνης - Κωνσταντοπούλου ήταν μέ-

σα στον ΣΥΡΙΖΑ ανοικτοί οπαδοί της συμμαχίας με τους εθνικοφασίστες ΑΝΕΛ στο όνομα του "αντιμνημονιακού μετώπου", ενώ η δεύτερη, ως πρόεδρος της Βουλής, "διέπρεψε" ως συνίγορος και υπερασπιστής των "δικαιωμάτων" των μαχαιροβγαλτών ρατσιστών τραμπούκων που υποδύνται τους βουλευτές.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει στέλεχός της και διευθυντή βασικής εφτημερίδας της (ΠΡΙΠΝ) τον Δελαστίκ, που έλεγε ότι η δολοφονία του ηρωικού αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τους ναζί ήταν παγίδα των ΝΔ - ΠΑΣΟΚ και ξένων κέντρων για να βγει η Χρυσή Αυγή από τη μέση (!!), οι Ρουβίκωνες, υποτιθέμενοι αναρχικούς, ασχολούνται με τη μάχη κατά των ...ιδιωτικοποίησεων (!!!) και με το ΤΑΙΠΕΔ και το βουλώνυν συστηματικά για τους ναζιστές, ενώ το ψευτοΚΚΕ μέχρι και λίγες ημέρες πριν τις εκλογές του Μαΐου του 2012 αποκαλούσε στον ψευτοΠρίζοσπάστη την κουβέντα γύρω από τη Χρυσή Αυγή αποπροσαντολισμό από τα πραγματικά προβλήματα ("**Γιατί προβάλλουν τον μπαμπούλα της Χρυσής Αυγής**", "**Πρίζοσπάστης**", 28 του Απρίλη 2012, σελ. 6 <http://www.rizospastis.gr>).

Η Κωνσταντοπούλου μάλιστα, που όπως φαίνεται το ρωσόδουλο αποικιοκρατικό καθεστώς την ετοιμάζει για μελλοντική ήρετιδα του νέου ανοικτά αντιευρωπαϊκού μπλοκ σαν γέφυρα μεταξύ αριστεράς και ναζί, στην ουσία μεταξύ "αριστερού" και ναζιστικού "αντικαπιταλισμού" και αντιδυτικισμού, έχει δηλώσει πολλάκις ότι δημοκρατικό μέτωπο ενάντια στη ΧΑ δεν υπάρχει εάν συμμετέχουν σε αυτό "μνημονιακές δυνάμεις", αφού αυτές (έμμεσα εννοεί και οι ψηφοφόροι ή οι υποστηρικτές τους) δεν είναι δημοκρατικές. **"Έχει εξισώσει δηλαδή ξετίσπωτα την υποστήριξη σε μια οικονομική πολιτική διαχείρισης μιας χρεωκοπίας, έστω και λαθεμένη και αφόρητη για τον λαό, με την ωμή, ναζιστική δολοφονική βία ενάντια σε ανυπεράσπιστους ανθρώπους και σε δημοκράτες. Φυσικά αυτή η εξίσωση μνημονίου - ναζισμού σε τίποτα δεν βοηθάει τον λαό που υποφέρει από τα μέτρα πείνας, απλώς βγάζει λάδι τους ναζί, οι οποίοι, όποτε τους ρωτάνε για τη βία τους, απαντάνε ότι "βία είναι τα μνημόνια που επιβάλλουν στο λαό οι ξένοι τοκογλύφοι κι όχι οι πέντε κλωτσιές και μπουνιές που δίνουμε εμείς σε ανθέλληνες και μετανάστες".**

Ο Σαββίδης, τα κανάλια και η "αριστερή" αντιπολίτευση

Κοινή, φιλοράσικη και ουσιαστικά άσφαρη ήταν η κριτική όλων των "αντινεοφιλελεύθερων" και "αντικαπιταλιστών" στη μεγάλη έφοδο του Τσίπρα κατά της ελευθεροτυπίας και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Αν και όλοι τους έκαναν λόγο για "νέα διαπλοκή" και "προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να δημιουργήσει φιλικό πρός τον ίδιο τηλεοπτικό τοπίο", σε τελική ανάλυση αντιμετώπισαν τις κινήσεις της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ως μια απλή ενδοιαστική διαμάχη με τη ΝΔ και την κλασική αστική τάξη, διαμάχη η οποία γεννικά, κατά τους ίδιους, πρέπει να αφήνει αδιάφορο τον λαό.

Και πότε θα μπορούσαν να κάνουν κάτι διαφορετικό, όταν η **αντιΜΜΕ γραμμή, βασισμένη στη θεωρία ότι τα κανάλια ήταν το μακρύ χέρι της "μνημονιακής συνωμοσίας των διανοιστών με τους ντόπιους υποτακτικούς τους"**, είναι δουλεμένη με μανία από το ίδιο το συνέχες ψευτοΚΚΕ - Κωνσταντοπούλου - Λαφαζάνη - ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΣΥΡΙΖΑ; Η Κωνσταντοπούλου δεν ήταν ποτέ προκαλούσα συγκίνηση σε κάθε αντιδραστικό μικροαστό, πηγαίνοντας στα κανάλια να δώσει συνέντευξη μανίμενη και προσβάλλοντας με χυδαία υπονούμενα προσωπικού χαρακτήρα τους δημοσιογράφους που τη φιλοξενούσαν; Ο Λαφαζάνης δεν αποχωρούσε από το γενικά υφεσιακό πρόσωπο της ΣΥΡΙΖΑ STAR δυο λεφτά αφού είχε ξεκι-

νήσει μια συνέντευξή του, όταν του έκαναν μια δύσκολη ερώτηση που τον στρίμωχνε;

Αυτοί οι "εθνικοανεξαρτησιακοί", τάχα πατριώτες που το μόνο που τους δονεί και συνεγίρει είναι ο θαυμασμός τους για τη "δύναμη" και τον αντιδυτικισμό του καθεστώτος Πούτιν, δεν έκαναν φυσικά καθόλου θέμα το γεγονός ότι ένας από τους τέσσερις νέους καναλάρχες είναι Ρώσος κρατικούλαγχης, πρώην βουλευτής της ρωσικής Κρατικής Δούμας με το κόμμα του Πούτιν "Ενωμένη Ρωσία" και ανοικτός άνθρωπος της πουτινικής Ρωσίας στην Ελλάδα. Ο Σαββίδης έχει αφήσει πολλές φορές να εννοηθεί σχεδόν ξεκάθαρα ότι αντιμημονιακό αγώνα", αλλά **πρακτικά τον στηρίζουν αναγνωρίζοντας ως κύριο και χειρότερο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ εχθρό τη ΝΔ και γενικά τα κόμματα που παρουσιάζονται ως ανοιχτά φιλοευρωπαϊκά**.

Δεν θέλει πολλή σκέψη για καταλάβει κανείς ότι, σε περίπτωση που η γραμμή του ρώσικου ΣΥΡΙΖΑ "μνημονιακή παραμονή μέσα στην Ευρώπη" καταρρεύει σε εισβάσεις στην Ελλάδα, που την υπονόμευση της Ευρώπης" καταρρεύει σε εικλογική επιρροή και η κυβέρνηση αντιμετωπίσει δημοκρατικό κίνημα με στόχο την ανατροπή της από φιλοευρωπαϊκή - δημοκρατική πλευρά, οι τραμπούκοι αυτοί θα μπορούν στην ανάγκη παίζουν τον ρόλο της τρομοκράτησης των αντιΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, γενικά των αντισοσιαλφασιστών δημοκρατών.

Κάνουν ηγεμόνα στο αντιΣΥΡΙΖΑ μέτωπο τον κλασσικό δεξιό ή φιλελεύθερο αντικομμουνισμό

Στις όλο και πιο ανοικτά πια σοσιαλφασικές πρακτικές των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ αντιδρούν μέχρι στιγμής στη δημόσια σφράιρα, πέρα από την κομμουνιστική ΟΑΚΚΕ, δημοκράτες που ακολουθούν γενικά το εμφανίζόμενο ως φιλο

ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΟΧΙ Η ΕΕ

Ηυψηλή φορολογία είναι ένα μέσο που χρησιμοποιεί το ρωσόδουλο καθεστώς για το σαμποτάρισμα της παραγωγής. Στη συνέχεια μέσα από τον δουλικό του Τύπο φορτώνει την ευθύνη γιαυτό στα μηνημόνια που το ίδιο με την πολιτική του προκάλεσε και υπέγραψε. Ορισμένες φορές όμως τα ίδια τα στελέχη της ΕΕ έρχονται να αποκαλύψουν αυτά τα ψέματα.

Σε συνέντευξή του στην Καθημερινή ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Ντομπρόβσκις της 15-5 αναφέρει χαρακτηριστικά: "Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων μας με την ελληνική κυβέρνηση, τονίζαμε ότι οι μείωσεις δαπανών θα επηρέαζαν λιγότερο την ανάπτυξη από τις αυξήσεις φόρων, τις οποίες επέλεξε η ελληνική κυβέρνηση, και είχαμε μία σειρά από μελέτες που υποστήριζαν αυτό το επιχείρημα. Στο τέλος όμως οι ελληνικές αρχές πρέπει να αποφασίσουν τα μέτρα. Η ελληνική κυβέρνηση είχε ισχυρή προτίμηση στο να αυξηθούν οι φόροι και τα έσοδα και όχι να μειωθούν οι δαπάνες".

Όταν οι δανειστές μιλάνε για μείωση των δαπανών σε γενικές γραμμές εννοούν κυρίως μείωση μισθών του δημοσίου και μείωση συντάξεων. Από κει πιανονται οι τοπιραίοι και λένε ότι εμείς σαν φιλολαϊκή κυβέρνηση προτιμάμε να ανεβάζουμε τους φόρους.

Δίνουμε παρακάτω μόνο δύο παραδείγμα για το πόσο μπορούσαν να μην αυξήσουν τους φόρους χωρίς να κόψουν τις συντάξεις, δηλαδή να αυξήσουν άμεσα τα δημόσια έσοδα και να κρατήσουν στα προηγούμενα επίπεδα τις ασφαλιστικές εισφορές:

1ο και κύριο με το να επιτρέψουν τις μεγάλες επενδύσεις. Για παράδειγμα αν η κυβέρνηση Τσίπρα δεν κρατούσε δεσμευμένες επί δύο χρόνια τις επενδύσεις του Ελληνικού, του Αστέρα Βουλιαγμένης, της Αράντου, της Μονής Τοπλού, την εξόρυξη και μεταλλουργία χρυσού (που ούσες κάνει πως έχει ξεμπλοκάρει τώρα τελευταία είναι μόνο τόσες και σε όση έκταση χρειάζεται για να συμμορφωθεί προσωρινά με απαιτήσεις των δανειστών και να πάρει τις δόσεις της), θα είχαν μπει μόνο σε φορολογικά έσοδα και ασφαλιστικές εισφορές όλα τα χρήματα που παίρνει τώρα το κράτος από τους μεσαίους αγρότες και επαγγελματίες και κυριολεκτικά τους καταστρέφει με αποτέλεσμα αυτοί να απολύουν και τους εργαζόμενούς τους.

2ο με το να χτυπήσουν αποτελεσματικά το λαθρεμπόριο καυσίμων. Αυτό είχε ζεκινήσει να γίνεται με την εγκατάσταση του συστήματος εισροών-εκρών στα πρατήρια με κόστος για τους πρατηριούχους 100 εκ. Ευρώ. Όμως αυτό ενώ το τηρούν οι πρατηριούχοι δεν το τηρεί το Υπουργείο Οικονομικών. Επίσης πάλι με ευθύνη του Υπ. Οικονομικών δεν επεκτάθηκε το σύστημα στο κέντρο της λαθρεμπορίας, δηλαδή σε όλους τους χώρους αποθήκευσης πετρελαιοειδών.

Η χωρίς δικαιολογία μη αντιμετώπιση του λαθρεμπόριου καυσίμων και της νοθείας από την κυβέρνηση κοστίζει στο κράτος 2,5 δις ευρώ βάσει σχετικής μελέτης του ίδιου του υπουργού Μάρδα. Σύμφωνα με δημοσιεύματα του, το protothem.gr "στο πλαίσιο αυτό, συβαρά ερωτήματα εγείρονται από την αδικαιολόγητη καθυστέρηση του υπουργείου Οικονομικών να προκρύψει το διαγνωσμό που αφορά στη μοριακή ίχνηθέτηση των καυσίμων. Αν και ισχύει νομοθετική ρύθμιση από το 2012, εντούτοις δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση ενεργοποίησης της διάταξης, μέσα από ανοικτή πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, σε εταιρείες που παράγουν μοριακούς ίχνηθέτες και παρέχουν όλες τις υπηρεσίες από την ποποθέτηση τους μέχρι και την παρακολούθηση των ποσοτήτων" (www.capital.gr, 8-9). Μάλιστα το υπουργείο Οικονομικών και ο Αλεξιάδης, εκφράζονται από τις αρχές του 2016, ότι το μέτρο θα έμπαινε σε εφαρμογή, το αργότερο μέχρι τα τέλη του περασμένου Ιουνίου. Παρ' όλα αυτά, η Κοινή Υπουργική Απόφαση που προβλέπει τη διενέργεια διεθνούς διαγωνισμού παραμένει στα συρτάρια. Πρόκειται δηλαδή για μια υπογραφή του Τσακαλώτου που κοστίζει 2,5 δις ευρώ, δηλαδή όσα έσοδα αναμένει η κυβέρνηση από τον ΕΝΦΙΑ, για το 2016. Κι όμως αντί να αξιοποιήσει το σύστημα εισροών-εκρών στα πρατήρια η κυβέρνηση και να το επεκτείνει σε όλες τις μεγάλες δεξαμενές ρίχνει νέους φόρους 500 εκ. Ευρώ στα καύσιμα που σημαίνει νέα αύξηση του κόστους παρα-

γωγής και νέα μείωση για το εισόδημα των φτωχών. Την ίδια ώρα η Τζάκρη με αρχηγούτευμένο το σύστημα εισροών-εκρών φέρνει νέμο για αυστηρές τάχα τιμωρίες στους παραβάτες γυρίζοντας στους παλιούς αποτυχημένους επιλεκτικούς ελέγχους πριν την εποχή του διαδικτύου.

Πέρα από τα παραπάνω η σαμποταριστική πολιτική υπερφορολόγησης αποκαλύπτεται σαν πολιτική της κυβέρνησης και όχι της ΕΕ και με το φόρο στο κρασί. Η κυβέρνηση αύξησε το φόρο στο κρασί και αυτό σύμφωνα με την πάγια τακτική της το έριξε στην ΕΕ. Αυτό το ψέμα το ξεσκέπασε ο Μοσκοβίσι.

Απαντώντας σε ερώτηση βουλευτή της ΝΔ για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κρασί, ο επίτροπος Οικονομικών υπόθεσεων της ΕΕ Μοσκοβίσι είπε: "Η ελληνική κυβέρνηση αντιμετωπίζει τις δημοσιονομικές προκλήσεις μέσω διάφορων μέτρων που ευνοούν την εξοι-

κονόμηση πόρων. Τα ειδικά μέτρα που θέσπισε η κυβέρνηση, ενώ εξετάζονται ως μέρος των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει στο πλαίσιο του προγράμματος του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, εξακολουθούνται υπάρχοντα στην αρμοδιότητα της κυβέρνησης. Τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν τους ελάχιστους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που καθορίζονται στην οδηγία 92/84/EOK του Συμβουλίου (οδηγία περί συντελεστών). Η οδηγία 92/84 ορίζει για τον οίνο μηδενικό ελάχιστο συντελεστή. Επιπλέον, η οδηγία 92/83 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης τον οίνο που παράγεται από ιδιώτη και καταναλώνεται από τον ίδιο τον παραγωγό, τα μέλη της οικογενείας του ή τους προσκεκλημένους του, εφόσον δεν μεσολαβεί πώληση" (<http://www.toxrima.gr>, 19-8, οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Επίσης και στο ζήτημα των καυσίμων για γεωργικούς σκοπούς ο Μοσκοβίσι απαντώντας πάλι στην συρίζικη, οπότε αντικειμενικά και στην κνίτικη δημιαγωγία ότι η ΕΕ φταίει για το αγροτικό πετρέλαιο, δήλωσε ότι: "Η οδηγία 2003/96/EK προβλέπει ελάχιστα επίπεδα φο-

ρολογίας και προαιρετικές φορολογικές απαλλαγές και μειώσεις για τα ενεργειακά προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως καύσιμο κινητήρων στη γεωργία, αλλά επιτρέπει στα κράτη μέλη να καθορίσουν το εθνικό επίπεδο φορολογίας που υπερβαίνει τα ενωσιακά ελάχιστα επίπεδα και να αποφασίσουν αν θα καταργήσουν αυτή τη φορολογική απαλλαγή. Η ευθυγράμμιση των επιπτώσων των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για γεωργικούς σκοπούς με τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για τις μεταφορές ήταν δέσμευση που ανέλαβε η ελληνική κυβέρνηση στο πλαίσιο του μνημονίου συμφωνίας που υπεγράφη τον Αύγουστο του 2015" (<http://www.protothem.gr>, 26-8).

Αντίθετα από τα παραπάνω η κυβέρνηση των ρωσόδουλων σαμποταριστών χτυπά και άλλο τους αγρότες. Σύμφωνα με κοινή υπουργική απόφαση των υπουργείων Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης "θα χάσουν πάνω από τη μισή επιστροφή του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο πετρέλαιο, ενώ από το 2017 η επιστροφή καταργείται εντελώς" (<http://www.toxrima.gr>, 4-10).

ΟΡΑΤΕΣ ΠΙΑ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Με το διαρκές σαμποτάρισμα της βιομηχανίας ο τουρισμός είναι ο τομέας εκείνος που συνεισφέρει το περισσότερο στα έσοδα του κράτους και επιτηρείται πιο σημαντικά το ισοζυγίο τρεχουσών συναλλαγών. Μετά όμως τη φορολαίλαπτα των σαμποταριστών και τα έσοδα από τον τουρισμό πεινώνται δραστικά. Παρά την αύξηση του αριθμού των επισκεπτών οι εισπράξεις μειώνονται και καταγράφεται υστέρηση 346 εκατ. ευρώ σε σχέση με το αντίστοιχο περιστού διάστημα. "Ο ΣΕΤΕ σημειώνει πως είναι ορατός πλέον ο κίνδυνος, το 2016, παρά την αυξητική τάση των αφίξεων, όχι μακράν του αρχικού στόχου των

25 εκατ. (συν 2,5 εκατ. από την κρουαζέρα), τα τουριστικά έσοδα να κλείσουν σε επίπεδα σημαντικά χαμηλότερα των προσδοκώμενων" (<http://www.capital.gr>, 29-9). Σύμφωνα με την ΤτΕ "τον Ιούλιο οι ταξιδιωτικές εισπράξεις μειώθηκαν κατά 3,5%, ενώ συνολικά στο εππάνταρο, παρά τις αρχικές προσδοκίες, τα έσοδα κατέγραψαν κάμψη 4,8%" (στο ίδιο, 30-9).

Οι παράγοντες που επηρεάζουν την πορεία του ελληνικού τουρισμού και πλήρως την ανταγωνιστικότητά του είναι: οι διαδοχικές αυξησησι των συντελεστών ΦΠΑ, η κατάργηση των μειώμενων συντελεστών των νησιών, οι επιβαρύνσεις όλων των επιμέρους κλάδων του τουρισμού με νέα τέλη και φόρους.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και ο εσωτερικός τουρισμός

Ο “ΣΤΟΛΙΣΚΟΣ” ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΝΕΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Την ίδια ώρα που η ρωσική υπερδύναμη ισοπεδώνει το Χαλέπι της Συρίας ή αλλιώς ο “στολίσκος” του ψευτοΚΚΕ, καλεί σε «αντιπολεμική, αντιιμπεριαλιστική, αντιφασιστική» διαδήλωση «αλληλεγγύης» στους πρόσφυγες με πορεία στη Βουλή, τα γραφεία της ΕΕ και την αμερικανική πρεσβεία.

Το κάλεσμα, που υπογράφουν «σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, συλλογικότητες, αντιφασιστικές-αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες, συντονισμοί, οργανώσεις, κινήσεις», δεν κάνει την παραμικρή αναφορά στη βασική αιτία του θανάτου, των ακρωτηριασμών και του ξεσπιτώματος εκατομμυρίων ανθρώπων στήμερα στη Συρία, που είναι η γενοκτονική ρωσική επέμβαση, για να συμπεράνει ότι: «ΝΑΤΟ, ΗΠΑ και Ε.Ε., όχι μόνο πρωτοστατούν στις μπεριαλιστικές επεμβάσεις και την υποδαύλιση των εμφύλιων σπαραγμών, αλλά αντιμετωπίζουν τους πρόσφυγες ως απειλή» (antigeitonies.blogspot.gr).

Την ίδια στιγμή το απόγευμα 13 του Οκτώβρη, οι σύριοι πρόσφυγες στην Αθήνα πραγματοποιούσαν διαδήλωση στην Ομόνοια-που πνίγηκε σκανδαλωδώς από τα ΜΜΕ-ενάντια στους ρώσους σφαγείς χωρίς να συμμερίζονται τον γκεμπελικού τύπου αντιδυτικισμό των επίδοξων προστατών τους.

Το βρόμικο ρόλο των ΗΠΑ στη Συρία το γνωρίζουμε καλά και ασταμάτητα τον καταγγέλλουμε. Όμως το να στρέφεσαι ενάντια σε μια ενδιάμεση δύναμη στη συγκεκριμένη σύγκρουση και όχι ενάντια στον κύριο εχθρό ενός εξοιλοθρευόμενου και ηρωικά αγωνίζομενου λαού παριστάνοντας το φίλο του είναι το λιγότερο εξοργιστικό. Αποδεικνύεται ότι το μόνο πράγμα στο οποίο δείχνουν την αλληλεγγύη τους αυτές οι πολιτικές δυνάμεις είναι το δικαίωμα των νέων χίτλερ του Κρεμλίνου να παράγουν ασταμάτητα πρόσφυγες και τους διοχετεύουν στη διασπασμένη σε αυτό το ζήτημα -διασπασμένη και πάλι κύρια από τους ρωσόφιλους φασίστες -Ευρώπη για να τη μετατρέψουν σε πιο εύκολη λεία τους.

Η Ελλάδα και η Ευρώπη πρέπει να αγκαλιάζουν αυτούς τους πρόσφυγες κόντρα στους φασίστες που η χειρότερη εκδοχή τους είναι ακριβώς εκείνοι οι έλλητρες γονείς που κάτω από την καθιδήγηση χρυσαυγιτών εμποδίζουν τα προσφυγόπουλα να μπουν στα σχολεία προβάλοντας πολιτιστικό ή υγειονομικό τύπου αντιρήσεις, δηλαδή ρατσιστικές. Δεν βάζουμε προς το παρόν στο ίδιο τσουβάλι γονείς που ζητάνε περισσότερους και πιο κατάλ-

ληλους δασκάλους για τα προσφυγόπουλα, μεγαλύτερη διασπορά των μαθητών για ευκολότερη μαθησιακή ενσωμάτωση, κλπ, την ώρα που η κυβέρνηση Τσίπρα κάνει ότι μπορεί για να μην λύνει αυτά τα προβλήματα ώστε να δυναμώνουν οι ρατσιστές πολιτικά βρίσκοντας ολοένα νέα προσήματα. Όποια όμως και να είναι τα προβλήματα και οι κυβερνητικές προβοκάστιες πρέπει να γίνονται αποδεκτά και μάλιστα να αγκαλιάζονται τα προσφυγόπουλα και μετά να παλεύονται οι κατάληλοτερες για αυτά και για την ενότητα του λαού διευθετήσεις.

Όλα αυτά πάντως οι ευρωπαϊκοί λαοί και χώρες πρέπει να τα κάνουν εθελοντικά και κύρια με εσωτερική πολιτική πάλη πειθούς μέσα σε κάθε χώρα και οι κομμουνιστές πρέπει να βοηθάνε τους λαούς να καταλάβουν το νόημα του να περιθάλπουν έναν κατασφαζόμενο λαό και μάλιστα κυνηγημένο από μια χιτλερική δύναμη. Όμως ταυτόχρονα και πάνω από όλα οι πραγματικοί κομμουνιστές θα πρέπει να δίνουν την πολιτική πάλη ενάντια στους ίδιους τους γενοκτόνους και να απαιτούν από τις κυβερνήσεις τους να δίνουν στρατιωτική βοήθεια στο μαχόμενο κομμάτι αυτού του λαού και οικονομική βοήτηση.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΔΟΥΜΑ: ΠΥΡΡΕΙΑ ΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΥΤΙΝΙΣΜΟ

Το κόμμα του Πούτιν, Ενωμένη Ρωσία, σημείωσε μία άνετη νίκη στις ρωσικές βουλευτικές εκλογές της 18/9 καταλαμβάνοντας τα 3/4 των εδρών στην Κρατική Δούμα, με το υπόλοιπο ποσοστό να μοιράζεται στα φιλικά του επίσης φασιστικά κόμματα, κυρίως το «Κ»ΚΡΟ (Ζιουγκάνοφ), το Φιλελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα (Ζιρινόφσκι) και τη Δίκαιη Ρωσία (Μιρόνοφ).

Παρ' όλες όμως τις έδρες που κέρδισε ο σκληρός πυρήνας του ρωσικού νεοναζιστικού πολιτικού καθεστώτος χρησιμοποιώντας κάθε μέσο που είχε στη διάθεσή του (π.χ. νοθεία), η αδυναμία του να γοητεύσει τις πλατιές μάζες του λαού εκφράστηκε περισσότερο από κάθε άλλη φορά στο απόλυτα πλειοψηφικό αυτή τη φορά ποσοστό αποχής, που ξεπέρασε το 52,1% των εγγεγραμμένων ενώ στις εκλογές του 2011 άγγιζε το 40%. Μάλιστα στα μεγάλα αστικά κέντρα η αποχή εκτοξεύτηκε στα ύψη, π.χ. 65% στη Μόσχα (βλ. Τάιμς της Νέας Υόρκης, 20/9).

Η πύρρεια αυτή νίκη της συμμορίας Πούτιν μας δείχνει ότι όσο περισσότερη εξουσία συγκεντρώνει στα χέρια της και όσο επιπλέονται παγκόσμια, τόσο περισσότερο έρχεται αντιμέτωπη με τους λαούς αλλά και τον ίδιο το ρωσικό λαό.

Το καθεστώς Πούτιν στήριξε από την αρχή τη δύναμη του στη ρώσικη κοινωνία στην ψηλή τιμή των υδρογοναθράκων, στους οποίους είχε συγκεντρώθει ο κορμός της ρώσικης παραγωγής. Στην ουσία δεν ήταν από αυτήν την παραγωγή που ζούσε η χώρα αλλά από την τρομακτική ψηλή παγκόσμια γαιοπρόσοδο που εξασφάλιζαν οι υδρογονάθρακες όταν η παγκόσμια ζήτηση τους ήταν μεγαλύτερη από την προσφορά τους. Με την παγκόσμια οικονομική κρίση από το 2008 και μετά αυτή η ζήτηση έπεισε, οπότε το μεγαλύτερο κομμάτι αυτής της γαιοπροσδόδου χάθηκε. Έτσι αναγκαστικά η πουτινική οιλιγαρχία δεν μπορούσε να δωριδοκεί άλλο το λαό με κομμάτια αυτής της γαιοπροσδόδου και η εποχή της σχετικής επιφανειακής πουτινικής ευμάρειας τέλειωσε για

θεια στους αμάχους για να μένουν όσο γίνεται περισσότερο στις πιο κοντινές ασφαλείς χώρες ώστε να είναι από κάθε άποψη κοντά στη χώρα τους και στην αντίστασή της.

Όμως τόσο υποκριτικά και τόσο εκτός πραγματικότητας είναι τα συνθήματα των παραπάνω κινήσεων που δεν μπορούν να ευθυγραμμιστούν σε βασικά ζητήματα με επιμέρους συλλογικότητες του ίδιου χώρου.

Έτσι το κάλεσμα των Αγωνιστικών Κινήσεων ΑΕΙ-ΤΕΙ (μετωπικό φοιτητικό σχήμα του ΚΚΕ (μ-λ)) δεν παραλείπει να κάνει μια αναφορά και στο ρωσικό ιμπεριαλιστικό επεμβατισμό, αν και βάζει στο ίδιο τσουβάλι θύτες και θύματα με τη γνωστή παμπόνηρη οππορτουνιστική στάση των ίσων αποστάσεων, όταν σπάνια και για να μην χάσει εντελώς κάθε κύρος, δεν μπορεί να είναι σκέτα αντιαμερικάνικο. Γράφει: «Χιλιάδες κόσμου μετρώνται ως θύματα του ανηλεούς πολέμου που διεξάγεται το τελευταίο διάστημα, στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, μεταξύ των ισχυρών του πλανήτη, δηλαδή των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων των ΗΠΑ-Ρωσίας. Τα φύλλα συκής, που επέτρεπαν στις παραπάνω δυνάμεις να επικαλούνται την δήθεν καταπολέμηση της τρομοκρατίας, για να επεμβαίνουν στην περιοχή της Συρίας, έχουν πλέον πέσει. Η όλο και σε μεγαλύτερο βαθμό και έκταση εμπλοκή των μπεριαλιστών, αποδεικνύει πως το μακέλεμα

και η καταστροφή των χωρών και των λαών της Μέσης Ανατολής, αποτελεί συνέπεια της όξυνσης των ανταγωνισμών μεταξύ τους.

Αμέσως μετά όμως αποδείχτηκε ότι και αυτή η αναφορά ήταν κάτι το υπερβολικά πολύ για τον υπόλοιπο στολίσκο, δηλαδή ένα είδος προδοσίας την ώρα που ο ουσιαστικός αρχηγός του παγκόσμιου αντιαμερικάνικου στρατοπέδου Πούτιν ξεσπάθωνε ενάντια στους δυτικούς περικυκλωτές της αιμονόμενης πουτινικής Ρωσίας.

Έτσι στην κοινή ανακοίνωση από «σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, συλλογικότητες, αντιφασιστικές-αντιρατσιστικές πρωτοβουλίες, συντονισμοί, οργανώσεις, κινήσεις», που αναφέραμε στην αρχή και στην οποία συμμετείχαν και οι αντίστοιχες οργανώσεις του ΚΚΕ (μ-λ), κάθε αναφορά στους πραγματικούς σφαγείς του συριακού λαού ή αλλιώς στους παραγωγούς των προσφύγων του είχε εξαφανιστεί. Οπότε και το δήθεν αντιμπεριαλιστικό μέτωπο έκανε τη δουλειά του και το ΚΚΕ (μ-λ) έδειξε στη βάση του τις πιο λεπτές δικές του αντιμπεριαλιστικές ευαισθησίες.

Όσο σφάζονται οι Σύριοι και ο Πούτιν προχωράει μες το αίμα τους κανένα πρόβλημα. Ήταν η αναγκή ανακοίνωση της Μέσης Ανατολής, μεταξύ των ρωσών δημοκρατών που βρίσκονται σαν φυάδες στο έδαφος των ΗΠΑ. Τέτοιος είναι ο μοναδικός ρώσος βουλευτή που είχε καταψήφισε την προσάρτηση της Κριμαΐας, ο Ιλιά Πονομαρίόφ. Αυτός αναγκάστηκε να ζήσει αυτοεξόριστος στις ΗΠΑ όταν η φωτογραφία του αναρτήθηκε σε κεντρικό κτίριο της Μόσχας με τη επεξήγηση «εθνικός προδότης» και η Δούμα ψήφισε την άρση της ασυλίας του. Λίγο μετά του κατασχέθηκαν οι λογαριασμοί και του απαγορεύτηκε η μετάβαση στο εξωτερικό (15/4/15). Την ίδια στιγμή όλες οι λεγόμενες αντιπολιτευτικές δυνάμεις, από το αδελφό κόμμα του Περισσού «Κ»ΚΡΟ ως τους ανοιχτά ναζιστές, χειροκρούσαντο το διαμελισμό της μικρής Ουκρανίας και την επιστροφή της Κριμαΐας στη «μητ

Οι “επαναστάτες” συνένοχοι του Τσίπρα

συνέχεια από τη σελ. 9

δειξη των δεσμών του καθεστώτος Τσίπρα - Καμμένου με τη Μόσχα, αλλά και η λατρεία τους για τον άγριο αντεργατικό καπιταλισμό της σοσιαλφασιστικής Κίνας δείχνει εξάλλου και τον φιλελεύθερο και συντηρητικό υφεσιασμό απέναντι στον σύγχρονο χιτλερικού, πολεμικού τύπου ρώσικο υπεριαλισμό, στο πνεύμα των Τσάμπερλεν - Νταλαντιέ.

Αλλά πως να διαχωριστούν οι αστοδημοκράτες από τους αντιδραστικούς αντικομμουνιστές φιλελεύθερους και να αναγκαστούν να επιλέξουν ανάμεσα στη δημοκρατία ή στη συμπόρευση με τους νέους Χίτλερ, όταν ότι εμφανίζεται σαν αριστερή “πρόδος” και “επανάσταση” σήμερα είναι αντιερωπαϊκό, κρατικοφασιστικό, φιλορώσικο και πρωτοπόρο στο χτύπημα αστοδημοκρατικών κατακτήσεων του λαού ως τάχα “ψευδεπίγραφων και ύχριστων”;

Και πώς να αποδεσμευτούν οι μάζες από τον σοσιαλφασισμό, ακόμα και αν έχουν σχαθεί τον απατεώνα αρχιψεύτη Τσίπρα, όταν στο μέτωπο της αντιπολίτευσης εναντίον του, από τη μία βλέπουν κρυφοσυμάχους των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (ψευτοΚΚΕ, Κωνσταντοπούλου και σία), που δεν αποτελούν ουσιαστική εναλλακτική αλλά συνέχεια και βάθεμα του “τσιπρισμού” κι από την άλλη φιλελεύθερους που συκοφαντούν κάθε προοδευτική ιδεολογία και πολιτική, κάθε πραγματική αριστερή ευαισθησία και έγνοια για το επίπεδο ζωής και για το μέλλον της φτωχολογιάς αυτής της χώρας;

Για να το πούμε αλλιώτικα, οι κνίτες και οι λαφαζάνηδες μιλούν πολύ (δημαρχικά) για ψωμί και καθόλου για δημοκρατία, ενώ οι φιλελεύθεροι ψευλίζουν δυο λόγια για δημοκρατία αλλά αγνοούν σχεδόν εντελώς την ανάγκη του λαού για ψωμί κι επιβίωση. Ο Τσίπρας, που κόβει και το ψωμί και τη δημοκρατία φέτα - φέτα διασπάει έτσι και ακινητοποιεί τον λαό, κάνοντας εύκολα τη δουλειά του. Καθοδηγεί μάλιστα - μαζί με τους ψευτοΚΚΕ, ΛΑΕ κλπ - την άνεργη και λαϊκή αριστερή μάζα να μισεί τους αστούς και μικραστούς αντιτιπρικούς δημοκράτες τύπου “Παραιτηθείτε” ως “μνημονιακούς και άρα υπεύθυνους για τη φτώχεια”, εξασφαλίζοντας ανοχή στο καθεστώς του από την πλευρά των φτωχών και κλείσιμο του δρόμου σε κάθε αντιφασιστικό μέτωπο εργατιάς - δημοκρατικών μεσοστρωμάτων για την ανατροπή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Με την ΟΑΚΚΕ για την Αριστερά, τον αντιφασισμό, την αποφυγή της δικτατορίας

Ο σοσιαλφασισμός έχει σήμερα όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά σε παγκόσμια κλίμακα μια ιστορική “πρωτοτυπία” σε σχέση με τον κλασσικό φασισμό, ακριβώς λόγω της ψευτοαριστερής του φύσης και ειδικά λόγω του ότι ακριβώς εξ αιτίας της δικιάς του παγκόσμιας πολύχρονης αντεπαναστατικής διαβρωτικής δουλειάς δεν έχει απέναντι του ένα ισχυρό λαϊκό και αριστερό κίνημα: **ξεκινά την πολιτική βία του από τα αντίπαλα στον ίδιο τμήματα της αστικής τάξης και του μπεριαλισμού, προσπαθώντας μάλιστα να έχει σε αυτό τη συμμαχία της φτωχολογιάς.** Δηλαδή δεδομένου ότι ο σοσιαλφασισμός έχει συκοφαντήσει, υπονομεύσει και παραλύσει για δεκαετίες τον πραγματικό κομμουνισμό και την πραγματική Αριστερά, έχοντας ντυθεί ο ίδιος με τα ρούχα τους, δεν εκδηλώνει ανοιχτά την ακροδεξιά του φύση χτυπώντας

απευθείας και από την αρχή τον λαό, καθώς δεν έχει σήμερα ακόμα απέναντι του μαζικά κομμουνιστικά και εργατικά ρεύματα.

Αυτή η ιδιοτυπία εξηγεί γιατί η ακόμα σε χαμηλό, οικονομίστικο επίπεδο συνειδητοποιημένη φτωχολογιά, που επειδή της λείπει το μαζικό πολιτικό της κόμμα δεν έχει ανεβεί ως τη πολιτική συνείδηση του ταξικού της ρόλου να είναι η πρωταγωνίστρια σε κάθε πάλη για την δημοκρατία που να την πηγαίνει ως την επανάσταση, είναι **πολύ δύσκολο να μπει σε ένα αντισοια-φασιστικό μέτωπο σε οποιαδήποτε συμμαχία με τη φιλελεύθερη, κάπως αστοδημοκρατική αστική τάξη.** Σε εποχές δηλαδή που οι καλλιεργημένες μαρξιστικά μάζες δε νιάθουν άμεση απειλή για τα πολύ ΑΜΕΣΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ δημοκρατικά δικαιώματα και που δηλαδή λίγο - πολύ μπορούν να ακόμα να μιλούν ελεύθερα, να ψηφίζουν και να έχουν συνδικάτα, είναι το ψωμί και όχι η πολιτική δημοκρατία και η φασιστική απειλή που αποτελεί το μεγαλύτερο κριτήριο τους ψήφου και πολιτικής τοποθέτησης.

Όσο δηλαδή οι μάζες θα θεωρούν κυρίως υπεύθυνα για την πείνα τους τα μνημόνια και θα πιστεύουν ότι τις πείνασε η Ευρώπη, πολύ δύσκολα θα στηρίξουν έστω τακτικά ψηφοφορικά οποιουσδήποτε φιλοευρωπαίους “φιλομηνιοιακούς” ενάντια στη φασιστική διακυβέρνηση Τσίπρα. (δεν μιλάμε εδώ για τους ρωσόφιλους φιλοτσιραίους αρχηγούς τους Μητσοτάκη, Θεοδωράκη, Γεννηματά αλλά για τις δημοκρατικές τάσεις της αστικής τάξης που ακόμα υπάρχουν μέσα και έξω αυτά τα κόμματα). Ακριβώς γιατί αυτοί δεν δίνουν εναλλακτική πειστική εξήγηση για τις αιτίες της πείνας του επιλέγουν να αποκαλούν το λαό “πρόβατο” που έφερε τον προπαγανδιστικό “σανό” του ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι αυτές οι μάζες είναι θα κρατάνε τη συμμορία στην εξουσία, είτε θα πηγαίνουν απελπισμένες προς το σοσιαλφασισμό και στους ναζιστές για να βρουν διέξοδο στο θάνατο.

Για πιστό το λόγο μόνο μια αληθινή πατριότητη, δημοκρατική και αντιμπεριαλιστική Αριστερά, με πυρήνα της μια πραγματική επαναστατική, κομμουνιστική Αριστερά (και τέτοια στην Ελλάδα είναι μόνο η ΟΑΚΚΕ) μπορεί να δειξει έναν άλλο δρόμο στο λαό, δηλαδή να συνδέσει τα αιτήματα του λαού για ψωμί και καλυτέρευση της ζωής του με το ξεσκέπασμα των ψευτικών αφυδρέπανων, του ψευτικού σοσιαλισμού, της ψευτικής φιλολαϊκής δημοκρατίας, ως ιδεολογικών μορφών της άκρας δεξιάς της αστικής τάξης, και των φορέων αυτών των ιδεολογιών ως φασιστών που μαζί με τους ναζίδες ετοιμάζουν αλυσίδες για κάθε πατριώτη και δημοκράτη, για λογαριασμό ενός νεοχιτλερικού μπεριαλιστικού άξονα.

Μόνο μια τέτοια δύναμη, δεμένη και βγαλμένη μέσα από τα σπλάχνα των ανθρώπων της χειρωνακτικής δουλειάς και των φτωχών υπαλλήλων μπορεί να εξηγήσει πειστικά και παστρικά στις μάζες ότι ο εξευτελισμός του γραβατωμένου, κλασσικού αστού από τον “λαϊκό χωρίς γραβάτα” Τσίπρα δεν είναι μια έστω μικρή νίκη του λαού πάνω στους πλούσιους εικεταλλευτές, **αλλά πρετοιμασία της πιο σκληρής δικτατορίας των πιο μαύρων τμημάτων του μπεριαλισμού και του ντόπιου κεφάλαιου πάνω ακριβώς στην πλατιά λαϊκή πλειοψηφία.**

ΑΦΙΣΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΗΡΩΙΚΟΥ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ

συνέχεια από τη σελ. 6

λά και να τη χρησιμοποιήσουν για να αποκτήσουν πολιτική δύναμη ή να ξεπλύνουν την ανυπαρξία τους. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της 18/9/13, που κάποιοι δεν διστασαν να στήσουν τραπεζάκι οικονομικής ενίσχυσής τους στο πεζόδρομο, κυριολεκτικά πριν καν καθαριστεί από τα αίματα του Παύλου ή άλλες φορές αλλού με τη φωτογραφία του ‘ψαρεύουν’ μέλη.

Άλλη μια μέρα που ‘κάποιοι’ σκοπό έχουν να δημιουργήσουν επεισόδια, είτε επειδή πιστεύουν ότι κάνουν επανάσταση με αυτό τον τρόπο, είτε επειδή έχουν ‘βαλθεί’ να συνδέουν με τη συνείδηση του κόσμου ότι οι εκδηλώσεις στη μνήμη του Παύλου είναι κάτι επικίνδυνο για να συμμετέχει κάποιος’.

Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ και η ΟΑΚΚΕ, που είχαν συμμετάσχει το 2014 στην διαδήλωση της πρώτης επετείου της δολοφονίας στο Κερατσίνι, κατήγορειλαν τις επόμενες με καμπάνια τους στην πόλη τους βασικούς διοργανωτές της που με τη στάση τους πριν, στη διάρκεια και μετά την πορεία κάλυψαν, θεωρώντας σαν κάτι το ενοχλητικό αλλά δευτερεύον, την σπασιμαζίδικη ψευτοαναρχική βία που πολιτικά ανατίναζε και εξέθετε όλο το δημοκρατικό αντιναζιστικό κίνημα και έδινε μια ακόμα μαχαιριά στον Παύλο Φύσσα μέσα στο Κερατσίνι που τον αγάπησε. Από τότε η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ και η ΟΑΚΚΕ δεν συμμετέχουν στις διαδηλώσεις που μένουν πολιτικά και οργανωτικά απεριφρού-

ρητες και έκθετες σε αυτές τις προβοκάτσιες.

Εφέτος η οικογένεια και οι φίλοι του Φύσσα καλούν σε ξεχωριστή ειρηνική εκδήλωση μνήμης, στις 10 το βράδυ το Σαββάτο 17/9 στο σημείο της δολοφονίας (Παύλου Φύσσα 60, Κερατσίνι). Πιστεύουμε ότι κάθε δημοκρατικός άνθρωπος, κάθε πραγματικός αντιφασιστας που θα θελήσει να τιμήσει τον Παύλο και να καταγγείλει το ναζισμό είναι σωστό να συμμετέχει σε αυτή την εκδήλωση.

Η δεύτερη εκδήλωση στην οποία καλεί η οικογένεια και οι φίλοι του Φύσσα είναι την Κυριακή ώρα 19:00 στην έκταση ‘Καστράκι’ (κοντά στον ΗΣΑΠ Πειραιά, απέναντι στην πύλη E2), όπου θα πραγματοποιηθεί συναυλία.

Η συναυλία αυτή μεταφέρθηκε στο Καστράκι μετά την άρνηση της ΚΟΣΚΟ να δώσει άδεια για να πραγματοποιηθεί σε χώρο του ΟΛΠ όπου είχε πρ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ -Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΝΑΛΙΟΥ ΣΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ ΠΟΥΤΙΝ

συνέχεια από τη σελ. 3

Μέχρι την ώρα που γράφουμε αυτές τις γραμμές δεν έχει γίνει καθαρός ο τρόπος και κυρίως ο χρόνος στον οποίο η κυβέρνηση σκοπεύει να παραδώσει το κανάλι στον Σαββίδη. Μάλιστα ακούγεται ότι δεν βιάζεται να το κάνει με πρόσχημα τον μεγάλο χρόνο που τάχα χρειάζεται για να βγει η απόφαση του ΣΤΕ για την νομιμότητα του διαγωνισμού ύστερα από τις προσφυγές που έχουν κάνει σε αυτό τα ιδιωτικά κανάλια.

Νομίζουμε ότι αυτό το χρόνο τον χρειάζεται η κυβέρνηση όχι μόνο για να κλείσει διπλωματικά το ζήτημα Σαββίδη με τις ΗΠΑ όπου είναι Κλίντον είτε Τραμπ ή νέα προεδρία θα είναι πιο φιλορώσικη από την προηγούμενη, αλλά περισσότερο για να παγιώσει και εσωτερικά και, κυρίως, σε επίπεδο ΕΕ το ζήτημα του βίαιου πολιτικού κλεισίματος των καναλιών ΜΕΓΚΑ, ΑΛΦΑ, ΣΤΑΡ, ΕΠΣΙΛΟΝ. Είναι πιο βασικό κατά τη γνώμη μας για τη φασιστική συμμορία να φιμώσει ολοκληρωτικά τη φιλοευρωπαϊκή γραμμή στα κανάλια, κλείνοντας αργότερα και τον ΣΚΑΙ και τον ΑΝΤΕΝΑ με διάφορες μεθόδους, ακόμα και από το να εγκαταστήσει το ρώσικο κανάλι. Αν ένα κανάλι μόνο μένει να κάνει αληθινή αντιπολίτευση όλοι αυτό θα βλέπουν. Αλλά αυτό το κλείσιμο δεν μπορεί να το κάνει μονομιάς. Σε πρώτη φάση κλείνει τέσσερα κανάλια και αφήνει τα δύο για να τα διασπάσει και κυρίως για να καθησυχάσει την ευρωπαϊκή δημοκρατική κοινή γνώμη. Γι αυτό το λόγο η συμμορία πρώτα έκλεισε και μάλιστα εντελώς ωμά, δηλαδή με πλήρη τραπεζικό στραγγαλισμό τον μεγάλο της εχθρό το ΜΕΓΚΑ (με τη βοήθεια του φίλου της μετόχου του Μπόμπολα), και ωμά επίσης το πέταξε έξω από το διαγωνισμό. Αυτό το έκανε ώστε να μην μπορεί να γηγεθεί στο μέτωπο των αποκλεισμένων ο μόνος ανοιχτά αντιπουτινικός από τους καναλάρχες, ο Ψυχάρης του συγκρότηματος Λαμπράκη που τώρα κοιτάνε να του κλείσουν και τις εφημερίδες. Δεν είναι τυχαίο ότι η ψευτο-ευρωπαϊκή τριάδα Μητσοτάκη, Γεννηματά, Θεοδωράκη άφησε επιδεικτικά το ΜΕΓΚΑ να υποστεί εντελώς μόνο τον τη φασιστική βία της συμμορίας

Στην πραγματικότητα τα δύο ζητήματα: το κλείσιμο των παλιών καναλιών και η εγκατάσταση του ρώσικου αλληλοεπηρεάζονται πολιτικά. Θα γίνεται δηλαδή όλο και πιο κατανοητή στους λαούς της ΕΕ και στον ελληνικό λαό η σχέση ανάμεσα στην εγκατάσταση του καναλιού Πούτιν και στο αυθαίρετο κλείσιμο με πολιτική απόφαση τεσσάρων φιλοευρωπαϊκών εν λειτουργία καναλιών που όλα τους εξυπηρετούσαν τον τραπεζικό τους δανεισμό και γι αυτό ήταν οικονομικά βιώσιμα. Με δυο λόγια μπορεί να φανεί πολύ καθαρά ότι το κανάλι Πούτιν εγκαθίσταται μαζί με τη δικτατορία Πούτιν, δηλαδή δεν εγκαθίσταται σε συνύπαρξη ή έστω σε οικονομικό και ιδεολογικό ανταγωνισμό με τα παλιά κανάλια, αλλά με τη φίμωσή τους.

Μάλιστα ο Σαββίδης δεν κρύβει το φασιστικό του πνεύμα, όταν αμέσως μετά το διαγωνισμό, αλλά ιδίως μετά τον παραμερισμό του Καλογρίτσα, όχι μόνο θεωρεί λογικό το κλείσιμο, δηλαδή τη φίμωση των άλλων καναλιών που δεν είχαν τα δικά του μαυραγορίτικα λεφτά για να κυριαρχήσουν σε στημένο διαγωνισμό σε μια κατεστραμμένη χώρα, αλλά δηλώνει πως θέλει να τα αγοράσει υποσχόμενος στους αγωνιώντες εργαζόμενους τους την πρόσληψη στο δικό του κανάλι που θα στηθεί χάρη στην απορρόφηση-λεγλασία των καναλιών των φιμωμένων αντιπάλων του.

Στην ουσία ο Σαββίδης καλεί τους εργαζόμενους των μελοθάνατων καναλιών να τα σκοτώσουν μια ώρα αρχύτερα και να υποχρεώσουν τα αφεντικά τους αντί να διεκδικήσουν τη επιβίωση των καναλιών τους από τον ελληνικό λαό, από το ΣΤΕ, από την ΕΕ και από τα Ευρωπαϊκά δικαστήρια, να πουλήσουν τα κανάλια τους όσο-όσο και μια ώρα αρχύτερα στα νέα αφεντικά Σαββίδη και Μαρινάκη. Άλλωστε για να διευκολύνει τα νέα αυτά αφεντικά να αγοράσουν ή να δελεάσουν όσο γίνεται πιο φτηνά τους εργαζόμενους των ιδιωτικών καναλιών, η κυβέρνηση με τον Κατρούγκαλο της επιδοτεί το μεροκάματό σων προσληφθούν από τα νέα κανάλια.

Αυτό το βίαιο κλείσιμο τόσων καναλιών από το ωμό μεγάλο χρήμα και από την ωμή πολιτική βία όσο θα γίνεται κατανοητή σαν τέτοια δεν θα καταπίνεται εύκολα ούτε από τον ελληνικό λαό, ούτε από τους λαούς της ΕΕ όσο και αν η τελευταία είναι διαβρωμένη στην κορυφή της, ιδιαίτερα σε επίπεδο Κομισιόν από αφοσιωμένους φίλους της πουτινικής πολιτικής. Τέτοιος εκτός από τον πρόεδρο της Κομισιόν Γιουνέρ είναι και ο αρμόδιος για την εξέταση του φάκελου των ελληνικών καναλιών επίτροπος Ετιγκερ. Αυτός διακρίθηκε σαν πρώην επίτροπος των δικτύων μεταφοράς υδρογονανθράκων της Κομισιόν, όταν έκανε τα πάντα και πέτυχε να ματαιώσει τον αγωγό της ενεργειακής ανεξαρτησίας της ΕΕ από τη Ρωσία, τον περίφημο Ναμπούκο, και γενικά να σαμποτάρει όσο του ήταν δυνατό κάθε προσπάθεια αντίστασης των ευρωπαϊκών χωρών στην Γκάζπρομ. Τώρα ο Έτινγκερ βρίσκεται στην κατάλληλη θέση για να περάσει ανώδυνα στην ΕΕ η τηλεοπτική δικτατορία που στήνουν στην Ελλάδα οι φίλοι του Πούτιν και ήδη δήλωσε δι αντιπροσώπου ότι το πόσα κανάλια επιτρέπονται σε μια χώρα της ΕΕ είναι εσωτερικό ζήτημα της κάθε χώρας!!! Ωστόσο ο Έτινγκερ αφήνει ακόμα ανοιχτό σε εξέταση το ζήτημα της παράκαμψης του ΕΣΡ από την κυβέρνηση Τσίπρα και επίσης περιμένει την απόφαση του αποδειγμένου απόλυτα εξαρτημένου από τον ΣΥΡΙΖΑ Συμβούλιο της Επικρατείας. Αυτή η απόφαση, πιστεύουμε εσκεμμένα καθυστερεί για να προετοιμαστεί πολιτικά και διπλωματικά το έδαφος για αυτήν. Πιθανολογούμε ότι η κυβέρνηση και από ότι φαίνεται και η Κομισιόν περιμένουν και ελπίζουν πρώτα να σπάσει το μέτωπο των ιδιωτικών καναλιών μέσα από τις προσκλήσεις των Σαββίδη και Μαρινάκη για εξαγορά τους ή για συνεργασίες και μετά να βγει οποιαδήποτε απόφαση για τις άδειες σε ελληνικό και κοινοτικό επίπεδο.

Γιατί θέλουν οπωσδήποτε ένα απευθείας ρώσικο κανάλι;

Αφήσαμε για το τέλος αυτού του σημειώματος μια απόπειρα απάντησης στο εξής καίριο ερώτημα που πιθανά μπαίνει μετά από όλα αυτά στους αναγνώστες μας: Γιατί ο Σαββίδης, δηλαδή η Ρωσία ή ίδια επιμένει στην εγκατάσταση ενός ρώσικου καναλιού στην Ελλάδα με δικοτήτη έναν ρώσο ολιγάρχη που δεν ξέρει καν ελληνικά την ώρα που αυτό προκαλεί στην υποτακτική της κυβέρνηση Τσίπρα τόσες διεθνείς περιπλοκές και προβλήματα και δεν αρκείται σε ένα κανάλι που θα διοικούν σύμφωνα με τις εντολές της οι άφθονοι, αφοσιωμένοι και αρκετά έμπειροι πράκτορες της στην Ελλάδα;

Η απάντηση μας σε αυτό το ερώτημα είναι ότι το κανάλι αυτό αποτελεί όχι μόνο και όχι τόσο ένα όργανο ρώσικης προπαγάνδας στην Ελλάδα καθώς αυτήν την προ-

παγάνδα έχουν αποδείξει στην πράξη ότι την κάνουν πολύ αποτελεσματικά οι ρωσόφιλοι και οι πράκτορες της Ρωσίας μέσα σε όλα τα πολιτικά κόμματα και όλα τα ΜΜΕ της χώρας εδώ και δεκαετίες. Άλλωστε αυτή η πολύχρονη προπαγάνδα έχει καθιερώσει τη διαδεδομένη πεποίθηση στον ελληνικό λαό ότι αυτός που τον πείνασε είναι η Ευρώπη, ότι οι ΗΠΑ είναι το μοναδικό μεγάλο κέντρο του ιμπεριαλισμού και ότι αντίθετα η ορθόδοξη Ρωσία, που δεν έχει κουνήσει το δαχτυλάκι της για να τον βοηθήσει αλλά αρκείται να αγοράζει τζάμπα τη χώρα μέσα στη δυστυχία της, είναι ο μόνος αληθινός φίλος και σύμμαχος της.

Η Ρωσία του Πούτιν θέλει ανοιχτά το δικό της κανάλι στην Ελλάδα με ιδιοκτήτη έναν ανοιχτό άνθρωπο του Πούτιν ακριβώς για να επιδείξει τη δύναμη της στην Ελλάδα, δηλαδή να δώσει την πεποίθηση στους φίλους της πουτινικής πολιτικής. Τέτοιος εκτός από την περίφημο Ναμπούκο, και γενικά να σαμποτάρει όσο του ήταν δυνατό κάθε προσπάθεια αντίστασης των ευρωπαϊκών χωρών στην Γκάζπρομ. Τώρα ο Έτινγκερ βρίσκεται στην κατάλληλη θέση για να περάσει ανώδυνα στην ΕΕ η τηλεοπτική δικτατορία που στήνουν στην Ελλάδα οι φίλοι του Πούτιν, δηλαδή οι κεφάλαια είναι ίδια και ίδια η δημοκρατία με το φασισμό, ενώ ρίχνετε την πουτινική θέση ότι η Ευρώπη περικυκλώνει τη Ρωσία αντιστρέφοντας την αλήθεια ότι η Ρωσία περικυκλώνει την Ευρώπη. Φτάνει σε αυτή τη δύναμη να συντρίβουν όποτε χρειαστεί τους λαούς αληθινός φίλος και σύμμαχος της.

Το κανάλι του Σαββίδη φιλοδοξεί να γίνει το κανάλι-σύμβολο εξουσίας μιας κατεχόμενης πόλης και μιας κατεχόμενης χώρας, και ταυτόχρονα το οργανωτικό πολιτικό κέντρο γύρω από το οποίο θα κτίζεται όχι απλά το φιλορώσικο, αλλά ανοιχτά και απ ευθείας το ρώσικο κόμμα στη χώρα με την ίδια τη Ρωσία για αρχηγό. Αν η Ελλάδα δεν αντισταθεί με νύχια και με δόντια σε αυτό το σχέδιο και υποδουλωθεί σε μια τέτοια τάχα “ανώτερη” δύναμη εκτός από την ασύλληπτα σκληρή δικτατορία

που θα υποστεί, κινδυνεύει να την ακολουθήσει στον κανιβαλικό πόλεμο που σχεδιάζει πυρετώδικα να εξαπολύσει ενάντια σε μια έκπληκτη, συγχυσμένη, διασπασμένη και μισοάπλη Ευρώπη. Ο κανιβ

ΤΟ ΗΡΩΙΚΟ ΧΑΛΕΠΙ ΙΣΟΠΕΔΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΝΟΥΝ ΜΙΑ ΘΑΝΑΣΙΜΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

σ' ένα χρόνο από τότε που η Ρωσία ξεκίνησε την αεροπορική της επίθεση στη Συρία, έχει γίνει ξεκάθαρο ότι οι εξαντλημένες δυνάμεις του συμμάχου της Μπασάρ αλ-Άσαντ δεν μπορούν να ισοσταθμίσουν τα αεροπορικά της χτυπήματα με ορμή στο έδαφος. Η λύση της Μόσχας σ' αυτή την έλλειψη ανθρώπινου δυναμικού βρίσκεται τώρα σε πλήρη επίδειξη στο Χαλέπι: είναι να οξύνει τη σφραδόρτητη του βομβαρδισμού ούτως ώστε να εξουδετερώσει το στόχο, να μετατρέψει το ανταρτοκρατούμενο ανατολικό τμήμα της μεγάλης εμπορικής πρωτεύουσας της Συρίας στο Γκρόζνυ αυτού του ανηλεούς πολέμου” (28/9). Πράγματι, ο στρατός του καθεστώτος της Δαμασκού είναι τόσο πολύ αποδιοργανωμένος που δεν παίζει πια πάρα διακοσμητικό ρόλο. Χωρίς την παλιά συνοχή του έχει εκφυλιστεί σε ένα δίκτυο πολιτοφυλακών και ιδιωτικών στρατών. Μία εκτίμηση ενός ρώσου στρατιωτικού ειδικού που δημιουργήθηκε πρόσφατα σε ρωσόφιλο μέσο αναφέρει ότι “οι συριακές ένοπλες δυνάμεις δεν έχουν διεξάγει ούτε μία επιτυχημένη στρατιωτική επίθεση τον τελευταίο χρόνο” και επιδίδονται σε κλοπές (στο ίδιο). Τη διεξαγωγή του πολέμου για το καθεστώς έχουν πλέον αναλάβει ξένοι στρατοί: ο ρωσικός και ο ιρανικός με τις διάφορες συιτικές πολιτοφυλακές του, ανάμεσά τους και ιρακινές, καθώς και η Χεζμπολάχ του Λιβάνου. Μάλιστα τελευταία εμφανίστηκαν και κινέζοι στρατιωτικοί ως εκπαιδευτές στη χρήση των κινεζικών όπλων που αγοράζει το καθεστώς !!!

Πρόκειται δηλαδή για ένα καθεστώς που στηρίζεται αποκλειστικά σε ξένα όπλα, δηλαδή στις δυνάμεις του ανερχόμενου ρώσο-κινέζο-ιρανικού πολεμικού ξένου, για να επιβιώσει σε βάρος του λαού της Συρίας? που σημαίνει ότι πρόκειται για ένα καθαρά κατοχικό καθεστώς και καμία εξουσιοδότηση δεν έχει πάρει από το συριακό λαό για να μιλά εκ μέρους του. Η ρωσική υπερδύναμη δεν ήρθε να βοηθήσει μια νόμιμη κυβέρνηση που δέχεται εξωτερική επίθεση αλλά για να κάνει ξένη κατοχή στη Συρία και να σφάξει το λαό της που διεξάγει ως σήμερα έναν δίκαιο και ηρωικό εθνοανεξαρτησιακό αγώνα.

Η στρατηγική προβοκάτσια που λέγεται Αλ Νούσρα, το άλλοι των ρώσων γενοκτόνων

Τη σφραγίδα στο Χαλέπι η Ρωσία την πραγματοποιεί σήμερα με ένα πρόσχημα που η ίδια κατασκεύασε το οποίο σήμερα δεν πιάνει μπροστά στην κτηνωδία των βομβαρδισμάτων της, άλλα αύριο μπορεί να δημιουργήσει πελάρια προβλήματα στην αντίσταση: Αναφερόμαστε στην προβοκατόρικη Άλ Κάιντα, που ένα παράρτημά της, την Άλ Νούσρα, την έχωσε μέσα στη συριακή αντίσταση από το 2012 για να συκοφαντήσει την τελευταία στους λαούς της Δύσης που υποφέρουν από τις σφραγές αυτών των καθαρμάτων. Αυτή τη διείσδυση την έκανε η πουτινική Ρωσία μέσω του Κατάρ που αποτελεί τον ιδανικό οικονομικό και πολιτικό δίαιυλο για τις περισσότερες ρώσικες προβοκάτσιες στη Μέση Ανατολή. Γιατί Το Κατάρ, η έδρα της Άλ Τζαζίρα, είναι εδώ και 20 χρόνια ένα θρησκευτικά σουνίτικο, αλλά στην ουσία της διπλωματίας του φιλοσιτικού και φιλοράσικο κρατιδίου-προβοκάτορας το οποίο διατηρεί και βάσεις των ΗΠΑ στο έδαφός του. Αυτό με κάποιους εμίρηδές του (δες μεγάλο άρθρο του 2014 στη Νέα Ανατολή, <http://www.oakke.gr/component/k2/>

item/403) χρηματοδότησε τον ΙΣΙΣ αρχικά, ενώ είναι αυτό που βοηθάει την Άλ Νούσρα και αυτό που σχεδόν ανοιχτά την παρότρυνε να αποκοπεί στα λόγια από την Άλ Κάιντα για να καθησυχάσει τις ΗΠΑ (<http://uk.reuters.com/article/uk-mideast-crisis-insrusra-insight-idUKKBN0M00G620150304>.

Εμίσις πιστεύουμε ότι αυτή τη δήθεν αποκοπή την έκανε για να γίνει αποδεκτή στη δημοκρατική συριακή αντίσταση και να την εκθέσει στη Δύση. Ήδη η Άλ Νούσρα πριν αποκτήσει αυτόν τον πρωταγωνιστικό ρόλο στο Χαλέπι ασχολιόταν λιγότερο με το να πολεμάει τον Άσαντ και περισσότερο με το να συντρίβει τις πιο αδύναμες οργανώσεις της αληθινής αντίστασης. Μετά, όταν δυνάμωσε αρκετά, άρχισε να γίνεται αποδεκτή από κάποιες λιγότερο προοδευτικές ομάδες της πολυδιασπασμένης αντίστασης. Μετά τις αληθινής αντίστασης για να τα πάρει όλα εδώ και τώρα η ψευτική. Η αληθινή αντίσταση το αρνήθηκε αυτό στην πράξη χωρίς ωστόσο να συγκρουστεί με τις ΗΠΑ στα λόγια.

Κυρίως όμως η Άλ Νούσρα έσπασε την πολιτική απομόνωση από την αντίσταση και εκτοξεύτηκε πολιτικά στο Χαλέπι, καθώς εκεί φαίνεται καθαρά πως οι ρώσοι προστάτες της φροντίσαν να της δίνουν εντυπωσιακές νίκες. Μόνο έτσι μπορεί να εξηγηθεί ότι η Άλ Νούσρα -και μόνη αυτή- κατάφερε να σπάσει για ένα σημαντικό διάστημα τον ασφυκτικό αποκλεισμό του διαρκώς και στενά επιτηρούμενου και βομβαρδίζομενου από άερος και από εδάφους (ρώσικη αεροπορία, Χεζμπολάχ, ιρανικός στρατός, μιλίτσιες του Άσαντ), ανατολικού Χαλεπιού. Αυτό το σπάσιμο του αποκλεισμού έδωσε κάποιες ανάσες σε τρόφιμα και φάρμακα στους πολιορκημένους και κυρίως τους έδωσε κουράγιο, πράγμα που αύξησε κατακόρυφα το κύρος της Άλ Νούσρα μέσα σε όλο το βασανισμένο συριακό πληθυσμό και έκανε πολύ δύσκολο στην υπόλοιπη αντίσταση το να συνεχίσει να αρνείται τη συμμαχία μαζί της. Στην πραγματικότητα το έκανε σχεδόν αδύνατο γιατί την ίδια ώρα η Ρωσία και ο Άσαντ δυνάμωσαν επίτηδες τους βομβαρδισμούς τους ενάντια στον αμαχο πληθυσμό στο ανατολικό Χαλέπι έτσι ώστε αυτός καταπατώμενος, χωρίς νοσκομεία, χωρίς τρόφιμα με ελάχιστο νερό και μέσα στον ατέλειωτο εφιάλτη του θέλει την ενότητα όλων των ομάδων που πολεμούν τον Άσαντ. Η διαφωτιστική δουλειά ενάντια στους προβοκάτορες αυτούς έπρεπε να έχει γίνει από την αντίσταση πολύ πριν αλλά φαίνεται ήταν ισχυρές οι δυνάμεις μέσα στον αραβικό και μουσουλμανικό κόσμο που την εμπόδιζαν.

Έτσι η Άλ Νούσρα απέκτησε ξαφνικά πελάρια πολιτικά και στρατιωτικά ερείσματα μέσα στην πολιορκημένη πόλη, ιδιαίτερα όταν αποφάσισε ότι δεν ήθελε πια να έχει καμιά πολιτική σχέση με την Άλ Κάιντα, οπότε για να γίνει ακόμα πιο πειστική άλλαξε το όνομά της από Άλ Νούσρα σε Άλ Σαμ (ολόκληρο: Jabhat Fateh al-Sham (JFS), που σημαίνει μέτωπο για την κατάκτηση της Ανατολής).

Μόλις έγιναν όλες αυτές οι αλλαγές, δηλαδή μόλις φτιάχτηκε από τους προβοκάτορες η πολιτική φάκα στη δημοκρατική αντίπολη, υπέγραψε η Ρωσία με τις ΗΠΑ τη γνωστή τελευταία εκεχειρία Λαβρόφ-Κέρρου σύμφωνα με την οποία οι τελευταίες θα έπρεπε να υποχρεώσουν τη δημοκρατική αντίπολητευση της Συρίας να διαχωρίστει στο Χαλέπι με την Άλ Νούσρα ώστε η Ρωσία και ο Άσαντ να μπορούν να εξοντώσουν στρατιωτικά την τελευταί-

α. Δηλαδή η Ρωσία ζήτησε την ανατροπή του τετελεσμένου που η ίδια δημιούργησε και ο γλοιώδης φίλος της Κέρρου απαίτησε ύστερη λίγο ούτε πολύ από την αδυνατισμένη δημοκρατική ένοπλη αντίσταση στο Χαλέπι, να πολεμήσει την Άλ Νούσρα και να τη “σερβίρει” στους ρώσικους βομβαρδισμούς, δηλαδή να κάνει ανοιχτή συμμαχία με τους ανοιχτούς γενοκτόνους νεοχιλερικούς ενάντια σε αυτούς που ο πολιορκημένος λαός θεωρεί υπερασπιστές του. Δηλαδή ο Κέρρυ ζήτησε την πολιτική αλλά και στρατιωτική αυτοκτονία της αληθινής αντίστασης για να τα πάρει όλα εδώ και τώρα η ψευτική. Η αληθινή αντίσταση το αρνήθηκε αυτό στην πράξη χωρίς ωστόσο να συγκρουστεί με τις ΗΠΑ στα λόγια.

Μετά από αυτό η Ρωσία του Πούτιν ξεκίνησε τους ισοπεδωτικούς βομβαρδισμούς λέγοντας ότι οι ΗΠΑ δεν τηρούν τη συμφωνία της εκεχειρίας γιατί στηρίζουν την Άλ Νούσρα, δηλαδή την Άλ Κάιντα, οπότε αυτή είναι ένας στρατός τρομοκρατών ανάμεσα σε αμάχους και άλλο οι άμαχοι. Και μισούν όσους στο όνομα της αντιτρομοκρατίας βομβαρδίζουν νοσοκομεία και σκοτώνουν μαζικά γυναικόπαιδα.

Γι αυτό αυτή η ξαφνική διεθνής κατακραυγή για τους ρώσικους βομβαρδισμούς στο Χαλέπι και για αυτό ακούστηκαν σαν κυνικά γελοίοι οι ισχυρισμοί του Λαβρόφ ότι πολεμάει την Άλ Κάιντα την ώρα που σκοτώνει μαζικά μωρά. Γι αυτό αδυνάτισε ξαφνικά και η γραμμή Ομπάμα- Κέρρυ μέσα στις ΗΠΑ μέχρι του σημείου να γράφουν οι Νεοουρκέζικοι Τάιμς της 29 του Σεπτέμβρη ότι σημειώθηκε “κάτι σαν εξέγερση μέσα σε την πόλη του Λευκού Οίκου και του Στέητ Ντηπάρτμεντ ενάντια στην αποστροφή του Προέδρου Ομπάμα να καταδικάσει δημόσια τους Ρώσους”. Μάλιστα στο ίδιο άρθρο σημειώνοταν ότι “ένα φάσμα κυβερνοστρατηγικών αναλυτών και νεώτερων δημόσιων θεωρητών διέθετε έναν εξέγερση μέσα σε την πόλη της Σεπτέμβρη ότι η αποτυχία να χαραχθούν κόκκινες γραμμές έχει ενθαρρύνει τον κο Πούτιν να δει τι άλλο μπορεί να πετύχει, ιδιαίτερα σε μια περίοδο μεταβάσης στις ΗΠΑ”.

Αυτή είναι μια σπάνια περίπτωση που εκφράζονται τόσο ανοιχτά και τόσο έντονα διαφωνίες στο εσωτερικό ενός αμερικανικού υπηρεσιακού προεδρικού μηχανισμού, πράγμα που συνηγορεί σε αυτό για το οποίο επιμένουμε εδώ και έξι χρόνια

Αυτή η διεθνής πολιτική συνθήκη είναι πολύ ευνοϊκή για τη δημοκρατική συριακή αντίσταση αρκεί αυτή να βρει τρόπους να ενισχύσει και στρατιωτικά αλλά κυρίως πολιτικά τη θέση της απέναντι στους ισλαμοναζήδες προβοκάτορες της ηγεσίας της Νούσρα, γιατί η Ρωσία θα προσπαθήσει με νύχια και με δόντια να δώσει οπωδόποτε σε αυτήν την πολιτική ηγεμονία στη συριακή αντίσταση. Σε μια τέτοια περίπτωση η συριακή δημοκρατική αντίσταση θα εκτεθεί και θα νικηθεί, όπως εκτέθηκε και νικήθηκε η τσετσενική δημοκρατική αντίσταση, όταν η Ρωσία, λόγω της επίσης απύθμενης αδιαφορίας της Δύσης, τη γέμισε με πράκτορες της ισλαμοφασίστες. Οι τελευταίοι με τη βοήθεια της εξοντωτικής ρώσικης εκστρατείας ενάντια στο γνήσιο τσετσενικό κίνημα αντίστασης πήραν τελικά την πολιτική ηγεμονία μέσα της και αρχίσανε να σκοτώνουν άμαχους ρώσους πολίτες, οπότε την απομόνωσαν διεθνώς δίνοντας την ευκαιρία στους πουτινικούς νεοχιτερικούς να την τσακίσουν.

Δεν είναι τυχαίο ότι η Αλ Νούσρα πριν καν αλλάξει όνομα και ανακοινώσει τη διακοπή των σχέσεών της με την Αλ Κάιντα είχε ενωθεί το 2015 με μια άλλη μικρή τζιχαντίστικη οργάνωση υποτίθεται αντι-Ασαντική, την Jaysh al-Muhajereen wel Ansar Jihad (στο ίδιο: <http://uk.reuters.com/article/uk-mideast-crisis-nusra-insight-idUKKBN0M00G620150304>), που έχει το εξής ανεκτίμητο πολιτικό πλεονέκτημα για τη Ρωσία: έχει αρχιγό έναν Τσετσένιο ισλαμοφασίστα, δηλαδή έναν άνθρωπο που είναι πολιτικά χρεωμένος με τη λογική της εξόντωσης αθώων ρώσων πολιτών σαν νόμιμης μεθόδου αντίστασης στη ρώσικη κατοχή της Τσετσενίας.

Αν λοιπόν η συριακή αντίσταση δεν κάνει το ίδιο θανάσιμο λάθος με εκείνο των Τσετσένων και αν οι λαοί της Ευρώπης και των ΗΠΑ δεν αφήσουν τους ηγέτες τους να δείξουν την ίδια χοντρόπετη αδιαφορία που δείχνειν απέναντι στην τσετσενική αντίσταση, τότε ο κρίσιμος αγώνας για την ηγεσία της συριακής αντίστασης μπορεί να λήξει με ήττα για τους πουτινικούς νεοναζί. Πάντως η δημοκρατική αντίσταση, τουλάχιστον στο στρατιωτικό επίπεδο είναι αποφασισμένη.

Στο κάτω κάτω της γραφής ήταν ακριβώς η πρωική αντίσταση του συριακού λαού που υποχρέωσε τη Ρωσία σε βομβαρδισμούς πράγμα που με τη σειρά του ανάγκασε τις δυτικές κυβερνήσεις - που τόσον καιρό αρνούνται να εξολοίσουν το αντάρτικο και διαπραγματεύνται "εκεχειρίες" με τους χίτλερ πίσω από την πλάτη του - να προβούν σε ορισμένες αυτονόητες διπλωματικές κινήσεις.

Σε έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ στις 25/9 η εκπρόσωπος Σαμάνθα Πάουερ μπόρεσε από τα πράγματα να διαχωριστεί από τη φιλορωσική στάση Ομπάμα και να καταγγείλει τη ρωσική βαρβαρότητα στο Χαλέπι. Είπε: "Αυτό που υποστηρίζει και κάνει η Ρωσία δεν είναι αντιτρομοκρατία, είναι βαρβαρότητα". (Reuters, 26/9). Ο βρετανός ομόλογός της μίλησε για εγκλήματα πολέμου και ο γάλλος αντιπρόσωπος, Φρανσουά Ντελάτρ, είπε: "Το Χαλέπι είναι για τη Συρία ό,τι ήταν το Σαράγεβο για τη Βοσνία ό,τι ήταν η Γκουνέρνικα για τον ισπανικό [εμφύλιο] πόλεμο" (FT, 28/9). Δηλαδή όλοι οι διπλωματικοί εκπρόσωποι των δυτικών κυβερνήσεων που έχουν καταπροδώσει τα τελευταία χρόνια τη συριακή αντίσταση για να τα έχουν καλά με το Κρεμλίνο, τώρα κάτω από την πίσει της παγκόσμιας κοινής γνώμης, καταγγέλουν το τέρας που κανάκευαν.

Αλλά ακόμα και αυτοί οι υπεριαλιστές ανθρωποτέτες της τελευταίας στιγμής στέκονται μίλια πιο αριστερά από τους ψευτο- "κόκκινους", ψευτοδιεθνιστές φίλους του Πούτιν, σε όλο τον κόσμο ανάμεσα στους οποίους πιο ξετιπώτοι από όλους είναι οι

ελληνικές ψευτοαριστερές ηγεσίες που είναι με τον Άσαντ ή λένε σαν το ψευτοΚΚΕ ότι όλοι οι υπεριαλιστές είναι ίδιοι στη Συρία. Αυτές οι ηγεσίες εκτός από το ότι αποκοινίζουν τους αριστερούς ανθρώπους, διευκολύνουν και τους αρχηγούς των υποτίθεται φιλοευρωπαϊκών ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποταμιού να είναι οι μόνοι που αντίθετα με τους υπόλοιπους ευρωπαίους ομολόγους τους είναι χαρακτηριστικά βουβοί απέναντι στους ρώσικους βομβαρδισμούς, δηλαδή απέναντι στο ασύλληπτο αυτό έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Τα ονόματα Σαράγεβο - Γκρόζνυ - Χαλέπι θα στοιχειώνουν για πάντα τους θλιβερούς αυτούς πράκτορες και φίλους των σύγχρονων ναζί που μιλούν στο όνομα των λαών και της δημοκρατίας, αλλά στην πράξη συντάσσονται με καθεστώτα γενοκτόνων και με τους χειρότερους υπεριαλιστές, που είναι οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές.

Το πιο υποκριτικό και για αυτό το πιο εξοργιστικό ειδικά για τους ψευτοαριστερούς

είναι ότι φωνάζουν πιο πολύ από κάθε άλλον για την υπεράσπιση των προσφύγων της Συρίας την ώρα που είναι στην πράξη οι μεγαλύτεροι υπερασπιστές εκείνων που τους παράγουν. Γι αυτό στην πραγματικότητα κτηνώδεις αντιπρόσωψης δεν είναι μόνο οι ξενόφοβοι και οι ρατσιστές των χωρών υποδοχής, που είναι χωρίς εξαίρεση όλοι πουτινόφιλοι, αλλά είναι και μάλιστα είναι ακόμα περισσότερο οι δήθεν προστάτες τους τύπου ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ και οι όμοιοι τους στην υπόλοιπη Ευρώπη για τον εξής λόγο: Γιατί κάνουν την πολύ μεγάλη, την ιστορική ζημιά να αποκεφαλίζουν και να δηλητηρίζουν πολιτικά υπέρ των δήμιων τις αριστερές και δημοκρατικές λαϊκές πρωτοπορίες που σε άλλες εποχές, όπως εκείνες των πρώτων χίτλερ, ξεσήκωναν τους ευρωπαϊκούς λαούς ενάντια στον πελάριο κίνδυνο που πλησίαζε πάνω από το κεφάλι τους όταν σφάζονταν ή βιάζονταν εθνικά οι λαοί της Αιθιοπίας, της Ισπανίας και της Τσεχοσλοβα-

κίας. Δηλαδή είναι αυτοί που όχι μόνο δεν στέκονται με τους λαούς που σφάζονται, αλλά αποτελούν πρωτοπόρα προπαγανδιστικά αποσπάσματα των σφαγέων.

Έτσι ενώ λαοί σαν τον τσετσενικό, το βοσνιακό και το συριακό θυσιάζονται σήμερα πριν από τους ευρωπαϊκούς λαούς για να τους δείξουν τον εχθρό που στο μέλλον θα αντιμετωπίσουν, οι ευρωπαϊκοί λαοί δεν έχουν ακόμα τις πολιτικές πρωτοπορίες που θα τους επιτρέψουν να σταθούν δίπλα σε αυτά τα αδέλφια τους και να πάρουν το ποτισμένο με το αίμα τους και τα πικρά δάκρυα τους τόσο πολύτιμο για αυτούς μάθημα. Χάρη δηλαδή στους ψευτοαριστερούς ψευτοδιεθνιστές, στους ελεεινούς αυτούς διαφθορείς και μαζικούς πολιτικούς δολοφόνους πρωτοπορίων, οι λαοί της Ευρώπης και όλου του κόσμου θα πληρώσουν με πολύ περισσότερα και πολύ ακριβότερα δεινά αργότερα.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ!

συνέχεια από τη σελ. 2

νόμοι θα εφαρμόζονται και θα ερμηνεύονται σύμφωνα με τις κρατικές εντολές ή ακόμα καλύτερα σύμφωνα με τις εντολές ενός κομματιού της αστικής τάξης και του υπεριαλισμού, για την ακρίβεια του ναζιστικού κομματιού της αστικής τάξης και του υπεριαλισμού; Μόνο ο υπεραντιδραστικός μισητός από το αληθινό ΚΚΕ και το ΕΑΜ τροτσικίστης Στήνας είχε τέτοιες δήθεν ουδέτερες θέσεις στην περίοδο της γερμανικής κατοχής θέσεις του τύπου: κάτω οι Γερμανοί κάτω και η εθνική αντίσταση στους γερμανούς.

Αλλά το ψευτοΚΚΕ είναι πολύ χειρότερο από το Στήνα. Φαίνεται τροτσικό. Φαίνεται ότι έχει τη θέση "κάτω όλα τα τμήματα της αστικής τάξης και όλοι οι υπεριαλιστοί". Όμως η πράξη του δείχνει ότι σε όλα τα ζητήματα είναι με το φασιστικό κομμάτι της αστικής τάξης και του υπεριαλισμού. Όχι μόνο γιατί αυτό το κομμάτι επιτίθεται, αυτό χρησιμοποιεί αντυποταγματική, και πολιτική βία, και επίσης αυτό επικρατεί σε όλες τις αντιπαραθέσεις. Αλλά γιατί -και αυτό φαίνεται πιο καθαρά στην οικονομία παρά στην πολιτική- όπου κυριαρχούν οι ρωσοκινέζοι υπεριαλιστές και οι φίλοι τους οιλιγάρχες, το ψευτοΚΚΕ ποτέ δεν αντιδρά. Ποτέ, δεν αντιδρά στην ΚΟΣΚΟ, ποτέ δεν αντιδρά στον Ακτωρα, ποτέ στον Κοπελούζο ή στο Μυτιληναίο ή στον Κόκκαλη. Αντιδρά σε ντόπιες μόνο και σε δυτικές επιχειρήσεις όπου μπορεί και να τις κλείνει ή να εμποδίζει τις επενδύσεις τους: Αντιδρούσε δηλαδή στην MSC, τον ανταγωνιστή της ΚΟΣΚΟ ώσπου την έδιωξε από τον Πειραιά, αντιδρούσε στη Χαλυβοργία Ασπροπύργου ώσπου την έκλεισε, το ίδιο αντιδρούσε στην Επισκευαστική Ζώνη ώσπου τη μαράζωσε αλλά δεν έκανε ούτε ένα δράμι αντίσταση για αυτήν όταν την πήρε η ΚΟΣΚΟ. Το ψευτοΚΚΕ δεν είναι απλά με το αρπακτικό, το πιο φασιστικό, κομμάτι της αστικής τάξης και του υπεριαλισμού. Είναι τημάτια του.

Ο απόλυτος κυβερνητικός έλεγχος της δικαιοσύνης είναι ο βασικός όρος για μια σύγχρονη φασιστική δικτατορία

Η δικαιοσύνη έχει να αναλάβει πολ-

λαπλό και κρίσιμο ρόλο στην περίοδο που έρχεται. Είναι ένα αναγκαίο για τα καθεστώτας εργαλείο για τα αντιυποταγματικά κυβερνητικά πραξικοπήματα όπως ο νόμος και οι υπουργικές αποφάσεις για τα κανάλια, όπως επίσης και για την οικονομική και ηθική εξόντωση των αντιπάλων του σοσιαλφασισμού προς το παρόν σε επίπεδο αστικής τάξης. Αυτή σήμερα ξεκινάει με τους στοχευμένους και επιλεκτικούς του ΣΔΟΕ και του Κέντρου Φορολόγησης Μεγ

ΙΣΛΑΜΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΓΚΡΟΖΝΙ

Η ΡΩΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΑΟΥΔΙΚΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΠΟΒΛΑΚΩΣΗΣ

Αφορμή για το άρθρο αυτό στάθηκε μια διεθνής ισλαμική Διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στο Γκρόζνι, τη μαρτυρική πρωτεύουσα της Τσετσενίας, το διάστημα 25-27 Αυγούστου. Στη διάσκεψη αυτή πήραν μέρος περισσότεροι από 100 μουσουλμάνοι κληρικοί από διάφορες χώρες του κόσμου, όπως Ρωσία, Αίγυπτο, Συρία, Ινδία, Τουρκία, Βρετανία, Λίβανο, Ιορδανία και Νότια Αφρική.

Χαρακτηριστικό είναι ότι τη συγκάλεσε ο Ραμζάν Καντίροφ, ο σαδιστής εγκάθετος του Πούτιν στην ηγεσία της Τσετσενίας, και -εντελώς συμπτωματικά- συνέπεσε με την 65η επέτειο από τη γέννηση του πατέρα του Αχμάντ Καντίροφ. Αυτός είχε ποποθετηθεί στη θέση του επικεφαλής της κατεχόμενης Τσετσενίας από το καθεστώς Πούτιν μετά τη λήξη του γενοκτονικού πολέμου που αυτό διεξήγαγε το 1999-2000 ενάντια στις πατριωτικές δυνάμεις της μικρής χώρας υπό την ηγεσία του προέδρου Ασλάν Μασχάντοφ.

Φαινομενικός στόχος της ημερήσιας διάταξης της διάσκεψης αυτής ήταν να καθορίσει τα κριτήρια με βάση τα οποία θα προσδιορίζοταν ποιοι είναι οι πραγματικοί ακόλουθοι της Σούνα, δηλαδή της διδασκαλίας του Μωάμεθ. Έτσι θα διαχωρίζοταν η θέση των αληθινών Σουνιτών μουσουλμάνων απ' αυτούς που διατείνονται ότι είναι Σουνίτες, αλλά στην πραγματικότητα είναι τζιχαντιστές τρομοκράτες που δρούν στο όνομα του Ισλάμ ή στηρίζουν και ενισχύουν με διάφορους τρόπους τους τζιχαντιστές -όλα αυτά σύμφωνα, πάντα, με την αντίληψη των συμμετασχόντων στη διάσκεψη αυτή.

Πρωταγωνιστικό ρόλο στη διάσκεψη φαίνεται πως έπαιξαν δύο Αιγύπτιοι μουσουλμάνοι θεολόγοι: ο πρύτανης του ισλαμικού πανεπιστημίου του Καΐρου σεΐχης Αχμάντ Αλ Ταγέμπ και ο καθηγητής στο ίδιο πανεπιστήμιο σεΐχης Μοχάμαντ Σάαντ Αλ Αζάρι. Αυτός ο τελευταίος τυγχάνει να είναι ο σύμβουλος του ρωσόφιλου αιγύπτιου προέδρου Σίσι για θρησκευτικά ζητήματα!

Η διάσκεψη εξέδωσε έναν φετφά, μια απόφαση-κρίση δηλαδή, η ισχύς της οποίας είναι υποχρεωτική για τους σουνίτες μουσουλμάνους όλου του κόσμου, και ιδίως για τους ράσους μουσουλμάνους. Στον φετφά αυτόν, που έγινε ομόφωνα δεκτός απ' όσους συμμετείχαν μέχρι τέλους στη διάσκεψη, προσδιορίζεται ποιοι θεωρούνται γνήσιοι Σουνίτες. Σύμφωνα λοιπόν με την απόφαση δεν θεωρούνται σουνίτες οι Σαλαφιστές- Ουαχαμπίτες.

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

Εδώ βρίσκεται όλη η ουσία του ζητήματος. Κι αυτό γιατί ο σαλαφισμός-ουαχαμπιτισμός είναι η επίσημη θρησκεία του Σαουδαραβικού βασιλείου! Ήταν, επομένως, αναπόφευκτη η αντίδραση των Σαουδαράβων. Σε σχετικό ρεπορτάριο της η αραβόφωνη εφημερίδα RAI Αλ Γιουμ ανέφερε ότι η σουνιτική διάσκεψη προκάλεσε θύελλα οργής στους φιλοκυβερνητικούς κληρικούς στη Σαουδική Αραβία, καθώς θεώρησαν ότι είναι μια προσπάθεια της ρωσικής κυβέρνησης να βαθύνει το χάσμα ανάμεσα στη Σαουδική Αραβία και στην Αίγυπτο και κυρίως να την απομονώσει από όλες τις σουνίτικες μουσουλμανικές χώρες.

Εξάλλου, ο καθαρά πολιτικός χαρακτήρας των αποφάσεων της διάσκεψης φαίνεται και από το γεγονός ότι οι σουνίτες ηγέτες της διάσκεψης έχουν συστήσει την καθέρωση στη Ρωσία ενός εθνικού τηλεοπτικού σταθμού στόχος του οποίου θα είναι “να επικοι-

λισμός αποφάσισε πρόσφατα και με τα δυο του κόμματα στο Κογκρέσο να θεωρήσει σχεδόν ομόφωνα τη Σαουδική Αραβία, και μόνο αυτή, σαν κράτος συνυπεύθυνη για τους πολίτες της τζιχαντιστές που στις 11 Σεπτέμβρη του 2002 έκαναν τη σφαγή των δίδυμων Πύργων. Αυτή η απόφαση, που βγήκε συνοδευμένο από ένα υποκριτικό, εσκεμμένα εντελώς ανίσχυρο βέτο του Ομπάμα, σημαίνει ότι μπορούν οι αμερικάνοι πολίτες, συγγενείς θυμάτων της σφαγής να μην θέλουν το σαουδαραβικό κράτος να ζητούν αποζημιώσεις από αυτό. Πέρα από το οικονομικό ζήτημα από πολιτική άποψη αυτό σημαίνει εχθρότητα των ΗΠΑ με το μόνο κράτος -αμυντικό κλειδί του Κόλπου, που δεν είναι ακόμα στα χέρια της Ρωσίας. Αυτό σημαίνει ότι είτε η Σαουδική Αραβία θα υποστεί στρατιωτική εξαφάνιση από την ρωσο-ιρανική περικυκλωση, είτε και το πιθανότερο θα αναγκα-

στεί να υποταχθεί στην ρώσικη διπλωματία ακολουθώντας το δρόμο που ακολούθησε η Τουρκία του Ερντογάν στην δική της περικύλωση. Αν η Σαουδική Αραβία χαθεί για τη Δύση, τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής θα γίνουν ρώσικο μονοπόλιο και ο δρόμος στον ρωσοκινεζικό άξονα για τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο θα είναι πια ορθάνοιχτος.

Να γιατί πρέπει οι μουσουλμάνοι όλου του κόσμου να αντιταχθούν στην πολιτική του Πούτιν. Το τελευταίο πράγμα για το οποίο νοιάζεται ο Πούτιν είναι η καθαρότητα των διδαχών του Ισλάμ. Γι' αυτόν αυτό είναι ένα ακόμη πιόνι που τον βοηθάει στον κεντρικό του στόχο.

Σημείωση: Για το άρθρο αυτό αντλήσαμε στοιχεία από ρεπορτάριο του Γκουλάμ Ρασούλ Ντεχλεβί, συγγραφέα και μελετητή της Συγκριτικής Θρησκευτικότητας, και της δημοσιογράφου Λιζ Φούλερ.

Όλος ο Τραμπ στην υπηρεσία της προεδρίας Κλίντον και του Πούτιν

Όσο περνάνε οι μέρες αποδεικνύεται όλο και περισσότερο ότι ο Τραμπ είναι δύσκολο, κατά τη γνώμη μας είναι αδύνατο, να πάρει την προεδρία των ΗΠΑ. Αυτήν ακριβώς την πρόβλεψη είχαμε κάνει σε ένα άρθρο της N. Ανατολής για τις αμερικανικές εκλογές <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-24-24/item/645/>- εκτιμώντας ότι ο Τραμπ κατέβηκε στις εκλογές από την αρχή σαν δημαγωγός προβοκάτορας για να δώσει στην Κλίντον την προεδρία. Γράφαμε ότι για να γίνει αυτό ο Τραμπ έπρεπε να αποκλείσει τους πραγματικούς αντιπάλους της Κλίντον στο πανίσχυρο ως τότε ρεπουμπλικανικό κόμμα, τους Ρουμπικούς και Μπους που είχαν μια γραμμή εξωτερικής πολιτικής που αναγνώριζε την πουτινική νεοχιτλερική Ρωσία σαν κύριο εχθρό όλης της Δύσης και στο εσωτερικό είχαν μια μετριοπαθή γραμμή που μπορούσε να συσπειρώσει ένα μέρος της βάσης του δημοκρατικού κόμματος. Μάλιστα τελικά ο Τραμπ κατάφερε τελικά να εξουδετερώσει ακόμα και τον πιο υφεσιακό απέναντι στη Ρωσία συντηρητικό Κρουζ και να γίνει ο εκπρόσωπος του Ρεπουμπλικανικού κόμματος συνεχίζοντας και μάλιστα δυναμώνοντας φαινομενικά ακατανόητα την ασύληπτη αυτοκαταστροφική για κάθε λογικό υπουργό ρατσιστική του δημαργία. Τώρα ο προβοκάτορας αυτός, του οποίου το επιτελείο του Δημοκρατικού κόμματος δεν έβγαζε τα άπλυτα στη φόρα του όσο αυτός εκκαθάριζε τους αντιπάλους της Κλίντον στο Ρεπουμπλικανικό κόμμα, και τα βγάζει μόνο τώρα, κάνει όλη την προοδευτική Αμερική να φρίττει με τη φασιστική του προσωπικότητα ιδιαίτερα με τον μισογυνισμό του.

Αλλά ο προβοκάτορας συνεχίζει ακάθετος γιατί ο σκοπός του πια δεν είναι μόνο να αναδείξει στην προεδρία τη ρωσόφιλη Κλίντον αλλά να φτιάξει μια δικιά του φανατική οργανωμένη φασιστική βάση μέσα στο ρεπουμπλικανικό κόμμα. Ήδη πάντως αν και αργά και τρελαμένοι οι επικεφαλής του ρεπουμπλικανικού κόμματος παύουν να υποστηρίζουν τον Τραμπ στην προεδρία για να μην χάσουν το Κογκρέσο, και αυτός βέβαια, τους κατηγορεί για προδότες διασπαστές ενώ ετοιμάζει τη φανατισμένη βάση του να μην αναγνωρίσει και το αποτέλεσμα των εκλογών για να διασπάσει το κόμμα του. Bien Joue. Καλοπαγμένο που λένε και οι Γάλλοι: